



# Özgür gelecek

www.ozgurgelecek.net

**Paşeroja Azad**

Sayı: 60

Yayın süresi

5-18 Haziran 2013

\* Fiyatı: 1.50 TL

\* ISSN: 1307-878X

# MARJİNAL MİLYONLAR...



Istanbul



Ankara



Istanbul



Izmir

1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs, 25 Mayıs ve Gezi Parkı protestolarına karşı İstanbul'u gaza boğan; OHAL ilan ettiği Antakya'da her eyleme saldıran AKP; 11 Mayıs'ta yüzü aşkın kişinin yaşamını yitirmesine neden olan Reyhanlı katliamını protesto edenlere de her yerde saldırdı.

TC, bu kez Gezi Parkı'nda başlayan protesto dalgasıyla bir kez daha halktan güçlü olamayacağı; yaraladığı yüzlerce insana, gaza, kurşuna rağmen her gün direnişe katılan sayının artmasından görmüştür elbet.

Kendini Mübarek'ten, Kaddafi'den, Bin Ali'den, Esad'dan güçlü ve yıkılmaz görenler halkın sabrının taşıdığına şahit oluyorlar anbean. Hem de CHP, İP, TGB gibi bu

direnişi düzen içine çekme kaygısı ile "ambulansın arkasına takılan uyanık taksi şoförü" misali hareket edenlere rağmen!

Şimdi gün "**Faşizme karşı omuza omuza**" sloganının yakalandığı sokaklardaki direnişi kızlaştırma günüdür!

## Özgür Gelecek'ten

Merhaba

☞ Sayfa 2

## Emekçinin Gündemi

THY grevine tam destek verelim

☞ Sayfa 5

## Göğün Yarısı

Kadının görünmeyen emeği...

☞ Sayfa 12

## Evrensel Bakış

Ya barbarlık ya sosyalizm

☞ Sayfa 22

## Pusulâ

Bilginin kaynağı halktır!

☞ Sayfa 26

**Kozakçıoğlu öldü, mirası şimdi Mutlu'da!**

08

Semsûr'de 10 tarım işçisi yaşamını yitirdi

**"Kanlı göç mevsimi"...**

13

Ecdadı katliamcı olanlara karşı

**2 TEMMUZ'u**  
20. yılın öfkesiyle karşılayalım!

17

**Reyhanlı "ziyareti" ve bir kez daha halklara ölüm çağrısı**

28



## Özgür Gelecek'ten

Merhaba

Haziran'ın sıcaklığı Gezi Parkı'nda yanan ve ülkeye yayılan direniş ateşiyle artarken, halkın sabrını ölçmeye kalkışanlara cevap niteliğinde gelişmeler yaşanmaya devam ediyor.

"Çalından az büyük yeşillikler" için biraraya gelen yüzlerce insana birkaç gün içerisinde yüz binler ülkenin her şehrinde, her caddesinde, her sokağında tenceresi, tavasıyla eklendi. Egemen sınıfların 11 senelik sözcüsü AKP, bugüne kadarki icraatları ile sabrın sınırlarını zorlayan pratiklere imza atmış, özellikle de 2011 Temmuz genel seçimlerinin ardından % 50'yi aşan bir hakimiyete kavuşmanın pervasızlığı iyice ele almıştır.

Kürt ulusuna yönelik imha, inkar ve asimilasyon politikaları yetmeyip, emperyalistlerin Ortadoğu projelerinde çıkmaza düşünce "çözüm" adı altında "demokratikleşmeye" karar veren TC, ulusal hareketle belli bir çatışmasızlık sağladı. Ancak faşiz-

minden bir şey yitirmeyen TC'nin bu "demokratikleşme" adımları; halka yönelik baskı ve sömürü politikalarını sonlandırması ya da devrimci, demokrat, muhalif, yurtsever kesimlere yönelik sindirme ve saldırılarına son vermesi anlamına gelmiyor kuşkusuz. Aksine ulusal hareket gibi aşırı kan kaybettiği bir savaş cephesinde suların belli oranda şimdilik durulmasını sağlayan TC, diğer kesimlere daha ağırlıklı bir şekilde saldırmaya başladı.

Ancak son 2-3 yıldır Ortadoğu ve K. Afrika başta olmak üzere kriz etkisi altına aldığı Avrupa ve Latin ülkelerindeki halk hareketlerine görece kayıtsız kalan bir ülke gerçekliğine aldanan ve kendini Mübarek'ten, Kaddafi'den, Bin Ali'den, Esad'dan güçlü ve yıkılmaz görenler halkın sabrının taşıdığına şahit olmaktadır.

1 Mayıs, 6 Mayıs, 18 Mayıs, 25 Mayıs ve Gezi Parkı protestolarına karşı İstanbul'u gaza boğan; OHAL ilan ettiği Antakya'da her eyleme saldıran

AKP; 11 Mayıs'ta yüzü aşkın kişinin yaşamını yitirmesine neden olan Reyhanlı katliamını protesto edenlere de her yerde saldırdı. İnsanların "sigarasına, içkisine de karışan" TC, bir kez daha halktan güçlü olamayacağını; yaraladığı yüzlerce insana, gaza, kurşuna rağmen her gün direnişe katılan sayının artmasından görmüştür elbet.

Sırrı Süreyya Önder'in tabiriyle ambulansın arkasına takılan uyanık şoför tarzıyla Gezi Park sahnesine çıkıp rol çalmaya çalışan CHP ve tüm faşist kesimler, hareketin sınırlarını düzen içinde tutmanın aracından başkaca bir işleve sahip değildir. Ve tabii bir de önümüzdeki süreçteki seçim zincirine yatırım yönünü de unutmaksızın...

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın katledilişini de bu isyan dalgası içerisinde geride bıraktığımız günlerde önder yoldaşın bize bıraktığı mirasla isyan denizine atılalım!

### Tutsak Partizanlardan mesaj

Ölümünün 40. yılında bizlere ve bizden sonrakilere bıraktığı kızıl bayrağın, insanlığı kurtuluşa götüreceğine duyduğumuz tam inançla, kendisiyle birlikte insanlığı kurtaracak işçi sınıfını yüreklendirerek, onlara yolları üzerindeki, ufukta parlayan yıldızı gösteren komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı saygıyla anıyoruz... Bu yolun güzel insanlarını en devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

(Tüm Hapishanelerdeki Tutsak Partizanlar)

### "And olsun ki biz kazanacağız"

Merhaba

Sıcak bir Mayıs sabahında kendinle birlikte bizlerden de bir parçayı alıp gidişinin 40. yılı.

Sen milyonların özgürlük aşkından doğan sevdağı yaşam denilen bu sahnede, işçisi-köylüsü, Türk'ü-Kürt'ü, Alevisi-Sünnisi tüm ezilen sessiz halk yığınlarını, ölüm güneşinle aydınlatmak için en büyük varlığını adadın. İlke ve prensiplerine yaşadığın her şeyin bir gerçekliği varmış, senin

yeniden doğuşunun 40. yılında seni katledenler bu gerçekliklerin öznesi olduğunu daha iyi anlamış bulunuyorlar.

Çünkü biz kendimizi seninle, seni kendimizde aramaya yürüyoruz yoldaş. And olsun ki biz kazanacağız! Ölümsüzlüğünün 40. yılında seninle geleceğe yürüyoruz İbrahim yoldaş.

(Edirne F Tipi Hapishane Tutsak Partizanlar)

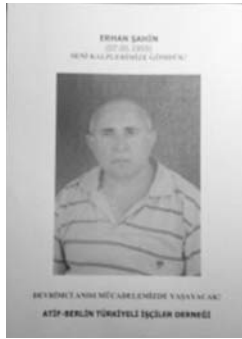
### Gülsuyu'nda gazete değerlendirmesi

Özgür Gelecek gazetesinin 59. sayısını değerlendirdik. İlk olarak gazetemizle ilgili hazırlanan anket çalışmasını konuştuk. Ardından gazetede Pusula, Evrensel Bakış köşeleri ve Savaş-Birey ilişkisi konular seçildi.

Pusula köşesinde İbrahim Kaypakkaya yoldaşı tek yönlü ele almanın yanlış olacağı, "Kemalizm ve Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı" konusunda Türkiye topraklarında şimdiye kadar söylenmesi zor olanı söylemesinin önemli olduğu vurgulandı. İbrahim yoldaşa dair yazılan bu değerli yazıda aslında İbrahim yoldaşın ardıllarına nasıl bir devrimci yaşam bıraktığı ve nasıl bir devrimci mücadele içerisinde olmamız gerektiği anlatılmaktadır.

İkinci olarak Evrensel Bakış köşesi okundu. Bu konuyla ilgili yetersiz kaldığımız, yüzeysel bilgi sahibi olduğumuz gözlemlendi. TC'nin Reyhanlı'da yaşanan katliamın baş aktörü olduğu ve bu saldırıyla birlikte Suriye'den alınacak pasta payının daha büyük olması hesaplanarak, kendi devletinin çıkarı doğrultusunda yüzlerce insanı kurban etmesi, geçmişte olduğu gibi bundan sonra da masum halkı menfaatleri doğrultusunda katledebileceği anlatıldı. Son olarak Savaş ve Birey ilişkisi başlıklı yazı okunarak değerlendirildi.

(Gülsuyu ÖG okurları)



### "Erhan Şahin yoldaşı kaybettik"

Aylar önce yakalandığı amansız kanser hastalığından kurtulamayan Erhan Şahin yoldaşımız, 22 Mayıs Çarşamba günü gece yarısı aramızdan ayrıldı. 1959 yılında Sivas'a bağlı Şarkışla ilçesi Saraç köyünde dünyaya gelen Şahin, 1970'li yılların ortalarından sonra devrimcilikle tanışmaya başladı,

sonraki yıllarda da hep devrimci kalmasını bildi. Başlangıç yıllarında, yani daha Türkiye'deyken Halkın Kurtuluşu saflarında yer alan yoldaşımız, 1980 sonrası yurtdışına geldi. Son yirmi yılı aşkın süredir Berlin-ATİF saflarında aktif mücadele içindeydi. Yıllar önce yakalandığı Behçet hastalığından dolayı gözleri görmeyen yoldaşımız bu haliyle de her miting ve yürüyüşün içinde yer aldı.

Berlin Türkiyeli İşçiler Derneği'nin uzun yıllar süren üyeliği boyunca devrimci değerleri sahiplenmede daima en önde durdu. Ne faşistlere ne dini gericiğe asla taviz vermedi. O, derneğimizin aktif bir üyesiydi ama aynı zamanda da Partizan kimliğiyle de öne çıkıyordu. Öldüğü ana dek de, ziyaretine gittiğimiz her anında da, yoğun bakımda yatarken bile hep örgütünü, derneğini, yoldaş Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yıldönümü dolayısıyla yapılan etkinlikleri sorardı. Onunla biz, devrim ve sosyalizm davamızın, derneğimizin en vefalı yoldaşlarından birini kaybettik. Ama onun geride bıraktığı devrimci anısı, yüce davasıyla birlikte yaşamaya devam edecektir. (Berlin Türkiyeli İşçiler Derneği-ATİF)

### Gemlik'te piknik

Gemlik: Gemlik Dersimliler Derneği ve Gemlik Hacı Bektaş Veli Derneği'nin birlikte ortak düzenlediği piknikte bizler de Partizan okurları olarak yerimizi aldık.

Piknik alanında gazetemiz Özgür Gelecek, Tohum Kültür Merkezi DVD'leri ve Kaypakkaya kitaplarını dağıttık. Dağıtım esnasında kitle ile çeşitli konularda görüş alışverişinde bulunduk.

Pikniğe kitlesel bir katılımın olması dikkat çekiciydi. Piknik alanının yakınında bulunan orman şantiyesi işçilerini ziyaret ettik. İşçilerin uzak yerlerden buraya çalışmaya geldiklerini gördük.

Sohbet ettiğimizde örgütsüz olmalarından devletin faydalandığını ve yevmiyelerinin 35 TL civarına denk geldiğini belirterek, "Eğer bu ücreti beğenmiyorsak, geldiğiniz yere geri gitmekte serbestsiniz gibi kelimelerle karşılaşıyoruz" dediler.

İşçiler, gazetemizin ve Kaypakkaya düşüncesinin yabancı olmadığını da belirttiler. Bizler de onlara gazetemizi ulaştıracağımızı söyleyip ayrıldık.

(Gemlik ÖG okurları)

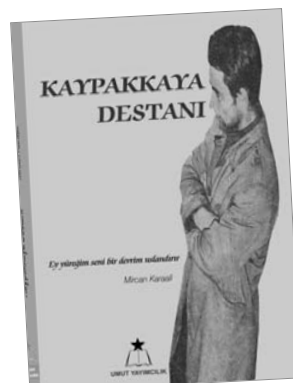
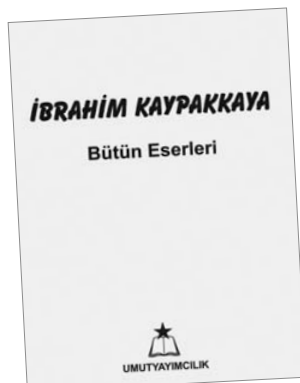
## ÇIKIYOR!



"Felsefe Bir Sır Değildir" yeniden basımda! Çok yakında irtibat bürolarımızdan ve kitapçılardan temin edebilirsiniz!

## ÇIKTI!

Kitaplarımıza Umut Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan ulaşabilirsiniz.



## Her yer direniş, her yer Taksim!

# Hiçbir yerden çıkış YOK!

Taksim Gezi Parkı'nın yerine "Kentsel Dönüşüm Projesi" çerçevesinde Topçu Kışlası ve AVM yapılmak istenmesi toplumsal bir öfke ve sinerjiyi tetikledi.

Çevrecilerin, ilerici, devrimci güçlerin refleksiyle başlayan direniş, kısa sürede çığ gibi büyüdü. Polisin azgın saldırısına karşın her toplumsal kesimden, her yaştan yüzbinlerce insan, sokağa döküldü; binlerce yaralı ve 2 bine yakın gözaltıya (*İçişleri Bakanlığı'nın açıklamasına göre, 48 ilde 90'ın üzerinde gösteri düzenlendi, 939 kişi gözaltına alındı, 53 kişi yaralandı*) karşın sokak sokak, barikat barikat onurlu bir direniş gerçekliği yarattı. Polisin, demokratik hak ve özgürlüklerini kullanarak yaşam alanlarına sahip çıkan çevrecilere, bölge halkına yönelik azgın şiddeti deyim yerindeyse büyük bir kitle hareketini tetikledi, açığa çıkardı. Yığınlar halinde sokağa çıkan emekçiler, polis terörüne, AKP hükümetinin baskı ve yasak politikalarına yönelik tepkilerini ortaya koydu. Özellikle beşinci gününde kitleselleşen ve ülkenin dört bir yanına yayılan direnişle ortaya çıkan tablonun mutlaka bir anlattığı, toplumsal düzlemde bir karşılığı ve geleceğe dair mesajları, verdiği ipuçları vardır.

Başta İstanbul olmak üzere birçok

devlet gerçekliğinde bu durum çok daha anlaşılır olmaktadır.

Coğrafyamızı adeta büyük bir şantiyeye çeviren hakim sınıfların, AKP eliyle yaşama geçirmeyi hedeflediği bu proje, aynı zamanda toplumsal düzlemde de büyük değişikliklere yol açmaktadır. Toplumun, kentlerin meydanları, en işlek noktaları üzerinden muhafazakarlaştırılmasını da hedefleyen, buna paralel toplumsal dokuda yarattığı değişikliği devrimci, ilerici muhalefete yönelik bir baskının aracı haline getirmek isteyen AKP hükümeti, büyük bir öfkenin birikmesine neden oldu. Reyhanlı'da resmi açıklamalara göre 52, ancak bölge halkının verdiği bilgilere göre 177 insanımızın hayatını kaybettiği tablo, TC'nin devletin Ortadoğu'da özellikle de Suriye özgülünde yaşama geçirdiği emperyalist güdümlü politikalar bu öfkenin nedenlerindedir. TC devleti, Erdoğan'ın son ABD ziyaretiyle uşaklığa devam edeceğini cihana duyurmuştur. Kuşkusuz bunun bedeli, biz işçi ve emekçilerin canı ve kanıyla ödenmek istenecektir. **"Ulusal İstihdam Stratejisi"** ekseninde uygulanmaya başlanan projelerle, milyonlarca işçi ve emekçi daha esnek ve kuralsız, taşeron ve güvencesiz, elbette örgütsüz bir çalışma yaşamına mahkum edil-

tarif etmektedir.

Bu saldırganlık furçası, IMF'ye borcun ödendiği ve TC'nin tarihinin en güçlü dönemini yaşadığı söylemleri eşliğinde yürümektedir. Devletin, işçi sınıfı ve emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırıları (devam eden THY grevi, Birleşik Metal grev çağrısı), kamu emekçilerinin (KESK 5 Haziran'da greve çıkıyor) yasal durumunu yeniden tarif eden değişiklikleri, "Alkol Yasası", sigara yasağı, 3. köprü ve bu köprüye verilen isim, 3. Havaalanı vb. bir dizi örnekte karşılığını bulan düşmanlık, öfkenin bu noktaya ulaşmasının arka planına dair yeterince ipucu vermektedir. Hakim sınıfların AKP eliyle uzunca bir süredir uygulayageldikleri, Türk kimliği, Sünni/İslam inancı dışında kalan tüm milliyet ve inançları aşağılayan, ötekileştiren, hakaret eden yaklaşımlarının ateşe benzin döktüğü bir gerçektir.

Bugün Taksim Gezi Parkı'nda "birkaç ağacın" (*hatta ağaç bile olmayan çaldan az büyüklerin*) kesilmesiyle fitili ateşlenen ve çığ gibi büyüyen direniş bu tablo içinde anlam kazanmaktadır. Azgın polis terörüne karşın yüzbinler, sokakları zapt eden, çarpışarak, öfkeyi harlayıp direnişi büyüterek AKP hükümeti nezdinde Türk hakim sınıflarına geri adım attırılmıştır. Birçok bölgede otobanların kesilmesi, karakollara yürünmesi, Boğaz Köprü-

fetinin daha da büyümesinden duyulan korkunun bir sonucudur. Devlet, direnişin ve öfkenin büyüklüğünü görmüş ve çareyi geri adım atmakta bulmuştur.

Ancak bu pes ettiği, projeyi yaşama geçirmekten vazgeçtiği ve Taksim yasağını yeniden denemeyeceği anlamına da gelmemektedir. Erdoğan'ın sokağa dökülen yığınlara dönük hakaretleri ve mahkeme kararına eleştirileri, *"abuk sabuk işler"* yorumu, projeden vazgeçilmeyeceği vurgusu da bunu kanıtlamaktadır. TC, kısa sürede böylesine büyüyen ve adeta bir isyana dönüşen hareketten korkmuş ve geri çekilmiştir.

Bunu yaparken hareketi kendi barajına akıtmak için CHP'yi devreye sokmuştur. Beş gün boyunca kıyasıya bir mücadele veren devrimci, ilerici güçler, emekçiler karşısında çaresiz kalan devlet, Taksim'i CHP'ye açmıştır. Direnişin kitlesel bir boyut aldığı ve ülke sathında yaygınlık kazandığı beşinci günde, ulusalcılardan faşistlere kadar her kesim sokağa dökülmüştür. Emekçilerin AKP'de ifadesini bulan sisteme dönük öfkesi "AKP karşıtlığına" hapsedilmek istenmiştir. Bazı bölgelerde ulusalcı, milliyetçi kesimin yurtsever güçlere dönük saldırıları muhalefetin AKP karşıtlığıyla büyüymeyeceği aksine parçalanacağını ve küçüleceğini göstermektedir. Yaşam



büyük şehirde özellikle de merkezi meydan, alan ve bölgelerde, çok kapsamlı değişiklikler yaşama geçiriliyor. Üst başlığı "Kentsel Dönüşüm" olarak adlandırılan projenin, birer parçası olan bu planların, geniş işçi ve emekçi yığınların yaşamını derinden etkilediği bir gerçek. Taksim Meydan ve çevresindeki değişikliklerle birlikte İstanbul ve diğer birçok ilde 1.5 milyonu aşkın emekçinin yaşamını doğrudan etkileyecek büyük bir projeden söz ediyoruz. AKP'nin *"iktidarımıza da mal olsa yapacağız"* açıklamaları da projenin önemini ortaya koymaktadır. Proje, kâr/rantla ilişkili olduğu kadar aynı zamanda egemen sınıfların yaşadıkları derin krizi aşabilmesinin bugün için en önemli çıkış yolu. İnşaat sektörünün ekonominin motor gücü olduğu bir

mek istenmektedir. AKP hükümeti kapıları, uluslararası sermayenin dizginsiz talanı için sonuna kadar açmış bugüne kadarki en büyük özelleştirmeleri yapmaktadır. Sağlıktan eğitime AKP'nin el atmadığı, saldırılarını yoğunlaştırmadığı bir alan yoktur.

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasının **"Yayalaştırma Projesi"** çalışmaları gerekçe gösterilerek engellenmesinin ardından meydanın bir bütün olarak yasaklanması bu yaklaşımın bir sonucudur. Neredeyse her derenin üzerine HES yapılması ve korkunç bir çevre katliamıyla içiçe geçen bu saldırı dalgasının toplumun her kesimine bir şekilde dokunduğunu kabul etmeliyiz. Büyük bir isyana dönüşen ve kısa sürede politize olan direnişin **"yaşam alanlarının korunması"** şiarıyla başlaması da saldırının keşişme noktasını

Gezi Park'ta somutlanan kavga; yaşam alanlarına, emeğine, geleceğine sahip çıkanlarla daha fazla sömürü isteyen; baskı şiddet ve zor yoluyla toplumun her kesimini zapturapt altına almak isteyenler arasındaki kıyasıya bir kavgadır.

sü'nde eylem yapılması, eylemlerin sabaha kadar devam etmesi biçiminde karşımıza çıkan direniş gerçekliği tepkinin büyüklüğünü de anlatmaktadır.

Bu hareketin bir devrim yürüyüşü olmadığı elbette açık ama bu da küçümsemeyi haklı çıkarmamaktadır. Hareketin en önemli kazanımı yaşanan bu büyük irade savaşında, emekçilerin kendine güveni artmış, yapabilme, değiştirebilme gücünün farkına varmasına hizmet etmiştir. Özellikle de gençliğin çatışmaların en önünde, militan duruşu gelecek açısından umut vermektedir. Birçok ilde uzun süredir girilemeyen meydanlar, yığınların direnişi ile zorla sökülüp alınmıştır. Amed'den Edirne'ye, Trabzon'dan Antalya'ya, Mersin'den Konya'ya yığınlar, AKP hükümetine yönelik öfkesini haykırmıştır. Gezi Parkı ve Taksim yasağı etrafında gelişen ve burada odaklanan direniş, devlete geri adım attırılmış, faşizmin yasakları yüzbinlerin direnişiyle tuzla buz olmuştur. Taksim yasağının kırılması ve mahkemenin yürütmeyi durdurma kararı, gelişen halk muhale-

alanlarına, emeğine ve geleceğine sahip çıkan ilerici, devrimci güçler, direnişin temel özneleri olmuştur. Direnişi bugüne getiren ve özellikle de İstanbul, İzmir ve Ankara'da devlete geri adım attıran mücadelenin en aktif özneleri bu güçlerdir. Ortaya çıkan direniş; işçi ve emekçilere, toplumun hemen her kesimine yönelik saldırganlığın oluşturduğu fay hattının, biriken öfke ve enerjinin Gezi Park'ta kırılmasıdır. Hareketin, daha büyük depremlerin habercisi bir öncü sarıntı olduğu söylenebilir.

Gezi Park'ta somutlanan kavga; yaşam alanlarına, emeğine, geleceğine sahip çıkanlarla daha fazla sömürü isteyen; baskı şiddet ve zor yoluyla toplumun her kesimini zapturapt altına almak isteyenler arasındaki kıyasıya bir kavgadır. Özcesi ezenler ile ezilenler arasında sınıf mücadelesidir. Gezi Park direnişi bu mücadelenin bugünkü izdüşümüdür ve gelişmelerin yükseleceğine, çatışmanın şiddetleneceğine, toplumsal hareketliliğin ve elbette umudun büyüyeceğine işaret etmektedir.



## DİKKAT! Sınıfsal ayırım bölgesi!



İnşaat işçisi **Abdurrahman Sazcı** Profilo Alışveriş Merkezi'ne (PAM) "kıyafeti uygun değil" denilerek alınmadı. Boğaziçi Üniversitesinde Dunkin donut's isimli kahve şirketi de benzer bir şekilde "hiçbir şey almadıkları halde yer işgal ettikleri gerekçesi" ile taşeron işçileri şirketin güvenlik görevlileri vasıtasıyla kovmuştu. İnşaat işçisi **Sazcı'nın** İstanbul Mecidiyeköy'deki PAM'a "kıyafeti nedeniyle alınmaması" üzerine üyesi bulunduğu **İnşaat ve Yapı İşçileri Derneği** bir açıklama yaparak, "AVM yönetiminin özür dilemesi" talebiyle imza kampanyası başlattı. Yapılan açıklamada "AVM şantiyelerinde adeta kölelik koşullarında çalışan, sigortası yapılmayan, insan onurunu zedeleyen koşullarda barınan, gün geldiğinde Esenyurt'ta AVM şantiyesinde yanan 11 arkadaşımız gibi canını dişine takarak çalışan inşaat işçisine yönelik bu tavır işçi düşmanlığının geldiği noktayı gösteriyor" denildi.

Boğaziçi Üniversitesi'nde ise kovulan işçiler için üniversitedeki devrimci, demokrat öğrenciler bir eylem yaparak mağaza etrafına "Dikkat Sınıfsal Ayrım Bölgesi! Bu alandaki elitizm seviyesi kalıcı vicdan kaybına yol açabilir" yazılı afişler astı. Eylemin yarattığı etki ile kahve şirketi müşteri kaybindan korkacak olacak ki camlarına işçilerden özür dileyen bir yazı astı.

Hâkim sınıfların son süreçteki bütün politikaları işçi ve emekçileri şehir merkezlerinden uzak tutmak, sınıfsal ayırım alanları yaratmak için üretilmektedir. Öyle ki Taksim, şampiyonluk kutlayan binlerce Galatasaray taraftarlarına açık; işçilere hop dur bakalım...

Egemenlerin tasavvur ettikleri, günde 10 çift ürettiği ayakkabıyı bir aylık maaşıyla alamayan işçilerin, her tuğlasında alınteri olan işçilerin, yaptıkları evlerde asla oturmadığı bir dünya... Nihayetinde bütün pratikleri bu durumu daha da derinleştirmekte ve normalleştirmeye çalışmaktadır.

(Bir ÖG okuru)

## "Sendikalar yüzünü Serbest Bölge'ye çevirmeli!"

**Kartal:** Deri-İş'e üye oldukları için işten çıkarılan İSMACO işçilerini direnişlerinin 160'lara varan günlerinde ziyaret ederek, işten çıkarılan 5 işçi ile birlikte direnişin yeni sürecini konuştuk. Direnişçi işçilerden **Fikriye Akgül** 6. aya giren direnişe sendikalardan daha fazla destek olma çağrısı yaparak, "Direnişimiz, 160'lara vardığı bugünlere ilk başladığından daha hareketli olmaya başladı. İlk günlerde biraz acemiliklerimizle ilerliyorduk, içeriye yeterince hâkim değildik ve kafalarımız da karıştı. Ama şimdi 160'lı günlerdeyiz, direnişi bir okul gibi düşünürsek burada öğrendik, iyi öğrendik. Buradaki eksiklerimizle, yanlışlarımızla, zaaflarımızla, doğrularımızla başka iş yerlerinde her şeyin daha farklı olacağını biliyoruz" dedi.

"Geçen ay 5 arkadaşımız daha İSMACO fabrikasından çıkarıldı. Bu arkadaşların atılacağı belliydi çünkü içeride açık sendikal çalışma yürütüyorlardı. Diğer işçi arkadaşlara sesleniyorlardı 'arkadaşlar sendikaya üye olun, biz de sendika üyesiyiz, korkmayın, siz de üye olun, kimse sizi engelleyemez' diye ama içeride patronlar, ustabaşı, müdür gibi kişiler bu arkadaşlarımızla uğraşmaya başladı. İşte bu arkadaşlar ve diğer çıkarılan arkadaşlar ustabaşı tarafından bir komplo ile işten çıkarıldı. Amaç tazminatsız işten çıkarılarak daha 'güçsüz' duruma düşürmek" diyen Akgül'e, yeni işten çıkarmaların nasıl bir etki yarattığını sorduğumuzda şu cevabı verdi:

"Geçen ay 5 arkadaşımız daha İSMACO fabrikasından çıkarıldı. Bu arkadaşların atılacağı belliydi çünkü içeride açık sendikal çalışma yürütüyorlardı. Diğer işçi arkadaşlara sesleniyorlardı 'arkadaşlar sendikaya üye olun, biz de sendika üyesiyiz, korkmayın, siz de üye olun, kimse sizi engelleyemez' diye ama içeride patronlar, ustabaşı, müdür gibi kişiler bu arkadaşlarımızla uğraşmaya başladı. İşte bu arkadaşlar ve diğer çıkarılan arkadaşlar ustabaşı tarafından bir komplo ile işten çıkarıldı. Amaç tazminatsız işten çıkarılarak daha 'güçsüz' duruma düşürmek" diyen Akgül'e, yeni işten çıkarmaların nasıl bir etki yarattığını sorduğumuzda şu cevabı verdi:

"Sendikaların yüzlerini Serbest Bölgeye çevirmeleri gerekiyor. Burada bir güç yaratılsa, çadırı fabrika önüne kursak ve fabrika önlerini direniş alanlarına çevirebilsek, bu çok önemli olur."

"Tüm bu yaşananlardan kaynaklı yani öncü 5 işçinin tazminatsız işten çıkarılması işçilerin sinmesine, korkmasına neden oldu. Çünkü her işçinin kredi borcu var, zaten geçinemiyorlar. İşçiler ikinci bir iş yapmak zorunda ve buradan çıkarıldığında ek iş yapamayacak korkusu oluyor. Örneğin kadın işçiler daha yoğun, çok daha farklı tehditlerle baskı altında tutulduğu için sendikaya üye olmuyorlar. Bir kadın arkadaşın tehdit edildiğini biliyoruz."

### İşçilere paket!

"İşçi arkadaşların hepsine patronun vaat ettiği bir paket vardı, onu bekliyordu. O paket açıklandı" diyen Akgül'e paketin neyi içerdiğini sorduk: "Biz işten atıldıktan sonra içerideki yöneticilerin işyeri temsilcilerinin, aslında temsilci yok çünkü sendika yok, işçilerin seçtikleri temsilcilerin ilettiği talepleri içeriyordu. Yani önce patronların Avrupa'ya 'şirin' görünmek için seçtiği daha sonra tahammül edemediği bu temsilciler işten çıkarıldı. Önce seçti, sonra işten atıldı."

Paket bu temsilci arkadaşların 'biz işçilerle konuştuk, arkadaşlarımız iki ikramiye, 4 yıldır ödenmeyen zam, 50-100 Euro arası bir beklenti, içerideki kötü koşulların iyileştirilmesi ve baskıcı ortamın son bulması, düzeltilmesine yönelik taleplerini sıralamıştı. Ama bunların hiçbiri olmadı, sadece işçilere senelik izne giderken 200-300 Euro arası bir prim verildi. Yalnız sonradan öğrendik ki bu prim dedikleri devletin işçiye ödemek zorunda olduğu para. Serbest Bölgede fabrikalar devlete vergi ödemiyor, vergiden muaf ve yaptığı kârın % 3 ile 5 arasında bir rakamı işçiye vermek zorunda. Patronlar ne zaman ki işçiler haklarını istedi, hareketlendi hemen bunu 'prim' diye parça parça veriyorlar. Bizlerin örneğin aile geçim indirimimiz bordrolara yansıyor ama hiçbir zaman alamıyoruz. Bize "Serbest Bölgede zaten alamazsınız" deniliyor. Oysa devlet bunu işçiye ödüyor, fişler vardı, kaldırıldıktan sonra bunun bizlere ödenmek zorunda olduğunu bili-



yoruz. Bizler arkadaşlara bunun bir lütuftu olmadığını, zaten hakkımız olduğu söylüyoruz."

### "Serbest Bölge köle pazarı değil"

İçerideki çalışmalarını şimdi daha sesiz ve daha hızlı yaptıklarını belirten Akgül, "Sayımızın artmasıyla birlikte, daha çok ses çıkarmaya başladık. Bu sadece İSMACO'da değil tüm sendikası çalışan işçilerin sorunu. Bizler tüm işçileri serbest bölgede sendikası çalışmamaya çağırıyoruz. Serbest Bölge köle pazarı değil. Ve işçilerin artık diğer sendikalara yöneldiğine dair duyumlar almaya başladık" dedi.

Serbest Bölge için direniş çadırlarının bir ilk olduğunun altını çizen Akgül işçilerin bir arayış içinde olduklarını da vurguladı.

Serbest Bölge'de sorunlar silsilesinin yalnızca Deri-İş'in çalışmalarıyla sonlanmayacağını söyleyen Akgül, "Sendikaların yüzlerini Serbest Bölgeye çevirmeleri gerekiyor. Burada bir güç yaratılsa, çadırı fabrika önüne kursak ve fabrika önlerini direniş alanlarına çevirebilsek, bu çok önemli olur. 100 bin işçinin çalıştığı bir yerden bahsediyoruz. Burada sadece 10 bin işçi sendikali. Bugün bu direnişin kazanımla sonuçlanması işçi sınıfı açısından çok ciddi bir kazanım demektir" dedi.

"Patronlar çok huzursuz. Diğer işkolları 'bu işini çözün' diye baskı yapıyor" diyen Akgül, son olarak yaptıkları eylemlere değindi ve işçilere çağrı yaptı: "Küresel Sendikalar Birliği'nin bize destek açıklaması oldu, onlar da tüm Ermenogilda Zegna fabrikaları önünde eylem günleri belirleyerek destek olacaklarını açıkladılar. Bizler de her cumartesi günü Ermenogilda Zegna'ya bağlı mağaza önlerinde eylemler yapacağız. Bundan böyle her cumartesi mağaza önlerinde eylemlerimiz artarak devam edecek. İşçiler sesleniyoruz, sendika haktır, gel, sosyal haklarını güvence altına almak için sendikali ol!"





Emekçinin  
GündemiTHY grevine  
tam destek verelim

Sınıfa dönük saldırıların hiçbir yasa ve kural tanımadan, açıkça ve dizginsizce sürdürüldüğü bir dönemden geçmekteyiz. Faşizm kendi tarihi açısından da sınıfa yönelik saldırıların yoğunlaştığı özgün bir dönemden geçmektedir ve artık yasa ve kuralların hiçbir anlamı kalmamıştır.

1 Mayıs'la birlikte yükselişe geçen saldırganlığın vardığı noktayı anlamak açısından hükümetçe birebir kırılması için devreye sokulan ve medyanın yoğun sansürüne maruz kalan Çaykur ve THY grevleri dikkate değerdir. Her iki greve dair incelenmesi ve tartışılması gereken çok çeşitli konular olduğu açıktır. Ancak bu yazıda vurgulamak istediğimiz bu grevlerin kırılması için sermayenin ve devletin benzeri ender görülen bir çaba ile grevleri başından boğmak için yaptıklarıdır.

Bu noktada Çaykur grevini kırmada hükümet başarılı olmuştur. Yaklaşık 8 bin geçici işçiyi (ki bunlar aynı zamanda çay üreticisi küçük köylülerdir) normal zamandan iki ay önce işbaşına çağırarak, yani iki aylık maaş karşılığı rüşvet vererek ve işçi ile köylüyü karşı karşıya getirerek grevi ilk günden kırabilmiş ve kendilerince Tekel'in öcünü almışlardır. Dahası açıktan müdahalelerini sürdürmekte ve sözleşmeyi imzalamak için Tek Gıda İş Yönetiminin ve başkanının değişmesini hükümet şart koşturmuştur.

THY Grevinde de sermaye ve devlet bir bütün olarak topyekun saldırarak ve yoğun bir medya katkısı ile grevi ilk günden kırıp boğmayı hedefledi. Açıkça ve yasalarda suç olmasına karşın grev kırıcılığı teşvik edilmiş, açıktan greve katılmamaları için işçilere rüşvetler dağıtılmış, greve katılanlar da yine açıkça tehdit edilmiştir. Bu çabanın bir sonucu olarak THY yönetimi her türlü uçuş güvenliğini riske atarak seferlerini sürdürmektedir. Günde 800-900 sefer yapan THY'nin seferleri 300-400'e düşmekte, havalimanında birikme oluşmaması için THY yönetimi yoğun çaba göstermekte, seferleri azaltıp saatlerini değiştirmekte, yetkisiz ve deneyimsiz personeli zorla ve uzun süre çalıştırmakta ve medya sansürü ile grev yokmuş gibi bir tutum alınmaktadır. Ancak greve katılım (çalışanların önemli bir kısmı baskılara boyun eğerek çalışmayı sürdürse de) gün geçtikçe artmaktadır ve THY yönetiminin grevi ilk birkaç gün içinde bastırma planı tutmamıştır. İşkolunun özgünlüğü sayesinde greve katılanların sayısı görece az olsa da uçuşların iptal olması ve grevin etkisinin giderek daha fazla hissedilir olması grevin geleceğine dair umutları pekiştirmektedir.

Açıktır ki her iki grevi de, 1 Mayıs'ı örgütlerken izlenen politika ve hazırlığı da, çeşitli bölgelerde devam eden işçi direnişlerini de eleştirmek gereklidir. Tüm bu mücadeleler ciddi zaafı barındırmakta ve sermayeye sert saldırılar için imkan vermektedir. Bu durum bilhassa sendikal hareketin günümüzdeki görünümüne sebep olan eski tarz, sistem içi sendikacılıkta ısrarın sonucudur. Tüm bu mücadeleler yeni bir sendikal hareketin, sınıf sendikacılığının, mücadelenin önemini bizlere göstermektedir. Ancak bu gelişim dışarıdan izleyerek hayata geçemez. Kopuş ve yeni bir sınıf hareketi mücadele içinde ısrar ile kendi yolunu açacaktır. Egemen sınıflar da bunun bilincindedir ve devletin tüm imkanları ile acımasızca saldırılmakta, kendi kurallarına dahi uymamaktadır. Esas dertleri oldukça kapsamlı saldırı paketleri gündemdeyken sınıf hareketinin etkin ve direngen bir karşı koyuş koymaması içindir. Ancak bunlar nafidir. Yenilgiler, hatalar elbette olacaktır. Ancak bir kez grev kararı, direniş iradesi, mücadele azmi açığa çıktığında bunu bastırmak mümkün değildir. Sektör sektör, kent kent bu mücadele gelişecek, yeni mücadelelere yol açacaktır. Her başarı ise sınıf hareketini daha hızlı geliştirecektir. Bu sebeple THY grevine güçlü bir destek vermemiz oldukça önemlidir.

## Hava'da grev ve gerçek!

Türk Hava Yolları'nda grev yaşağına karşı çıktıkları gerekçesiyle Hava-İş üyesi 305 işçi işten çıkarılmış ve işçiler işe iade için direnişe başlamıştı. İşçilerin 1 yıldır süren grev yaşağına karşı mücadelesi yine grev ile devam ediyor. Grevin ilk gününde THY yönetimi açıklama yaparak katılım ve uçuşlarda bir aksama olmadığını iddia etti. Burjuva-feodal basın da grev olmadığını sıkça propaganda etti. Hava-da THY amblemlili uçaklar vardı!



Hava-İş üyesi THY işçileri; işten atılan 305 işçinin işe geri alınması, part-time personel çalıştırmaya son verilmesi, 36 saat dinlenme hakkı, yorgunluğa neden olan uçuş programlarının her gün değişmemesi, kıdem haklarının düzeltilmesi, % 3 zam dayatmasından vazgeçilmesi, sağlık raporu gerekçesiyle işten çıkarılmaları son verilmesi, hakların prosedürle değil Toplu İş Sözleşmesi ile güvence altına alınması, yolcu hakkı olan uçuş emniyetini esas alan standartların sağlanması talepleriyle **15 Mayıs** günü greve çıktılar.

Greve çıkılmasının ardından THY Yönetim Kurulu Başkanı **Hamdi Topçu** basına grev hakkında; "tek bir THY işçisi yok", "bir takım grupların desteğiyle yürüyen" şeklinde açıklamalarda bulundu. THY yönetiminin yanısıra Ulaştırma Bakanı **Binali Yıldırım** da açıklama yaparak, "8 gün oldu grev fiilen bitti, işçiler de grevi bıraktılar" şeklinde "nasihat" bulundu. Burjuva basın da bu açıklamalar üzerinden sık sık grev olmadığını haberlerle süreci manipüle etmeye çalıştı.

Bu açıklamalara karşın Hava-İş Sendikası yaptığı açıklamalarla greve katılımı binlerle ifade etti ve uçak seferlerinin büyük oranda aksadığını duyurdu. THY; hükümetin fiili desteğiyle, burjuva basın yoluyla, mahkemelerle ve doğrudan açıklamalarıyla "olmayan greve" savaş açmış durumda! THY tarafından; grevdeki işçilere sürekli telefon açılarak, tehditler savurularak, eğitimsiz personelle ve diğer firmalardan getirdiği personellerle sefer yaparak grevi kırmaya çalışıyor.

Grev başladığı günden bu yana katılımın ar-

tarak devam etmesine karşın halen THY çalışanlarının çoğunluğu greve katılmış durumda değil. Bu durumda THY'nin greve saldırısı bir etken iken öte yandan; sendikanın yeterince demokratik olmayan yapısı, talepler her ne kadar işçilerin lehine ise de alttan gelen baskı ile oluşturulmaması, hava işkolunun ücret konusundaki özgünlükleri de bu durumun oluşmasına kaynaklık ediyor. Tablo böyle olmasına karşın grev, ciddi bir etki gücü oluşturmuş, sınıfın mücadelelerinde motivasyon sağlamıştır.

Grevin nasıl sonuçlanacağına ilişkin tahminde bulunmak zor. Ancak başarısız olması durumu beraberinde sınıf için bir olumsuzluk yaratacağı, aynı şekilde grevin başarıyla sonuçlanması durumunda da yaratacağı olumlu etki kuşku götürmezdir. Egemenler ile THY yönetimi dört bir koldan greve saldırırken grevin anlamı hava işkolu sınırlarını çoktan aşmıştır. Egemenlerin saldırısı bu anlamda sınıfın bütününe yöneliktir.

Yasalarla sendikaların tasfiye edilmeye, yetkilerinin elinden alınmaya çalışıldığı, güvencesiz ve taşeron çalıştırmayla örgütsüzlüğün dayatıldığı, mevcut haklara saldırarak sınıfın adeta köleleştirilmeye çalışıldığı bu süreçte her direniş, her grev büyük önem taşıyor. Fiili meşru temelde mücadele kendini ihtiyaç olarak dayatıyor. Grevin bulunduğu kritik aşama (karşı cepheden saldırılar ve kendi içerisinde barındırdığı olumsuzluklar), barındırdığı anlam elzem bir şekilde greve omuz verilmesi gerektiğini gösteriyor. Egemenlerin bu bütünlüklü saldırılarına yanıt olarak bize düşen her direniş, her grevi sahiplenmek ve desteklemektir.

## Bursa'dan direnişe destek

**Bursa:** 23 Mayıs günü dayanışma amacıyla **BATİS, BAMİS, BDSP, ESP, Partizan, SDP** Formara Meydanı'nda toplanarak "**THY Greviyle Dayanışmaya**" yazılı pankart açarak bir basın

açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada "**Bizler grev silahını kuşanan onurlu THY işçilerinin ve direnen işçilerin yanında olduğumuzu belirtiyor, onların mücadelelerinin sesini Bursa'da yankılandıracağımızı belirtiyoruz**" denildi.

## Birleşik Metal-İş'ten destek

**İstanbul:** THY grevinin 9. gününde DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası direnişteki işçilere destek ziyareti gerçekleştirdi. Sendika Başkanı **Adnan Serdaroğlu** yaptığı açıklamada hava işçilerinin direnişini sonuna kadar destekleyeceklerini belirtti.

Çaykur'da grevi kırmak için 25 milyon lira harcadığını belirten Serdaroğlu "yasa dışı grev kırıcılığı yaptılar" dedi ve devamında, THY grevinde de aynısının yapılmaya çalışıldığını söyledi. Serdaroğlu ayrıca direnişteki işçilerin yalnız THY yönetimine karşı değil aynı zamanda konfederasyonları Türk-İş'e karşı da direndiklerini söyledi.

## Alevilerden ziyaret

**İstanbul:** Hava-İş üyesi işçilere; **Alevi Bektaş Federasyonu, Şahkulu Sultan Vakfı, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği**, Garip Dede Dergahı gibi Alevi örgütleri direnişinin 14. gününde destek ziyaretinde bulundu.

Ziyarete işçilere lokma dağıtıldı. Yapılan açıklamada THY'nin işçilerin emeğine saygı göstermediğini söyleyerek, "**Alevi toplumunun inancında emeğe saygı temel bir unsurdur**" denildi ve bu çerçevede grevle dayanışma içerisinde olunacağı vurgulandı.



## Standart Profil'de direniş sürüyor

**H. Merkezi:** Manisa'da bulunan **Standart Profil Ege** işyerinde örgütlenme mücadelesi veren işçiler, işten çıkarılmaları üzerine direnişe geçmiş ve işyeri önüne direniş çadırı kur-

muştı. Petrol-İş üyesi işçilerin direnişi, işçilerin mücadele arkadaşları, aileleri ve emek dostlarının ziyaretleri ile büyüyor.

İşyerlerinde temel insan haklarından olan örgütlenme hakkının gasp edildiğini söyleyen Standart Profil işçileri, başta fabrika müdürü **Zekeriya Sabahattin Karabulut** olmak üzere

işletme yöneticilerinin sendika üyelerini zorla notere götürerek istifaya zorladığını ve özel odalarda tehdit ettiğini ifade etti. 29 Mayıs günü burada bir açıklama yapan Petrol-İş, Manisa'daki gelişmeler karşısında sendika olmanın uygunluğuyla hareket edeceklerini belirterek, örgütlenme çalışmalarını sürdüreceklerini duyurdu.

## KTÜ Farabi işçileri kazandı!

**H. Merkezi:** 2 Ocak gününden bu yana hastane önünde direnen Karadeniz Teknik Üniversitesi Tıp Fakültesi Farabi Hastanesi sağlık işçileri, açtıkları işe iade davalarının tamamı sonuçlandı. Mahkeme işçilerin muvazaalı olarak çalıştırıldığını belirterek işçilerin hastanenin sağlık işçisi olduğu kanıtlamış oldu.

Bilindiği gibi sağlık işçileri kamu borcundan kaynaklı daralmaya gittiklerini söyleyerek "tasarruf tedbirleri" gerekçe gösterilmiş ve 80 işçi hastanedeki işlerinden çıkarılmıştı. 31 Aralık'ta işten çıkarılan işçiler Dev Sağlık-İş öncülüğünde 2 Ocak'tan bu yana hastane önünde direnişe başlamış, polis saldırısına maruz kalmıştı. Mahkemede KESK Genel Sekreteri **İsmail Hakkı Tombul** ve SES Genel Başkanı **Çetin Erdolu** hazır bulundu. Dava sonrasında işçiler açıklama yaparak, örgütlü mücadelenin önemine vurgu yaparak, "**Kazanan örgütlü hareket etmek, örgütlenmek ve sendikal mücadeledir**" dedi.

## Taşeron davası ertelendi

**H. Merkezi:** Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın taşeron işçilerin emeğini, kimliğini ve sendika hakkını yok sayması ile ilgili olarak **Devrimci Sağlık-İş** tarafından açılan dava Ankara 12. İş Mahkemesi'nde görüldü.

Yeni yasayla sendika üyeliklerinin bakanlık kayıtlarına göre değil, Sosyal Güvenlik Kurumu kayıtlarına göre tanımlanmasının, işçilerin sendikal örgütlenme haklarına yönelik bir saldırı olduğunu söyleyen Dev Sağlık-İş, dava öncesi Adliyesi önünde açıklama gerçekleştirdi.

Açıklamadan sonra Ankara 12. İş Mahkemesi'ndeki duruşmaya geçildi. Duruşmada Dev Sağlık-İş avukatları, işçilerin sağlık işçisi olduklarına ilişkin sunulan belgelerin bilirkişi tarafından incelenmesini talep etti. Bilirkişi heyetine, belgeleri incelemek üzere bir aylık zaman tanıyan mahkeme, davayı 4 Temmuz tarihine erteledi.

## Metal işçileri mücadelede kararlı!

**İstanbul:** 100 binden fazla metal işçisi ve ailelerini ilgilendiren 2012-2014 dönemi grup toplu iş sözleşmesi görüşmeleriyle oldukça hareketli günler geçiren metal işçilerinin mücadelesi sürüyor. Türk-İş'e bağlı Türk Metal Sendikası MESS ile anlaşma imzalararken DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş ise mücadeleyi sürdürüyor.

Birleşik Metal-İş ile MESS arasında yapılan TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler 1 saatlik iş yeri terk etmeme eylemlerine başladı. 9 aydır devam eden 2012-2014 dönemi grup toplu iş sözleşmesi görüşmeleri kapsamında MESS'in daveti üzerine 27 Mayıs 2013 tarihinde MESS merkez bürosunda yapılan görüşmede anlaşma sağlanamadı.

Sendikadan yapılan açıklamada "**Uyuşmazlık konusu maddelerin tümünde bir anlaşma sağlanamaması ve MESS'in bütünlüklü bir karşı teklifle masaya gelmemesi nedeniyle hiçbir maddede anlaşma sağlanamadı**" denildi. TİS süreci MESS'in katı ücret dayatması nedeniyle tıkanınca Birleşik Metal-İş üyesi işçiler eyleme geçti.

Gebze'de bulunan **Alstom Grid Fabrikası**'nda gerçekleştirilen eyleme Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu da katıldı ve işçilere yönelik bir konuşma yaptı. Serdaroğlu, işçilere sözleşme görüşmelerindeki geline aşamayla ilgili bilgi verdi ve sendika olarak kararlılıklarını vurguladı.

Yine Mudanya'da bulunan **Prsymian Kablo Fabrikası** ve Nosab'da bulunan **SCM Otomotiv** yan işçileri 1 saat iş yerini terk etmeme eylemi gerçekleştirdi. Birleşik Metal-İş cephesinde bunlar yaşanırken Türk Metal, metal işçisini önce grevle oyaladı ardından, "**en iyi sözleşme masada imzalanandır**" şeklinde bir açıklama yaparak metal işçisinin öfkesini kontrol etmeye çalıştı. Ancak 28 Mayıs günü yapılan görüşmede sözleşmeyi imzaladıklarını duyurdu.

### Türk Metal'de "mutlu son"

Türk Metal sitelerinde "mutlu son" şeklinde duyurdu. İmzalanan sözleşmeye göre saat ücreti 6,31'e kadar olanlara artı 20 kuruş zam yapılacak. Saat ücreti 4,64'ün altında olanların saatlik ücreti 4,64'e eşitlenecek. Türk Metal'in hazırladığı taslakta saati 5,50'ye kadar olanlar için artı 40 kuruş zam vardı.



Anlaşılan sözleşmeye göre ilk altı ay için yüzde 7'lik bir zamma imza atılmış oldu. İkinci altı ay için yapılan zam da yüzde 1,18'e tekabül ediyor. Üçüncü ve dördüncü altı aylık dönemler için enflasyon oranında zam yapılacak. Türk Metal sözleşme sürecine yüzde 18'lik bir zam talebiyle girmişti, sözleşmeyi imzalamadan önce üçüncü altı aylık dönem için enflasyon artı 2 puanlık bir zamda ısrarcıydı.

TİS imzalayan Türk Metal-İş, Birleşik Metal-İş Sendikası'nın anlaşmazlığa neden olan esnek çalışma koşulları ile ilgili ise bir açıklama yapmadı. Birleşik Metal-İş, Toplu İş Sözleşmesinin kendileri için devam ettiğini dile getirerek Türk Metal-İş'in uzlaşmacı tavrına tepki gösterdi.

Sendikadan yapılan açıklamada, "**Metal işçileri şu gerçeği artık anlamak zorundadır. Türk Metal'i değiştirmenin yolu onu ortadan kaldırmaktan, ona üyelik esaretinden kurtulmaktan geçmektedir. Birleşik Metal İş sendikası bir kez daha tüm metal işçilerini işbirlikçi Türk Metal'i terk etmeye ve Birleşik Metal İş'e üye olmaya çağırıyor. Ortak mücadelemizle kazanacağımız hakları bir gecede sermayeye peşkeş çekenleri cezalandırın. Birleşik Metal İş sendikası açısından toplu sözleşme süreci sona ermemiştir. Daha önce alınan tüm eylem ve etkinlik kararlarımız geçerlidir. Yeni bir evreye girilmiştir**" denildi.

Birleşik Metal-İş, metal işçilerinin ortak talebinin, ücret zamlarının 2000 sonrası işe giren işçilerin ücretlerinde kademeli iyileştirme yapıldıktan sonra uygulanması olduğunu dile getirerek önce ücret adaleti, sonra herkese insanca yaşamaya yetecek ücret

zammı talep ediyor. Birleşik Metal, Türk Metal'in teklifindeki iyileştirmenin 2000 sonrası girişlilerin yüzde 80'nini kapsamadığı için gerçekçi olmadığını söyleyerek eleştiriyor. Öte yandan Türk Metal, MESS ile görüşmeler devam ederken metal işçilerinin gelişen tepkisini yatıştırmak için 21 Mayıs'ta grev ilan etmiş MESS ise bir gün sonra buna lokavta kararı alarak yanıt vermişti.

Metal iş kolunda önceki sözleşme süreçlerinde MESS'in zam teklifini ilk seferde kabul eden Türk Metal, bir önceki grup toplu iş sözleşmesi sürecinde MESS ile saatlik 20 kuruş zamma anlaşmıştı. 20 kuruşluk zammı kabul etmeyen DİSK Birleşik Metal-İş ise grev ilan etmiş ve grev sonucunda saatlik ücrete 60 kuruş zamlı ayrılmıştı.

Bu sürecin sonunda Bosch'taki binlerce işçi Türk Metal'den Birleşik Metal-İş'e geçmiş, bu dönem grup toplu iş sözleşmesi başlangıcında da Türk Metal'in örgütlü olduğu Arçelik'te işçiler "**işçilerin talepleri doğrultusunda bir toplu iş sözleşmesi süreci izlenmesi**" talebiyle Türk Metal'e tepkilerini dile getirmişti.

Grup toplu iş sözleşmesinin bir diğer tarafı olan Birleşik Metal-İş ise Türk Metal'in grev kararını ilan etmesinin ardından "**Gelin 3 Haziran'da birlikte greve çıkalım**" demişti.

Sendikadan esnek çalışmanın kaldırılmasını, ikramiyelere dokunulmamasını, işe giriş ücretlerinin yükseltilmesini, sosyal haklarda iyileştirme yapılmasını, enflasyon endeksli zamlara son verilmesini, vergi artışlarının patronlar tarafından karşılanmasını, 2000 sonrası işe girenlere iyileştirme yapılmasını talep ediyor.



## Tarımda On Yıllık Başarı: ENKAZ!

tarım sektöründe temel görevi, 2. Emperyalist Savaş'tan

AKP hükümetinin 10 yıllık dönemi, kendilerinin de megalomanvari birbiri ardına sıraladığı gibi "başarı"larla doludur. Fakat bu "başarı"ların hiçbiri emekçi-yoksul halkın yararına değildir. İhracatın artması, kişi başı milli gelirin yükselmesi ve diğerleri... AKP hükümetinin birbiri ardına sıraladığı "başarı"larına tarım sektörü dahil değildir. Son 10 yıllık dönemde tarımda yaşanan yıkımın rakamsal ifadesi yazıdaki kutucukta yer alıyor. Tarımı bu hale getiren politik seyir AKP hükümetinin "başarı"sının özüdür.

TC devletinin kendine özgü bir tarım politikası yok. 1950'lerde Marshall yardımıyla tarım politikasında tamamıyla emperyalizme tabi oldu. 1950'lerden günümüze de bu tabilik hiç değişmedi. TC, bunu devletin kendi tarım politikası olarak ve tarımda reform devrim gibi süslü sözlerle ilan ediyor. Bu aldatmacaya tarımdaki yıkımı yakıcı olarak hissedenden küçük üreticiler artık inanmıyor.

1950-1980 arası dönemde TC'nin

yenik çıkan, ekonomik olarak güçsüzleşen AB emperyalizminin gıda ihtiyacını karşılamaktı. Sosyalist blok karşısında, hamiliğe soyunan ABD emperyalizminin Marshall yardımının temel amacı da buydu. Bu dönemdeki tarım politikası emperyalizmin, ekonomik olarak güçlenmesini sağlayacak gereksinimler etrafında oluşturuldu ve uygulandı.

1980'lere doğru hem sermaye birikiminin ulaştığı boyut, hem devasa üretimle stokların birikmesi, hem Keynesyen ekonomi politikası kapitalizmi yeni bir krize soktuğu gibi, emperyalist sermayenin önünde de engel teşkil ediyordu. Bu engel, dünya ekonomisine yeni bir düzen getiren neo-liberalizmle aşıldı. Bu ekonomi politikayla emperyalist sermayeye uluslararası alanda sınırsız hareket imkanı sağlandı.

Neo-liberalizm, 1980'ler boyunca enerjiden ulaşım, sanayiden tarıma tüm sektörleri emperyalist sermayenin azami kârına göre yeniden yapılandırdı.

Meşhur 24 Ocak kararlarının içeriği buydu. Bu süreçte, DB'nin Yapısal Uyum Programı adı altında emperyalist tarım politikaları doğrudan uygulandı. Ve bugün tarım sektöründeki yıkımın temelleri atıldı.

1990'lı yıllarda neo-liberalizmi merkezileştirmek, tarımsal alanda emperyalist sermayenin önündeki engelleri kaldırmak, tarım sektöründe tekellerin hakimiyetini artırmak amaçlı Dünya Ticaret Örgütü bünyesinde Tarım Anlaşması devreye konuldu. TC'nin de altına imza attığı Tarım Anlaşması hükümleri eksiksiz uygulandı. Tarımsal üretim emperyalizmin dünya pazarındaki ihtiyaçlarına daha uygun hale getirildi.

2000'li yıllarda DB patentli Tarım Reformu Uygulama Projesi adı verilen emperyalist tarım politikası uygulandı. Bu proje ile tarım sektöründe, üretimden tüketime tüm ara sektörlerde tarım tekellerinin hakimiyeti perçinlendi. Küçük üreticiler, kendi başına bırakılarak üretimden koparıldı. Tarımda, destekleme-teşvik, kredi erişimi, prim, sübvans gibi yardımlar azaltıldı. Makine, ilaç, tohum, ürün alım-satım, zirai ilaç, gibi kolaylıklar sağlayan birçok kurum işlevsizleştirildi ve özelleştirildi. Düşük taban fiyatı uygulandı ve tarım tekellerinin piyasaya ithal ürün sürmeleri kolaylaştırıldı.

Tarım emperyalist sermaye ve komprador sermayenin çıkar ortaklığı ekseninde devlet eliyle azami kâr alanına çevrildi. Kâra ortak olan kâr oranını düşüren küçük üreticiler hem çıkarılan yeni yasalarla hem de piyasa koşullarında, oldukça haksız ve vahşi bir biçimde ezilerek tarım dışına, açlığa, sefaletle sürüklendi. AKP hükümetinin övüne övüne bitiremediği tarımdaki 10 yıllık başarının hazin öyküsü işte bu.

## Monsanto'ya karşı küresel öfke

GDO'nun doğaya, insan sağlığına ve tarımsal üretime verdiği zarara dikkat çekmek ve yasaklanmasını sağlamak amacıyla 25 Mayıs günü dünyanın 50 ülkesinde 400 miting, gösteri ve yürüyüş yapıldı. "Monsanto'ya Karşı Yürüyüş" şiarıyla meydanlara çıkan yüz binler ABD'li tekel Monsanto'yu protesto etti ve GDO'ların yasaklanmasını talep etti.

Gösterilerin Monsanto'ya yönelmesinin nedeni Dünyada genetiği değiştirilmiş tohumlarının % 90'ının bu tekel tarafından gerçekleştirilmesi. Kuruluşundan bu yana doğa ve insanlara zarar veren teknoloji ve ürünler üretmekle tanınıyor.

Şirketin neden olduğu en büyük katliam 1960-70'li yıllarda Vietnam savaşı sırasında gerçekleşti. Monsanto'nun ürettiği "Turuncu Ajan" olarak adlandırılan kimyasal silah ABD ordusu tarafından Vietnam savaşı sırasında gerillalara karşı kullanıldı. Gerillaların ve halkın ormanlarda gizlenmesini engellemek amacıyla Monsanto'nun ağaçların yapraklarını dökmeye için ürettiği "Agent Orange"ın kullanılması sonucu 400 bin kişi yaşamını yitirdi ve 500 bin civarında çocuk sakat doğdu. İlacın kullanıldığı bölgelerde halen ağaç yetişmiyor ve ekim yapılamıyor.

\* Ekilen alan; 2002 yılında 18.1 milyon hektardan, 2012 yılında 15.8 milyon hektar alana geriledi.  
\* 2000 yılında 7.8 milyon kişi geçimini tarımdan sağlarken, 2011 yılında 6.1 milyona düştü.  
\* Tütün üretimi 10 yılda 145 bin tondan 55 bin tona düştü. Ekici sayısı 400 binden 51 bine düştü.  
\* Baklagil üretimi; 1990-2012 döneminde ekim alanı 20.3 milyon dekadardan 7.7 milyon dekara, üretim ise 2 milyon tondan, 1.2 milyon tona düştü.

\* Son 10 yılda buğday ve mısır ithalatı 5.5 milyar dolar, pamuk ithalatı 11 milyar dolar, yağlı tohumlar ithalatı 2.5 milyar dolara ulaştı.  
\* Mazot fiyatı 2002 yılında 1 lira iken, 2012 yılında 2 liranın üzerine çıktı.  
\* Gübre fiyatları yüzde 460 arttı.  
\* Köylünün bankalara ve tarım kredi kooperatiflerine olan borcu 10 yıl önce göre yüzde 42 arttı.  
\* Tarım sektörünün milli gelirdeki payı 2002 yüzde 10.3 iken 2012'de bu oran yüzde 8'e düştü.

## Halk Gönül Rahatlığıyla Zehirleniyor!

Mersin Limanı'nda açığa çıkarılan tonlarca GDO'lu pirinç tartışmaları devam ediyor. Tartışmalar Tarım Bakanlığı'nın, İstanbul Teknik Üniversitesi'nin (İTÜ) açıkladığı raporun "hatalı" olduğunu açıklaması ve İTÜ'nün raporunu geri çekmesiyle yeni bir boyut kazandı: **Takrir-i Sükun**. Tarım Bakanı Mehdi Eker "gönül rahatlığı ile pirinç yenilmesini" öğütledi. Bunu bir tabak pirinç pilavına kaşık atarken söyleseydi daha inandırıcı olurdu, gelenek de bozulmazdı!

GDO'lu pirinçler ilk gündeme geldiğinde İTÜ Moleküler Biyoloji-Genetik ve Biyoteknoloji Araştırma Merkezi (MOBGAM) GDO incelemesi yaptı. İnceleme sonucu pirinçlerde LLRice601 ve Bt63e rastlandı. Pirinçlerin GDO'lu olduğu bilimsel olarak kanıtlandı.

LLRice601 (Liberty Line 601) 1998'de ABD şirketi Aventis Crops Science tarafından üretilen böceklerle dayanıklı ve verimli yüksek genetiği değiştirilmiş pirincin kodudur.

LLRice601 ve Bt63 kodlu GDO'lu pirinçler dünya piyasasında oldukça yaygın. 2006-2013 yılları arasında AB'de 344 GDO'lu pirinç vakası yaşandı. Bu vakaların 150'si ABD kaynaklı, 169'u Çin kaynaklıydı.

GDO Türkiye'de yeni bir durum değil. Devlet Planlama Teşkilatı raporuna göre 1998 yılından itibaren, GDO alan denemeleri yapılıyor. Pamukta, Akçakale, Antalya ve Adana'da; mısırdaki Adana'da; patatesteki Niğde ve Afyon'da alan denemeleri yapılmıştı.

2004-2005 Tarım Bakanlığı'na sunulan soru önergelerine Türkiye'de GDO'lu ürün üretilmediği, ithal edilmediği ve tüketilmediği şeklinde cevap verilirken, daha somut sorulan soru önergeleri sonrası Bakanlık Pioneer, Deltapine ve Monsanto'ya (Herbiri GDO'lu tarım tekeli) GDO'lu tohum ithalatına ve Adana, Aydın ve Nazilli'de alan denemelerine izin verildiğini itiraf etmiştir.

GDO'lu ürünlerin insan sağlığına zararlı olduğu bilimsel olarak kanıt-



landı. Monsanto tarafından üretilen Round-Up ürününün ana maddesi Glifosat Ksenobiyotid adı verilen organizmaya yabancı maddeleri etkisiz hale getiren P450 enzimlerini işlevsizleştiriyor. Zararlı maddelerin vücuttan atılmasını engelliyor. Bu da sürekli iltihap durumu yaratıyor. ABD'de son 10 yıldaki bağırsak sorunlarındaki artışın ne-

deni olarak bu durum görülüyor.

2005'te yapılan bir araştırmaya göre de Glifosat'ın plesantaya verdiği zarar da kanıtlandı. Geçen yıl fareler üzerinde yapılan araştırma ile GDO'ların kanserli tümörleri geliştirdiği kanıtlandı. Tarım Bakanlığı GDO'lu ürünler için sıkı denetimden bahsediyor fakat GDO'lu ürünleri inceleyecek donanımda 3 laboratuvar var Türkiye'de. GDO pazarının genişliği karşısında oldukça yetersiz olan TC devleti, bir de, var olan laboratuvar raporlarını "hatalı" buluyor. Siyasi baskı yaparak bilimsel çalışmaları engelliyor. Tıpkı, Monsanto'nun 1998'de GDO'nun zararlarını açıklayan İskoç bilim insanı Dr. Arpad Pusztai'yi 48 saat içinde, 13 yıldır çalıştığı laboratuardan kovdurması gibi. Tarım Bakanlığı, GDO'lu pirinçler karşısında, halkı değil, GDO tekellerinin azami kârını koruyor.

Durum berrak su gibi açık. GDO'lu ürünler birer zehirdir. GDO tekellerinin azami kârı için devlet göz göre göre halka zehir yediyor.

(Bir ÖG okuru)



# Kozakçioğlu öldü, mirası şimdi Mutlu'da!



"Başarılı devlet adamı babam, aslında benim canım, kahramanım ve yol göstericimdir. Biz ailesine, devamlı dürüst ve erdemli olmayı öğretti. Arkasında gece gündüz çalışarak, ülkesine hizmetle geçirilmiş onurlu bir hayatı miras olarak bıraktı. Onun ilkelerini daima yaşatacağız" diyordu kızı, kendisi için düzenlenen cenaze töreninde.

Meral Kozakçioğlu, belki "canım" dediği kişiden sadece babası olarak bahsetse adı, bu yazıda anılmayacaktı. Ne var ki, o anda rahmetle anılan şahıs, anlaşılın, babadan öte başarılı bir devlet adamı, onurlu bir hayatın sürdürücüsüdür ve bilim insanı kızının takipçisi olacağını belirttiği ilkelere dahi vardır. Oysa onun adı, değil Amed gibi bin kilometre ötede, hemen on kilometre ötede Gazi'de halen katil olarak anılmaktadır.

Onun adının yanına yazılanlar, yani beraber anıldığı **Mehmet Ağar, Hüseyin Kocadağ, Necdet Menzir, İbrahim Şahin ve Veli Küçük** gibilerin sicillerinin benzerliği tesadüf değildir. Ya da diğerlerinin yanına Kozakçioğlu adının eklenmesi... Batı'ya sivilite görünüşü ile demokratik izlenimi verilmesi kararlaştırılmışken "sivil" olarak servis edilen Kozakçioğlu'nun asker tarafından kabulü zor olmaz. Bilhassa dönemin cumhurbaşkanı Kenan Evren'le olan hısımlığı, onun süper vali olarak Olağanüstü Hal (OHAL) Bölge valiliğine atanması için yetecekti. Yıl 1987'dir.

Türkiye Kürdistanı'nda yürütülen gerilla savaşı, devlet yetkililerinin "birkaç çapulcu"nun işi diyemeyeceği düzeyi çoktan aşmış durumdadır. 1979 yılından beridir sıkıyönetim kapsamında olan Amed ve çevresi OHAL Kanunu kapsamına alınır. Soğa çıkmayı, istenilen her bölgede insanların toplanmasını, araçların hareket etmesini yasaklama, herkesin üstünün, aracının, evinin veya işyerinin aranmasını kararlaştırma, her türlü yazılı ve görsel yayını inceleme ve yasaklama gibi yetkilerle donatılan valilikler oluşturulur. Amed ve çevre illeri kapsayan valilikler tek bölge va-

liliği altında toplanır ve başına da Kozakçioğlu getirilir.

## Kozakçioğlu binlerce faili meçhulle tarihe geçti

Kürt meselesinde bugünü belirleyen bu kritik aşama devletin bütün güçleriyle halka karşı saldırıya geçtiği aşamadır. Kitle katliamlarına, direniş literatürüne Kürtlerin armağanı olan serhildanlarla karşılık verilir. Devlet teyakuzda olsa da saldırı ve katliamlar için legal kılıflara gerek duyulması tali plandadır. Esas olan paramiliter güçlerin örgütlenmesi ve katliamlarıdır. Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele (JİTEM) bu dönemin ürünüdür.

Kozakçioğlu'nun bölge valiliği yaptığı dönem binlerce faili meçhul cinayetin ilk planlandığı ve gerçekleştirildiği dönem olarak tarihe geçer. HEP Amed İl Başkanı **Vedat Aydın** onun döneminde katledilir. Ağır işkencelere maruz kalmış cesedi Maden/Elazığ yakınlarında bir ağacın yanına terk edilmiş halde bulunur. Cenazesi için o güne kadar görülmemiş büyüklükte bir kitle toplanır. Halkın sabrının taşıdığı bu cenaze törenine devlet sadece karadan değil havadan helikopter desteğiyle ateş ederken gözünü kırpmayacaktır. On üç insanın katledildiği o gün devletin Amed'teki gözü şüphesiz **Kozakçioğlu**'dur.

Geçmişlerinden ders almadıklarını, özeleştirilerinin anlamsız olduğunu daha geçtiğimiz Nisan ayında Dicle Üniversitesi'ndeki pratikleriyle ortaya koyan Hizbullah'ın silahlı faaliyetlerine 1987 yılında başlaması da tesadüf değildir. Hizbullah, Kozakçioğlu döneminde serpilmeğe başlamıştı, hatta öyle ki JİTEM ve polis binaları örgütün eğitim kampları olarak kullanılacaktır. 1980 öncesi ülkenin batısında devrimcilere karşı devletçe yetiştirilen "ülküçü" faşistler, Kürdistan'da taban bulamayacağından olsa gerek burada Hizbullah devreye konulmuştu.

"JİTEM, MİT ve Emniyet'in Hizbullah'la o dönem istihbarat alışverişi yapması gayet doğal bir du-

Cinsel organlarına ip bağlanıp köy meydanında gezdirilen köylülere, dışkı yedirilenlere, dağa çıktığı, dağa baktığı için arabaya bağlanıp süründürülen gençlerin anneleri, çocuklarının akıbetini 427 haftadır soran Cumartesi Anneleri şüphesiz ki, kızından daha iyi tanımaktadırlar Kozakçioğlu'nu.

rum. Eğer Hizbullah, PKK'nın yerlerini tespit konusunda bir adım öndeyse, onlardan istihbarat alınmasında bir sorun yok" diyecekti yıllar sonra Kozakçioğlu. Bu paylaşımın istihbaratla sınırlı olmadığı öylesine açıktır ki, Amed ve çevresi her yeni günü bir kayıp ve bir ölümle kapatmaktadır.

## Kozakçioğlu "gece-gündüz" çalıştı!

İcraatlarının haddi hesabı yoktur. Cinsel organlarına ip bağlanıp köy meydanında gezdirilen köylülere, dışkı yedirilenlere, dağa çıktığı, dağa baktığı için arabaya bağlanıp süründürülen gençlerin anneleri, çocuklarının akıbetini 427 haftadır soran Cumartesi Anneleri şüphesiz ki, kızından daha iyi tanımaktadırlar Kozakçioğlu'nu. Neredeyse imkansız ama birazcık insaf kırpırdanması yaşamışsa bedeni, son nefesinde seslerini duymuş olabilir mağdurların ve maktullerin. Lakin öyle olsa, hak edeceği bir ölümü beklemesi daha muteber olurdu.

Her katil gibi terfi ettirilmesi gecikmez Kozakçioğlu'nun, yıl 1991 olduğunda İstanbul Valiliğine atanmıştır. Boş durmaz, dönemin başbakanı Tansu Çiller'in açık talimatıyla İstanbul çevresinde Kürt işadamları seri cinayetlerle katledilir. Valiliğinin son yılında Gazi'de katliam yapılır. On sekiz cana kıyılır. İmzalarından birinin ona ait olduğuna şüphe yoktur.

"Gece gündüz" çalıştığı belliydi. "Onurlu ve dürüst bir hayat"ın Kozakçioğlu'nun banka hesaplarına 250.000 dolarlık küçük bir katkısının olduğu ortaya çıktığında pişkince cevaplamıştı soruları. Bu parayı, OHAL bütçesinden, dönemin İçişleri Bakanı Mustafa Kalemli'nin onayıyla hesabına aktardığını söylemiş, Kalemli bu iddiayı reddetmişti. Bunca hatırı vardı ki, OHAL Bölge Valiliği bu paranın iadesini istemekle yetinmişti. İade etmişti. Umarız kızı, onun ilkelere yaşatma sözünü, sadece duygusal ortamın etkisiyle vermiştir.

## Bazen bir ağaç kabuğundan kopar fırtına...

Kozakçioğlu İstanbul Valiliğinden emekli olduktan sonra Doğru Yol Partisi'nden

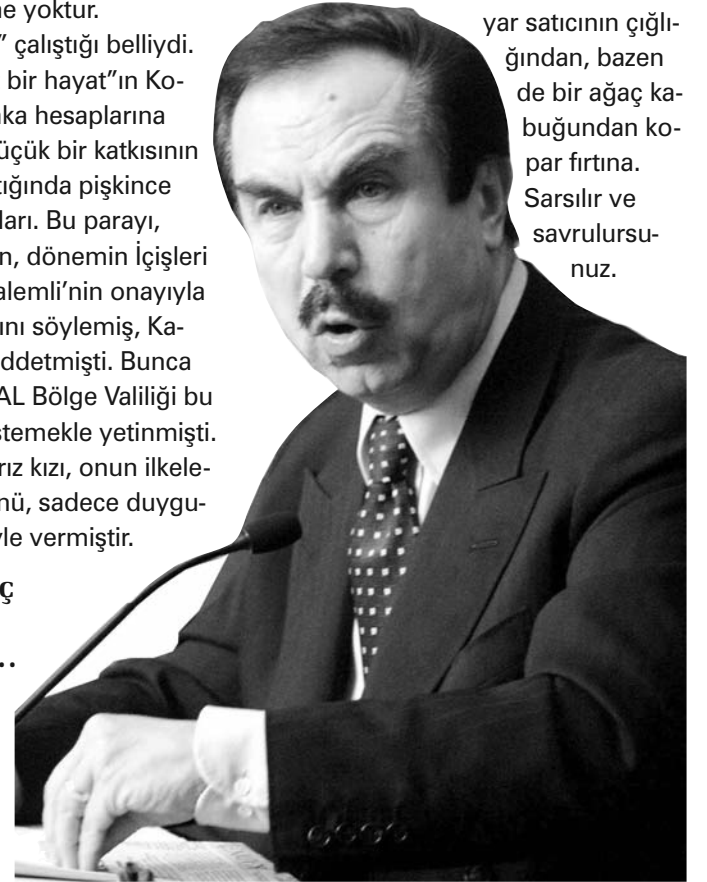
iki dönem milletvekilliğiyle ayrıca ödüllendirildi. Her daim boyalı ve bryantinli saç ve bıyıklarıyla arzı endam etmeye devam etti bir süre. Ergenekon davasıyla devlet, geçmişiyile hesaplaşma görüntüsünü verirken dahi ona dokunmadı. Hizmetlerinin bir diğer karşılığı da bu olmalı. Kesin olmamakla beraber, yine belirsiz kaynakların iddiasına göre, meclis bünyesinde kurulan kayıplar araştırma komisyonu tarafından dinlenmek üzere kendisine davet gönderilmiş.

Haklı bir öldürülme korkusuyla devlet tarafından sağlanan sıkı koruma grubunun güvenliğinde devam ettirdi hayatını. 23 Mayıs'ta, yaşadığı Sarıyer'deki evinden hayatına son verdiği haberleri düştü ajanslara. Yakın mesafeden, kendi silahıyla, kalbine tek el ateş edilmiş ve ölü olarak bulunmuştu.

Çokça insanın ahını alarak gitti. Takipçileri halen ah almaya devam ediyor. Oysa hiç farkında değiller. Kozakçioğlu'nun sorulmayan hesapları da onların boynuna dolanmış durumda. Üstelik öylesine akılsızlar ki, 1 Mayıs'ta İstanbul'u kuşatma provasından bir şey öğrenmemişler. Hala 560 yıl önce "fethedilen" İstanbul'un sanal fetih gösterilerinde güç gösterisi yapmakla meşguller.

Gezi Parkı Direnişi'nde kitlelerin gücüyle imtihana girip, gaz bombalarıyla aşık atıyorlar. Oysa bazen bir gerilla tabutunun ardından, bazen

kendini yakan bir seyyar satıcının çığılığından, bazen de bir ağaç kabuğundan kopar fırtına. Sarsılır ve savrulursunuz.





## Sistemik işkenceye yeni örnek: "Antalya L Tipi"



Geçmişten bugüne ülkemiz hapishanelerinde sistemik işkence devam ediyor. Cezaevleri Tevkif Genel Müdürlüğü ve Adalet Bakanlığı tarafından verilen direktiflerle saldırılar daha da boyutlanıyor.

Devletin "işkenceye sıfır tolerans" söylemlerine rağmen hapishaneler işkence merkezleri gibi. Konuya dair son örnek **Antalya L Tipi Hapishane'**de yaşandı.

Antalya L Tipi Hapishane'den tahliye olan biri M.L.B. ve S.Ö. adlı çocuk tutsakların hem çocuk koğuşunda hem de yetişkinler koğuşunda tecavüze uğradıkları kamuoyuna yansıdı. Antalya L Tipi Hapishane'den bir ay önce tahliye olan ve ismini vermek istemeyen bir kişi, M.L.B. ve Pozantı'dan Antalya'ya sevk edilen S.Ö. adlı çocukların hem önceden kaldıkları çocuk koğuşunda hem de 18 yaşını doldurmalarının ardından alındıkları yetişkinler koğuşunda defalarca tecavüze uğradıklarını açıkladı.

Hapishanedeki çocukların büyük bir tedirginlik ve korku yaşadığını da belirten kişi ailelerinin olayları duymaması için çocukların yaşananları yansıtmadığını belirtti. Konuyla ilgili açıklanan raporda mağdur her iki çocuğun da yaşadıklarından etkilendiğinin açıkça görüldüğü belir-

tilirken, çocuklardan birisinin başka bir arkadaşının yaşamış olduklarına ilişkin daha önce başvuruda bulunduğu, hapishane idaresine konunun bildirildiği ve bu konuda savcıya ifade verdikleri, buna rağmen tecavüz eden şahsın idare tarafından hakkında hiçbir işlem yapılmadan Eskişehir'e sevk edildiği kaydedildi.

Çocuklardan birisinin 3 ay kaldığı revirde güneşi görmeden, kimseyle konuşmadan yaşadığını ifade ettiğine de yer verilen raporda, mağdur çocuğun revire sevk edilmesinin nedeni olarak da tecavüz vakalarının ortaya çıkmasını engellemek olduğu belirtildi. Raporda doktor raporlarının da gerçeği yansıtmadığı eklendi. Raporda yer alan tutsak anlatımları ile ilgili diğer bilgiler ise şöyle:

*"Koğuşlarda sürekli kaba dayak ve hakarete uğrayan çocuklara yönelik tecavüz girişimlerinin yaygın olduğunu söyleyen tutsak 'Çoğu çocuk, başka mahkûmlar tarafından tecavüze uğradı' dedi. Tutsaklar psikolojik tedavi gören tutsakların ilaçlarını içmeyerek biriktirdiklerini belirtti.*

*Bu tutsaklar biriktirdikleri ilaçları daha sonra çocuklara vererek ve böylelikle çocukları sersemleterek tecavüze yelteniyorlar. Tutsaklar, tecavüze teşebbüs edenlerin, bu ilaçları kendilerine karşı koymalarını engellemek için çay veya diğer içeceklerinin içine koyduklarını belirttiler. Tutsakların anlatımlarına göre yetişkin tutsaklar, çocuklara kendilerine masaj yapmasını söylüyor ve 'masaj yaptırırken tecavüze teşebbüs ediyorlar'. Pozantı Cezaevi'nde yaşananlardan çok daha korkunç olayların olduğunu söyleyen mağdur, daha önce de çocuk koğuşunda 13 çocuğa tecavüz ettiğini kendisine anlatan birisinin olduğunu söylemiş ve 'tecavüz' vakalarının 'lavabo' olarak bilinen yerlerde olduğunu aktarmıştır. Tüm bu baskılar nedeniyle susmaya zorlandıklarını ifade eden tutsaklar, çok çaresiz kaldıklarını da söylüyorlar."*

Hapishanelerde yaşanan bu olaylar bir bütün faşist TeCavüzcü devletin ta kendisidir.



## Militanlar 40. ölümsüzlük yılında Kaypakkaya'yı andı

**H. Merkezi:** *Elimize e-posta yoluyla ulaşan haberi haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz: "Partimizin kurucu önderi komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın 40. ölümsüzlük yılı nedeniyle TKP/ML militanları olarak bir eylem gerçekleştirdik.*

Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 40. yılında partimizin çağrısına yanıt olan bizler tarafından **'Nerede direniş ve mücadele varsa, Kaypakkaya orada yaşıyor, savaşıyor'** şiarıyla illegal kitle çalışmaları yürütüldü, eylemler gerçekleştirildi. Mayıs ayı içerisinde başta kurucu önderimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaş olmak üzere 40. ölümsüzlük yılında **A. Muharrerem Çiçek'i, Meral Yakar'ı, Ali Haydar Yıldız'ı** an-

mak üzere hazırlanan **'And olsun ki adınızı, şan olsun ki andınızı yaşatacağız/TKP/ML TIKKO'** şiarının yer aldığı afişler yaygın şekilde yapıldı.

Mayıs ayı ortalarında ve sonlarına doğru **1 Mayıs Mahallesi'**nde örgütlenen iki ayrı eylemde afişler yaygın şekilde mahallenin çeşitli noktalarına yapılmıştır. TKP/ML TIKKO imzalı afişlerin yapılmasının ardından militanlarımız 18 Mayıs Caddesi üzerinde 10'u aşkın aracı durdurarak kontrol ve denetim yapmışlardır. Militanların talimatlarına uymayan bir araca ise uyarı ateşi açılmıştır. TKP/ML militanları Kaypakkaya'ya ve tüm şehitlerimize atfettikleri bu eylemi **'Yaşasın partimiz TKP/ML, halk ordusu TIKKO,**

**TMLGB'** sloganını haykırarak sonlandırmışlardır. Militanlarımızın eylemi sonlandırmasının ardından düşman çok sayıda zırhlı araç ve sivil polisiyle mahallede abluka kurmuş, ara sokaklara konumlanmış ve konumlanışlarını aynı düzeyde bir sonraki gün de sürdürmüştür.

**Gülsuyu Mahallesi'**nde de önder yoldaşın katledilişinin 40. yıl afişleri yoğun bir şekilde yapılmıştır. Uzun süren bu çalışma, mahallenin hemen hemen bütün merkezi noktalarında yapılmış, militanlarımız güvenli bir şekilde çekilmiştir. **Sargazi'**de Kaypakkaya yoldaşın katledilişiyile ilgili afişler Merkez'de ve Samandıra Akpınar Mahallesi'nde yaygın şekilde yapılmıştır. **Gebze Ulaştepe'**de Kaypakkaya'nın anılması temelinde yapılan illegal afiş çalışması sırasında düşmanın yönelimi

## Bağlar Gençlik Kütüphanesi okurlarıyla parklarda!

**Amed:** Bağlar 5 Nisan Gençlik Kütüphanesi kitap okuma alışkanlığını yaygınlaştırmak için okuma etkinliği yaptı. Kitap okuma etkinliği Bağlar'da bulunan **Kelebek Parkı'**nda gerçekleştirildi. Etkinlikte okurların Kürtçe kitaplarını getirmeleri ve genç kadınların yoğunlukta olması dikkat çekti. Eyleme onlarca öğrenci ve mahalleli katıldı.

**- Etkinliği nasıl buluyorsunuz?**

**- Ortaokul öğrencisi Melis Özer:** Bunlar bizim için çok güzel oluyor. Kitap okuma alışkanlığını kazanmamız anlamında. Özellikle de Bağlar gençliğinin yoz yaşamından kurtulabilmesi için bu tür etkinliklerin yapılması çok olumludur. Böyle bir etkinliğin kitap okumayı yaygınlaştırması önemlidir. Özellikle **"Kitap okumanın boş zamanlara sığdırılmayacak kadar değerli"** olduğunu unutmamamız gerekir.

**- Li ser çalekiyên viha tû çî difikiri?**

**- Xwendekar Lezgin Öncü:** 3 sal e ez di çim pirtûkxaneyê Bağlarê a civana. Ji ber vê ez ji şeradariyê pir kêfxweşim. Spas dikim ji Yüksel Baran û mamostê me Bülent Ateş. Em dîxwazîn ev xebatên wan berdeyam bike. İro be, sibê be kengê be dîxwazîn tevî van xebata bibin. Ji ber kû hem ji aliyê civakê de pir tiştê tîne. Hem ji aliyê şexsiyeta me bi xwe bime di de qezençkirin. Ji bo w ime kû anî ziman em spasî ya xwe ji şeradariya Bağlarê em spasî dikin. Bila van xebatan berdeyam bikin.

**- Böyle bir etkinliğe başlamaya nasıl karar verdiniz?**

**- 5 Nisan Gençlik Kütüphanesi çalışan Bülent Ateş:** 1200'e yakın okuyucumuzun olması daha çok bizi böyle bir etkinlik çerçevesinde buluşturdu. Okumayan kimsenin kalmaması, herkesin kitap okuması için aylardır böyle bir çalışma düşünülüyordu ve gerçekleştirildi. Ve bu tür etkinliklerimiz devam edecek. Haftaya Cuma günü Büyükşehir Belediyesi otobüsünde 12 kişilik bir okuma etkinliği yapılacak. İnsanların şehir içi otobüslerinde bile zamanlarını değerlendirebileceklerini kanıtlamak için böyle bir etkinlik düzenliyoruz. Şunu belirtmek gerekir etkinliğimize katılanların çoğunluğu küçük kız çocukları ve genç kadınlardır. Bu bizi sevindiren bir durumdur.

## TC, Kazan'da kimyasal kullanmamış!

2011 yılında Hakkari'nin Çukurca ilçesi Kazan Vadisi'nde (Geliyê Tiyarê) 36 HPG'li kimyasal bomba kullanılarak vahşice katledilmişti. Olay sonrası bölgeye giden köylüler, gerilla yakın-

ları vahşeti görmüş ve Hakkari Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunmuşlardı.

Genelkurmay Başkanlığı hazırladığı soruşturma sonucunda 17 madde-

den bahsederek buna rağmen "takipsizlik" kararı verdi. Genelkurmay Başkanlığı; alenen açık ve köylülerin, şehit ailelerinin tanık olduğu olayda kimyasal kullanılmadığını söyledi.

## Demokrasi ve Barış Konferansı'na dair...

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın önerdiği ve birçok aydın ve sanatçının da çağrısını yaptığı Demokrasi ve Barış Konferansı 25-26 Mayıs tarihleri arasında Ankara'da gerçekleştirildi.

Milletvekilliklerinden sanatçılara; aydınlardan devrimci ve demokratik kurum temsilcilerine çok sayıda katılımcının yer aldığı Konferans, iki gün sürdü ve onlarca katılımcı sürece dair görüşlerini belirtti. 1. gün Konferans katılımcılarının dahil olduğu atölyeler çalışmalarını yapıp raporlarını hazırlarken, 2. gün de bütün katılımcılar sonuç deklarasyonu için atölye çalışmalarını, konferansı ve süreci tartıştı. Ayrıca atölyelerin sonunda; başlıklarla ilgili, en az 9 kişiden oluşması planlanan üç komisyon kuruldu.

Konferansa rengini veren, "barış sürecinin 2. aşaması diye tanımlanan; yasal düzenlemelerin yapılması, taleplerin karşılanması ve demokratikleşmenin somut adımlarla başlatılması" olarak bahsedilen aşamaya dairdi. Gerek "Hakikat, Yüzleşme ve Adalet", "Hukuk, Yol Temizliği ve Yeni Anayasa" ve "Müzakere sürecinde barışın toplumsallaşması ve demokratik siyaset" konulu atölyelerin olması gerekse de onlarca katılımcının yürüttüğü tartışmaların 2. aşamaya dair beklentiler, öneriler ve kaygılar üzerinden şekillenmesi bunu gösteriyordu.

Umut edilen ve büyük bir özlemle beklenen barışı devletin vermeyeceği, mücadelenin yükseltilmesi/devletin sıkıştırılmasıyla geleceği de konuşmalarda sık sık vurgulandı. Konferans ve katılımcılar için "devletten barış bekliyorlar" gibi kaba bir eleştiri yapmak gereksiz olacağı gibi, faşizmin varlığının (hele de son süreçte TC'nin saldırganlığı düşünüldüğünde) hesaba yeteri kadar katılmıyor olmasının bedelinin ağır olacağını ve büyük bir hayal kırıklığı yaratacağını vurgulamak da önemlidir.

Elbette "iyi" şeyler istenmesi olumsuz değildir, ancak iyi şeylerin ne kadarının olacağı ile nasıl olabile-



ceği tartışmasının TC'nin sınıfsal temelinden bağımsız ele alınması doğru bir yaklaşım değildir.

Kürt ulusunun taleplerinin pazarlık konusu yapılamayacağı vurgulu cümlelerini farklı kişilerce çok defa ifade edilmesini, sadece katılımcı akıl insanlardan birinin "Türklerin de kaygıları var" minvalindeki konuşmasının bir tesadüf sonucu olduğunu düşünmemek gerekir. Yukarıda belirttiğimiz gibi konferansa rengi verilmeye çalışılan noktadan bakmak faydalı olacaktır.

Katılımcıların birçoğunun yaşadığı kaygılarla birlikte süreci desteklediği konuşmalarda daha net anlaşılmalı; kaygıların çokluğu, sürekliliği ve de muhatapsızlığı düşünüldüğünde/durumun farkındalığı da katılımcılarca ifade edildikçe mesele daha da netleşmektedir. "Hiçbir yasal güvence alınmadığı halde, gerillanın çekilmesi sırasında herhangi bir olay yaşanmadığı için hem PKK'ya hem de devlete" teşekkür edip, hatta bu devleti dinleyicilere alkışlattırarak kadar geri bir noktaya düşen **Gençay Gürsoy**; çekilen gerillaların yollarda neler yaşadıklarına dair röportajları okumamış olsa bile her gün mutlaka bir yerde bombalamanın olduğunu söyleyen haberleri görmüştür diye düşünüyoruz.

Elbette konuşan bütün katılımcıları aktarabilmemiz mümkün değil

ama Gürsoy'un bu yaklaşımı bir anlayışın tezahürü olduğundan ifade edilmesi önemlidir. Murathan Mungan'ın, Alevi Dernekleri temsilcisinin ve birkaç kişinin daha devletin katilamcı yüzüne, barışa dair yaklaşımına ve hesap sormanın, yüzleşmenin önemine dair vurguları değerli bir yerde durmaktadır.

Görülen o ki, süreç en azından Ulusal Hareket ve süreci destekleyenler açısından "demokratikleşme" meselesine dair tartışmalarla ve hakların elde edilmesi noktasında ilerleyecek. Demokrasi ve Barış Konferansı ile hazırlığı yapılmaya başlanan diğer konferansların da bu noktadan ele alınacağı; aydın, sanatçı, milletvekili gibi kamuoyunu etkileyecek kesimlerin çağrıları ve birlikte tartışmalarıyla bir sürece başlanmasının istendiği açık.

Devletin kayıtsızlığı/muhatapsızlığı/ pervasızlığından bağımsız demokratik taleplerin ön plana çıkarılmak isteneceği süreçte talepleri sahiplenmek doğru olacağı gibi faşist devlet gerçekliğini unutmamak/unutturmamak da ve ülke gerçekliğini bilerek mücadeleyi yürütmek önemli bir görev olarak önümüzde duruyor.

## 5. Dersim Festivali Frankfurt'ta gerçekleşti

**H. Merkezi:** Frankfurt Rebstock Parkı'nda 24 ve 25 Mayıs günlerinde Demokratik Alevi Federasyonu (FEDA) tarafından organize edilen **5. Dersim Festivali** gerçekleştirildi. Festivalin ilk gününde "Soykırım Kışkırcısında Dersim Gerçekliği" isimli panel gerçekleşti. Yüzlerce katılımcının bulunduğu panelde Dersim tarihçesi üzerine de tartışıldı.

Festivalin ikinci gününde zengin kültür programıyla siyasi mesajlar içiçe geçti. Birçok Kürt sanatçının söylediği şarkılarla yüzlerce genç halaya durdu. Bazı stantlarda Dersim kültürüne ve inancına ait motifler sergilendi. Festivalde BDP Muş Milletvekili **Demir Çelik**, Almanya Alevi Birlikleri Federasyonu Başkanı **Hüseyin Mat**, Asuri Dernekleri Federasyonu Başkanı **Şabo Akgül Hediko**, YEK-KOM Eşbaşkanı **Hamdiye Akbayır**, MLKP temsilcisi **Yaşar Agiri** ve ATİF Başkanı **Süleyman Güracan** birer konuşma yaptı.

## "Dersim'e sahip çıkıyoruz!"



**H. Merkezi:** Dersim'de HDK bileşenlerinin öncülük ettiği "Dersim'e sadakat" yürüyüşü yapıldı. **25 Mayıs** günü ilçesinde siyasi parti, devrimci ve demokratik kurumlar, kitle örgütü gibi pek çok kurumun bulunduğu binlerce Dersimli, Dersim'e sahip çıktığını haykırmak için Seyit Rıza Meydanı'nda toplandı.

Eylemde Dersim'de yapılan karakollara, barajlara, siyanüre, mayınlı bölgelere ve her türlü doğa tahribatına karşı halk, tepkisini dile getirdi. Hava yağmurlu olmasına rağmen oldukça coşkulu ve kitlesel olan yürüyüş, **Kemer Bel Köprüsü**'nde sona erdirildi. Yürüyüşün ardından yapılan konuşmada, "Bu talana karşı her zaman alanlarda olacağız. Bu Dersim'de bulunan ekolojik alanların dışında Milli Parkların içinde dahi madden aramaları yapıyor, biz bunu kabul etmiyoruz" denildi.

## Şakran'da çocuklara işkence

**H. Merkezi:** 27 Mayıs günü **Çakıl Derneği**, İHD Mersin Şubesi, **Mersin Tabip Odası** ve ÇHD tarafından İHD Mersin Şube'de, İzmir Şakran Hapishanesi'nde yaşanan hak ihlallerine ilişkin basın toplantısı düzenlendi.

Katılan kurumlar adına açıklama yapan Dr. **Didem Gediz Gelegen**, "ÇHD İzmir Şubesi'nin, Şakran Cezaevi'ne yaptığı ziyaret sırasında gördükleri çocukların ifadeleri, çocukların uluslararası protokollerde işkence ve

kötü muamele olarak tanımlanan birçok davranışa maruz kaldıklarını göstermektedir. Şakran'dan tahliye olan çocuklarla yaptığımız görüşmeler, yaşadıkları korkunç olayları susarak, saklanarak unutmaya çalıştıklarını göstermektedir" dedi.

Dr. Gelegen, BDP Mersin Milletvekili **Ertuğrul Kürkçü**'nün de bir soru önergesiyle meseleyi TBMM'ye taşıdığını dile getirdi ve ekledi: "Devlet, çocuklara karşı bir savaş vermekte-

dir. Pozantı Cezaevi'nde cinsel şiddete maruz bırakmakta, Antalya L Tipi Cezaevi'nden benzer iddialar yükselmekte, İstanbul'da çocuklar başından vurulmakta, Uludere'de bombalar, Kızıltepe'de kurşunlar yağdırmakta, okullarda, mağalarda, sokaklarda birer gazına boğmakta, kaçak çalıştırıldıkları işlerde, iş kazalarında ölmelerine, aile içi şiddetin ve çocuk istismarının kurbanı olmalarına göz yummakta, bu ülkede, çocuklara karşı işlenen suçlar cezasız kalmaktadır."



## Gerilladan Aliboğazi'nda eylem

**H. Merkezi:** Doğan Haber Ajansı'ndan Ferit Demir'in yaptığı habere

göre TKP/ML TİKKO gerillaları Derim'in Hozat ilçesinde bir eylem gerçekleştirdi. Ajansın sitesinde yer alan bilgilere göre; 6 Nisan günü, Tunceli Jandarma Bölge Komutanlığı'na ait 2 helikoptere Hozat İlçesi sınırları içerisindeki dağlık bölgede

keşif uçuşu yaptığı sırada TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından roketatarlı ve uzun namlulu silahlarla ateş açıldı. Kobra helikopterlerinin Aliboğazi Vadisi'ndeki Mıh Taşı ve Şelale mevkiinde kontrol için alçak uçuş yaptığı kaydedildi.



Amed'e bir etkinlik nedeniyle yolu düşmüş bir ÖG okuru olarak bazı gözlemlerimi sizinle paylaşmak istedim.

Bu benim Amed'e ilk gelişim değildi ama bu sefer farklı bir heyecana kapıldım. İbrahim yoldaşın katledişinin 40. yılında yürüttüğümüz faaliyetin bir ayağı için Amed'e gidiyordum. Amed ve Kaypakkaya... Bu iki ismi birbirinden bağımsız düşünmek benim için neredeyse imkansız. İbrahim yoldaşın ülkemiz devrimci hareketine, can bedeli bir direnişle armağan ettiği "ser verip sır vermeme" geleneğinin toprağa kök saldığı yerdin Amed. 71 askeri faşist cuntasında düşmanın komünistler, devrimci güçler üzerinde zulmünü en koyulaştırdığı yerlerden biriydi Amed. Kürdistan'ın kalbiydi. Derim'de Kaypakkaya'dan bir şey alamayacaklarını anlayan cellatlar onu bu işte hünerini ispatlamış zebanilerin yuvasına göndermişti. Ancak İbrahim yoldaş onları kendilerini en güçlü hissettikleri yerde de büyük bir hezime uğratmıştı. **İbrahim yoldaş, Amed'in suyuna, toprağına, havasına karışmıştı bir kere...** Tohum toprağına düşmüştü ve elbette kök salacaktı. İbrahim yoldaşın direniş Kürt halkının dilinde, türkülerinden yaşayacak, büyüyecekti.

Nitekim öyle de oldu. Aradan birkaç yıl geçmeden Kaypakkaya'nın ardılları Amed'in birçok bölgesinde; Urfa'da, Kars'ta, Antep'te, Adıyaman'da faaliyeti geliştirecekti. Siverek'te köylülerin toprak ağalarına karşı yükselen çığı, feodalizmin ağır boyunduruğu altında acı çeken sesi Partizanların isyancı ruhuyla birleşecekti. Birçok bölgede oldukça etkin bir faaliyet yürüten Partizanlar, bölge insanı için önemli bir çekim merkezi haline gelecekti. Tarih 12 Eylül 1980'gi gösterdiğinde bu defa Partizanlar Kaypakkaya'nın katledildiği Amed zindanlarında ondan devraldıkları direniş büyütecekti.

Bu defaki Amed ziyaretim işte tam

da tüm bu tarihi gerçeklere adeta bir yolculuk gibiydi. Bölgede faaliyet yürüten yoldaşların, Amed Kitap Fuarı'nda Kürt halkının Kaypakkaya'ya ve Partizan'a olan ilgisine dair anlatımları da Partizanların yarattığı değerlerin bir yansımasıydı. Fuar boyunca geçmişte bölgede faaliyet yürütmüş çok sayıda insanın standımıza, Kaypakkaya'ya gösterdiği yoğun ilgi de öyle. Sadece geleneğimizi tanıyan, bilen değil yurtsever hareketten etkilenmiş, Kaypakkaya'yı duyan, bilen ve merak eden geniş bir kesimin de gösterdiği ilgi anlatılanlar arasındaydı. Standa getirilen Kaypakkaya kitaplarının tükenmesi de bunun bir sonucu. Fuar hazırlıklarının 40. yıl kampanyası çerçevesinde yapılmış olması ve önceki yılları aşan bir çalışmanın yürütülmesi önder yoldaşın Kürt halkının gündemine daha fazla girmesine vesile oldu.

### "Bağlar'ın her tarafında bu adamı gördüm..."

Amed'in hemen her bölgesinde çıkmıza çıkan Kaypakkaya afişleri de yoldaşlarının yoğun emeğinin bir ürünü. Yoldaşlar özellikle Bağlar'da afiş asıldık sokak bırakmamış. Fuara gelen bir amcanın "**Bağlar'ın her tarafında bu adamı gördüm, bir de Kürtçe yazmışsınız 'and olsun ki adını' diye merak ettim kim bu?**" diyerek İbrahim yoldaş sorması da bunun göstergesi.

Amed'de yine dar bir sokaktan geçiyoruz. Partizan'ın 1 Mayıs afişini göz-

## Amed; Şehrim Benim...

müze çarpıyor. Ev sakinleri evlerini yeni boyamış belli ki. Ancak Partizan afişini özenle korunmuş. Afiş evin bir parçası haline gelmiş. Boyanın sıçramaması için özen gösterilmiş. Amed halkının yaşadığı acılardan, gördüğü zulümden ve verdiği mücadeleden damıttığı, biriktirdiği değerlerin bir ürünü aslında karşıımızdaki tablo.

Bir yoldaşın önerisiyle 1 Mayıs'ta "ben de Partizancıyım" diyerek yoldaşları bulan bir okurumuzun yanına gidiyoruz. Amedli okurumuz bizi sıcak karşılıyor. 50'li yaşları aşmış okurumuzun anlattıklarıyla geleneğimizin bu coğrafyada bıraktığı derin izlere bir kez daha tanık oluyoruz... Soluksuz dinliyoruz anlattıklarını... Amed'de tutuklandığında 17 yaşında olduğunu, gördüğü işkencelerden, zindanlarda tüm devrimci ve yurtsever tutsaklara uygulanan vahşetten söz ediyor. Tane tane sanki her söylediğini bir kez daha yaşıyormuşçasına. Elini uzatarak Diyarbakır Hapishanesi'ni gösteriyor, koşuğunun yerini, duruşmaya götürüldüklerinde kullandıkları yolu tarif ediyor.

### Amed zindanında ihanet, teslimiyet ve direniş, illa da direniş!

Zulmü vahşeti, karanlığı Esat Oktay Yıldırım'ı; ihaneti teslimiyeti ve elbette direniş illa da direniş.

Kendisinin de yargılandığı TKP/ML TİKKO davasından tutsakların kararlı, onurlu direnişlerini, hapishanedeki tüm tutsaklar üzerindeki saygınlığını. Ali Sarıbal'ın nasıl katledildiğini anlatırken sesi çatallaşıyor. Partizanlardan söz ederken gözleri parlıyor, direnişin insanın yüreğini ısıtan güzelliğini arkada onurlu bir geçmiş bırakmanın guru ruyla anlatıyor. Diyarbakır zindan direnişini anlatırken TKP/ML TİKKO'dan söz etmeyenlere sitem ediyor. Yalnızca zindanları da anlatmıyor. Partizanların Amed Dicle'den Xani'ye, Riha (Urfa) Siverek'ten Weranşer'e ve Kars'a kadar bölgenin birçok yerinde yürüttüğü mücadeleden kesitler aktarıyor.

TİKKO gerillalarının Amed Hani, Hazro ve Dicle'de yürüttüğü faaliyetten, düşmanın Kaypakkaya'nın kasketini tatarak köylere giren ve köylülerin sohbetlerinden eksilmeyen İhsan Parçacı'dan nasıl korktuğundan o sırada Kürt gençlerinin gerillaya katılmak

için yaptığı başvurulardan söz ediyor uzun uzun... Siverek'te TKP/ML TİKKO'nun toprak ağalarına karşı köylülerle kurduğu bağlardan, yapılan mitinglerden bahsediyor... Koyu sohbet saatler sürüyor. Hayatta kalan yaşatlarını yoldaşlarını soruyor, özlem dolu selamlar gönderiyor...

Bunlar ve başka birçok okurumuzun, yoldaşın anlattıkları bana toprağın içinde ne kadar kalırsa kalsın ışıltısını kaybetmeyen cevherleri hatırlattı. '70'lerden '80 ve '90'lara ve bugüne Partizanların bölgede yarattığı değerler hala canlılığını koruyor. İbrahim yoldaşın direnişine ev sahipliği yapan, ondan beslenen ve İbrahim yoldaş büyüten Amed'i belki bu yüzden Kaypakkaya'sız düşünmek zor.

(Bir ÖG Okuru)

## Çukurca'da karakollara karşı eylem!

**Amed:** BDP Çukurca İlçe Örgütü üyeleri, yeni karakol yapımlarını protesto etti. İlçe Örgütü önünde bir araya gelen kitle, onlarca araçlık konvoy ile yürüyüşün yapılabacağı yere gitti.

Yüzlerce kişinin katılımıyla Karataş Karakolu'na yürüyüş düzenlendi. "**Halk barış istiyor**", "**Ölüm kalesi istemiyoruz**", "**Karakola değil barışa yatırım**", "**Karakol değil barış istiyoruz**" dövizlerinin taşındığı yürüyüşte, "**PKK halktır halk burada**", "**Karakol yapan eller kırılın**" sloganları atıldı. Karataş Karakolu yakınlarına kadar yürüyüş düzenleyen yurttaşlar, özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşamalarını yitirenlerin anısına saygı duruşunda bulundu.

Kitle adına açıklama yapan BDP Çukurca İlçe Başkanı **Servet Tunç**, "**Daha güzel ve özgür bir coğrafya bırakmak yerine burada savaş kuleleri inşa ediliyor. Çözüm sürecinde bu kulelerin inşası Kürt halkında derin endişelere neden oluyor. Madem çözüm ve barış deniliyor, neden bu savaş kuleleri inşa ediliyor. Neden bu kadar asker bu dağlarda görev yapıyor**" diye sordu.

Eyleme katılanlardan **Beyhan Kanar** ise, "**Ben 3 şehit annesiyim. Barış ve çözüm sürecinin olumlu ilerlemesi için karşılıklı güvenin ve samimiyetin olması gerekir. Karakol ve mevzi inşaatına son verilmelidir. Barışın yaşandığı günlerde samimi olsunlar**" dedi.

Göğün  
yarısıKadının görünmeyen,  
değersizleştirilen emeği  
üzerine

Herkesin "hemfikir" olduğu bir belirlemedir; emeğin en yüce değer olduğu... Ancak mesele ne zaman ki, emeğin değerinin-hakkının verilmesine gelir; işte o zaman çıkar çatışması (gerçek tanımıyla sınıf çelişkisi-çatışması) ortaya çıkar. Bir yanda, emeği ve sahibini iliğine kadar sömürenler, diğer yanda emek gücünden başka bir şeyi olmayanlar. Yani bir yanda burjuvazi, diğer yanda proletarya...

Bir işin yapılması için harcanan beden ve beyin gücü olarak tanımladığımız emek kavramı insanın insanlaşmasının ve toplumsal gelişimin temel taşıdır. İnsanın doğa karşısındaki savaşımında en önemli etken olan aletlerin yapılması yine emekle ilgilidir. Emek insanı özgürleştirmiş ve doğaya karşı verdiği mücadelede önemli başarılar kazanmasını sağlamıştır. Ancak gelişen iş bölümü, özel mülkiyetin ortaya çıkması ve üretim araçlarının toplumdaki bireye kaymaya başlamasıyla, bu durum tersine dönmüştür. İnsanı var eden ve özgürleştiren emek, bu defa tutsaklaşmıştır. Mülksüz olanlar üretim araçlarına sahip olanlara, emek gücünü satıp, pazar için üretim, yani meta üretimi yapar. Aldığı ücret karşılığında, kendi ürettiği yaşam araçlarını, yeniden satın almak zorunda bırakılır. Ne emeğinin ne de ürettiğinin sahibidir. Ortaya çıkan bu yabancılaşma olgusu giderek derinleşir.

Emeğin üretkenliğinin artması, ortaklaşalığını azaltır. Kavramın "basit", "nitelikli", "faydalı", "faydasız" emek vb. eklemelerle çoğalıp genişlemesini de getirir. Bu diyalektik, insanın evrimi dolayısıyla ilkel komünal dönemden kapitalist-empyalist çağa toplumsal dönüşümüyle birlikte gelişen bir olgudur. Dolayısıyla günümüzde bilim ve teknolojinin sürekli ilerlemesi üretim araçlarının niteliğini, üretici güçlerin etkinliğini artırması sonucunu doğurmuş, emeğin üretkenliğinin sınırları alabildiğine genişlemiş-genişlemektedir. Devrimsel gelişmelerle insanlık yeni yeni ufuklara açılmıştır. Ancak bu gelişim toplumsal bir üretimin sonucuyken, getirileri bir bütün insanlığın değil, üretim araçlarını tekelinde bulduran bireylerin refahı için kullanılmıştır. Sınıfsal çelişkiler, giderek derinleşirken sistem ataerkil yapısından kaynaklı cinsler-özelde kadın-erkek-arasındaki çelişkiyi de derinleştirip beslemiştir.

"İnsanın özü, tek tek her bireyde var olan bir soyutlama değildir. Gerçekte insanın özü toplumsal ilişkilerin toplamıdır." Marks'ın bu tanımlaması bizi maddeye götürür. Madde nin sürekli bir devinim ve değişim içinde olmasına; dolayısıyla "özün" maddiliği ve toplumsal değişimle birlikte farklılaşma göstereceğine götürür. Bu durum hayvanlar, insanlar, bitkiler vs... arasındaki ilişkileri kapsadığı gibi insan türü içindeki cinsler arasında ilişkileri de kapsar. Bugün hepimizin kabul ettiği bir "toplumsal cinsiyet" olgusundan bahsediyoruz. Cinsiyet olgusu biyolojik bir durumken "toplumsal cinsiyet" insanın toplumsallığı ile açıklanıyor. Üretim ilişkileri ve cinslerin toplumsal üretimdeki rolleri, toplumsal cinsiyetin belirlenmesindeki temel etkidir. Ancak bugün kadının toplumsal üretime daha fazla katıldığı ülkelerde dahi kadın emeğinin ciddi bir şekilde ataerkil yapının baskısı altında olduğu ortadadır. Bizim gibi yarı-feodal yarı-sömürge ülkelerde ise kadının büyük oranda toplumsal üretimden soyutlanıp eve hapsedildiğine, evde ve ev iktisadında harcadığı emeğin ise yok sayıldığına tanıklık ediyoruz.

İlk insandan günümüze, eşitlikten trajediye evrilen cinsler arası ilişki bugün her yanıya ezen-ezilen çelişkisi üzerinden ciddi bir çatışma içerisinde ve keskin bir hatta ilerlemektedir. Kadın emeğinin değersizleştirilmesi, görülmemesi bu çelişkinin önemli bir ayağını oluşturmaktadır. Dolayısıyla, esas müdahale, öncelikli çalışma kadının emeğinin görülmesini, değerini ortaya çıkarmak ve her şeyden önce de bu değeri emeğin sahibine göstermek olmalıdır. 3 aydır yürütmekte olduğumuz kampanyanın hedeflerinden biri bu oldu. 15-16 Haziran'da sonlandıracağımız ancak yaz ayları boyunca da farklı şekillerde ve araçlarla işlemeye devam edeceğimiz EmeKadın Kampanyamız boyunca edindiğimiz deneyim de meselenin bu boyutunun ne denli önemli olduğunu göstermektedir.

## "Türkiye'de kadının iş gücüne katılım oranı düşük" (1)

**İstanbul YDK:** 1 Mayıs itibarıyla başlamış olan "Eme(K)adın" kampanyamız kapsamında güvencesiz, görünmeyen ve yok sayılan kadın emeği üzerine araştırmalar yapmaya devam ediyoruz. Bu kez bu konuda sendikal alanda ciddi çalışmalar yapan Petrol-İş Sendikası Kadın Dergisi Genel Yayın Yönetmeni **Necla Akgökçe**'den bilgi aldık.

**- İlk olarak ülkede kadınların iş gücüne katılım ve istihdam konusuna başlayalım isterseniz...**

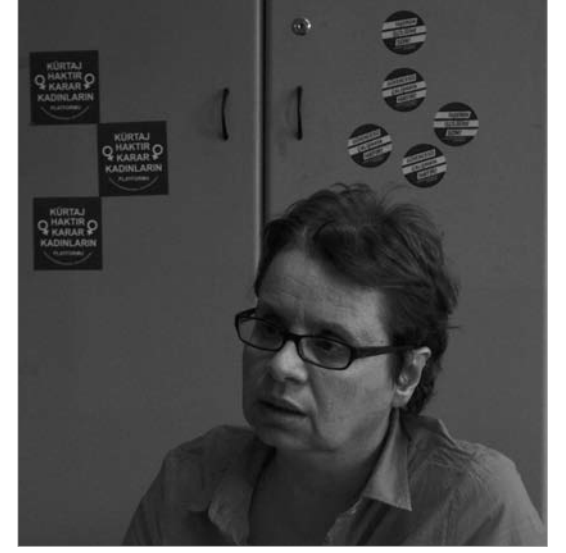
- Türkiye'de kadının iş gücüne katılım oranı düşük. Son 10 yılda yani AKP iktidarıyla birlikte bu katılım daha da düştü. Ama krizi takip eden yıllarda kadınlar bir biçimde çalışmaya da başladı. Bu yüzden son dönemlerde istihdam oranında küçük bir kıpırdama oldu. Resmi oranlara göre kadının iş gücüne katılımı % 28. Bu şu anlama geliyor; istihdam oranlarında 3-4 puan şeklinde bir kıpırdama var. Ama bu oranları belirtirken kadının güvencesiz çalışmasını dâhil etmiyorum. Düzenli çalışma istihdamından bahsediyorum. Zaten bu oranları Çalışma Bakanlığı 8 Mart'ta açıklamıştı. Son süreçlerde göze çarpan bir durum var. Kadın artık evde oturmak istemiyor, aksine çalışmak istiyor. Kadın istihdamında bir artış söz konusu, fakat çok az.

Bu noktada güvencesiz, esnek ve yarı zamanlı çalışma daha fazla. Çalışan kadınların durumuna baktığımızda bu çalışma tarzının esnek ve güvencesiz olduğunu çok rahat görebiliriz. Son dönemde kadın istihdamının artması Türkiye'de kadın istihdamının AB ortalamasına göre çok düşük olmasından kaynaklı. İstihdamla ilgilenen kadın örgütleri de hükümete ciddi baskı yaptı. AB oranlarına göre kadın istihdamının en az % 38 olması gerekiyor. Muhtemelen hükümet de esnek ve güvencesiz çalışma yöntemleriyle bu oranı dolduracak. Önümüzdeki süreçlerde çağrıya bağlı, esnek çalışma biçimlerinde kadın istihdamı artışlarını görebiliriz. Bu yüzden yeni düzenlemeler yapılıyor zaten. Böylece "bakın kadın istihdamı bizde de arttı" diyecekler. Ancak diğer yandan bu nitelikli bir istihdam olmayacak.

**- Neden kadınları tercih ediyorlar?**

- Çünkü toplumda kadının yeri hala evidir. Çocuğa bakar, evden sorumludur. Onun dışında dışarıda çalıştığında ücretsiz işlerin de asıl sorumlusu cinsiyetçi iş bölümünden kaynaklı kadınlardır. Kadınların çalışması eve katkı olarak görülüyor. Ama esasında kadın işçiler zaman zaman 18 saat çalıştıklarında bile bunun "katkı" olduğunu söylüyorlar. Bunun katkısı mı kalmış? Sendikacı kadınlar da bunun çok farkında değil. Eskiye oranla bir değişiklik var ama bunu genel bir olgu olarak göremeyiz.

Size başka bir olgudan bahsedeyim. Bursa'da Tek Gıda-İş Sendikası'nın bir kadın bürosu açıldı. Oraya gittim. Tat vs. konserve-salça fabrikalarında çalışan kadınların geldiği bu büroda



kadınlarla sohbet ettiğimizde 20 senedir yarı-zamanlı çalışan işçi kadınların olduğunu gördük. Onların en büyük isteği düzenli çalışmak ve emekli olmak. Buna benzer birçok işyerinde kadrosuz, yarı zamanlı ya da mevsimlik çalışan kadın işçi sayısı çok fazla. Dikkat çekmek istediğim bir nokta: Bu tip fabrikalarda çalışan çekirdek kadro işçiler var ve onların geneli erkek işçiler. Eğer bu erkek işçiler 200 kişiden oluşuyorsa, bunların etrafını saran bir halka gibi düşünürsek 2000'e yakın kadın da çağrıya bağlı, mevsimlik ve güvencesiz çalışıyor buralarda. Bir de dikkatinizi çekmek isterim erkeklerin çekirdek kadro olduğu iş alanları genelde "kadın işi" olarak görülen alanlar.

**- Kadınların en çok güvencesiz çalıştırıldığı sektörlerden bahsederseniz...**

- En başta tekstil geliyor. Ardından gıda işkolu, mevsimlik işçiler gelmekte. Otellerde ve turizm sektöründe de güvencesiz kadın emeği kullanılıyor. Bu alanda geleneksel olarak kadın emeğini görebildiğiniz her sektörde mutlak suretle bir güvencesiz çalışan kadın grubu var. Mesela küçük sektörler olan tekstil atölyelerinde neler yaşanıyor, bilemiyoruz.

**- Eve iş alan kadınlarla ilgili çalışmanız var mı?**

- Hayır yok. Çalışma yürütmenin oldukça zor olduğu bir alan bu. Sendikalar tek başlarına bunu yapamıyorlar. Sendikaların bir kısmı kadın örgütleriyle beraber ortak iş yapabiliyorlar. Biz bu konuda yapılacak çalışmayı bir zincir olarak görürsek, halkaları şöyle sıralamak gerekir: Fabrikada çalışan işçiler, taşeronda çalışanlar ve bunun son halkası da ev eksenli çalışan kadınlar oluyor. Hemen hemen her sektörde var. Mesela ilaç firmalarında şöyle bir şey gözlemledim. Özellikle bu sektörde şirket evlilikleri sonrası ortaya çıkan bu durumda oluşan ilaç tekeli, evliliklerden sonra genellikle paketlemeye ve çağrıyla dışarıdan kadınları getiriyor ve güvencesiz çalıştırıyor. Bu tür çalışmalarda görünen esas tehlike işçilerin bir kısmının fabrika üretimi dışına çıkarılıp bu tür bir esnekleşmeye itmesi.

(Devam edecek)

## R.Ç davası yine ertelendi!

Eşcinsel olduğu gerekçesiyle babası ve iki amcası tarafından katledilen R.Ç'nin davası 28 Haziran görülecek. 30 Nisan'da 6. duruşması görülen dava, mahkeme heyetinin değişmesi üzerine yine ertelendi.

R.Ç'nin babası **Metin Çiçek**, son duruşmada oğlunu öldürdüğünü itiraf etti: "Oğlumun kafasına silahın kabzasıyla vurdum, silah ateş aldı, yanlışlıkla oldu yaptıklarından dolayı pişmanım" dedi. Bunun üzerine anne **Gülten Çiçek**: "Koca-

min yanındayım oğlumun eşcinsel olduğunu bilsem ben öldürürdüm" dedi.

**Yeni Demokrat Kadın** olarak kampanyasını yürüttüğümüz R.Ç davasında, 7. duruşma yaklaşırken bizler, bu davanın arkasında ve var oluşlarından ötürü "nefret"e maruz kalan LGBT bireylerin yanında olmaya; bu cinayetleri besleyen anlayışları teşhir etmeye devam edeceğiz. LGBT ve kadın kırımına, yok sayılmaya, değersizleştirilmeye, emeğimizin görünmez kılınmasına karşı örgütlü mücadelemizi büyüteceğiz! (Amed YDK)



## “Kanlı göç mevsimi”...

*“Adıyaman’da, tarlada çalıştıktan sonra evlerine dönen tarım işçilerini taşıyan Kazım Çurum yönetimindeki 44 NT 878 plakalı minibüs, dün saat 18.30 sıralarında Adıyaman-Gölbaşı karayolunun 12’nci kilometresinde, Çakal Köprüsü üzerinde lastiğinin patlaması nedeniyle kontrolden çıkarak taklalar atarak şarampole devrildi. Yaşanan kazada Yusuf Yılmaz, eşi Remziye ve kızı Songül Yılmaz ile Remziye Acar, Zahide Atik, Salime Uluer, Zeynep Ünsal, Medine Turan, Fatma Süt ve Yıldız Özelçi yaşamını yitirirken 13 kişi de yaralandı.”*

Bu “mevsimin” adı “kanlı göç”... Bu mevsim; günlük 25 TL için Kürdistan’ın bir şehirden tarım havzalarına giden yoksul, emekçi ve ille de Kürt halkının mevsimidir. İşsizliğin sıcaklardan daha fazla boğduğu bu topraklarda yaşayan insanlar, bu mevsim her başladığında kadın, erkek, yaşlı, çoluk, çocuk yüklenir; yola düşerler.

Bu “mevsim”e giden yol, öyle doyumsuzdur ki; her mevsim onlarca tarım işçisinin canını alır da, bana mısın demez. Düşük ücretler, sağlıksız barınma koşulları, temizlik, beslenme yetersizliği, ırkçı ve şoven saldırılar gibi sorunlar yetmezmiş gibi yanında götürdüğü yük gibi kendisi de adeta “tıktırılır” bir araca ve onunla yolculuk etmesi istenir. Tıpkı Semsür’da (Adıyaman) bahsini ettiğimiz kazada olduğu gibi 13 kişilik bir transite 23-24 kişi binmek zorunda kalınır. Sonuç, her mevsim yollar işçilerin kanlarıyla sulanır.

Tarım işçiliği bu ülkede güvencesiz çalışan işçi ve emekçiler zincirinin en alt kısmında kalan işçiliktir. Genelde işçilik olarak görülmez, emekten sayılmaz, düşük ücret ve uzun çalışma saatlerine mahkum edilir tarım işçileri... Ancak tüm bu gerçekliğin içinde bir de kadın ve çocuk emeğinin katmerli sömürsü vardır. Semsür’da “kanlı göç mevsimi” yolunda yaşamını yitiren kadınlar gibi.

Bu alanda erkekler kadar ve hatta zaman zaman daha fazla yer alan mevsimlik tarım işçisi kadınlar, vafsız işçi olarak görüldüklerinden, erkeklerden daha düşük ücretle çalıştırılıp emeklerinin karşılığını almaları engellenir. Aldıkları düşük ücrete ise zaten erkek tarafından el konulur. Ya da ücretsiz aile işçisi olarak görülürler. Yani direkt ya da dolaylı olarak ücretsiz çalıştırılırlar.

Üretimde emeği sonuna kadar sömürülen kadın, tarımsal faaliyetten arta kalan zamanda ise mevsimlik tarım işçilerinin karşı karşıya kaldığı yoksulluk ve yoksulluk altında ailenin beslenme, barınma, temizlik, sağlık gibi ihtiyaçlarını karşılamaya çalışır.

Tüm bu ağır şartlar yetmezmiş gibi ölümle her an burun buruna yaşarlar. Çünkü emekleri DEĞERSİZDİR! Çünkü onlar

## Sömürü çarkının güvencesiz, ucuz-esnek iş gücü Mevsimlik Tarım İşçisi Kürt Kadınlar (1)

**Yeni Demokrat Kadın** olarak yürüttüğümüz **Eme(K)adın** kampanyası kapsamında, mevsimlik tarım işçileri üzerine saha çalışmaları bulunan Mardin Artuklu Üniversitesi Felsefe Bölümü öğretim Üyesi Yrd. Doç. **Ayşe Küçükırca** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

**- Mevsimlik işçi göçleri daha çok hangi yöreler arasında ve hangi tarımsal alanlara yoğunlaşmış durumda?**

- Genel olarak söyleyebileceğim şey; mevsimlik göç tekrar eden bir olgu. Osmanlı’dan günümüze devam ediyor. Fakat şu anki durumuyla kastettiğimiz mevsimlik göç, özellikle de 90’lı dönemlerde zorunlu göçle beraber bir kırılma yaşadı. Mevsimlik göç ve mevsimlik işçi sayısı arttı. Bununla birlikte işçilerin koşulları da değişmeye başladı. Genel olarak Urfa başta olmak üzere Kürdistan’ın her yerinden gerçekleşiyor.

Fındık toplamak için Karadeniz’e, pamuk toplamak için Aydın’a, soğan toplamaya Polatlı’ya gidenler var. Bunların üçünü de yapanlar var. Bunların dışında Bursa’ya şeftali, Ankara’ya soğan, Malatya’ya kayısı, Adana’ya pamuk için gidenler var. Bana göre işin en çarpıcı kısmı, bazıları 2 aylığına göç ederken; bazıları 11 ay bu işi yapabiliyor. Bu yüzden ben bunu şu şekilde ifade ediyorum: Evsizleştirme siyaseti ile karşı karşıyalar. Çünkü 11 ay göç halindeysen ev olgusu kalmıyor.

**“Taşıma şekilleri birbirinden tehlikeli”**

**- Mevsimlik tarım işçilerinin yolculukları sırasında birçok kaza meydana geliyor, bu yolculuklarda yaşanan sıkıntılar nelerdir?**

- Mevsimlik işçi göçleri, toplu taşımalarla üç farklı şekilde gerçekleşiyor. Gözlemediğim kadarıyla en

şanslıları- ki eğer şanslılarsa, trenle gidiyorlar.

Gardan çavuşları/dayı başları toplu bilet alıyor. Orada da rüşvet olayları gerçekleşiyor, dayıbaşı biletleri alıp karaborsadan işçilere satıyorlar. Böylelikle işçiler, bileti TCDD’den alacaklarından daha pahalıya alıyorlar. Ama yine de en güvenli yolculuk şekli bu, bu şekilde sadece sıkışarak gitmiş oluyorlar.

Bunun dışında bir diğer yolculuk şekli transitle yolculuk. Kazalar daha çok transit yolculuklarda gerçekleşiyor. 14 kişilik transitlerde, 20’şer kişilik gruplar halinde yolculuk yapılıyor. İşçilerin dışında yatak, yemek, giysi ve hatta kimi zaman tavuk alınıyor. Bu şekilde aşırı yükte yola çıkılıyor, bu da kazaları getiriyor.

Üçüncü yolculuk türü ise kamyon arkasında gerçekleşiyor. Burada transite kadar kaza yaşanmıyor; ancak koşullar çok kötü. İşçilerin üstüne branda kapatılıyor, çünkü bu şekilde yolculuk yapılması yasak. İşçiler üç saatte bir nefes almak için durduklarını anlatıyorlar.

Bu koşullarda 20-30 saat süren yolculuklar yapılıyor. Son dönemde ise 2010’da yayımlanan Başbakanlık Genelgesi’nde bu şekilde yolculuk yasaklandığı için işçiler transitle gidemedi. Başbakanlık genelgesinde yasaklanan hususlar belirtilmesine rağmen, alternatifler sunulmamış. Mevcut taşıma şekilleri bunlar, fakat hepsi de birbirinden kötü.

**“Kadınlar için bitmeyen bir döngü”**

**- Mevsimlik tarım işçilerinin, özelde de kadın işçilerin yaşadıkları sorunlara dair bilgi verebilir misiniz?**

- Barınma koşullarından başlayalım. Çadırlarda kalıyorlar, hiçbir hijyenik koşul yok. Tuvalet-banyo yok, mutfak yok, temiz su yok. Çeşme bazen üretici tarafından getiriyor, ancak çoğunlukla getirilmiyor. Çoğunlukla çadırlar sudan çok uzak yerlerde kuruluyor. Bu yüzden de su taşıyor ve temiz olmuyor. Ancak şöyle bir farklılıktan söz edebiliriz:



ölse de yerine “aynı fiyata”, “aynı koşullara” çalışacak GÖRÜNMEYEN binlerce kadın bulunur! O yüzden ne patronlar ne ağalar ne de onların sözcüsü devlet; cepelerini doldurup tahtlarını sağlamlaştıran bu çarktan vazgeçerler...

Tarım işçisi kadınlar ağır çalışma koşulları altında yoksullukla ter döküyorlar, yollarına mayın gibi ölüm döşenen bu mevsim yola düşen kadınlara; 2007’de Riha’da



90 öncesinde, yani zorunlu göç öncesinde işçilerin koşulları daha iyiydi. Üreticiler işçileri istasyonda karşıyorlarmış, evlerine götürüp birlikte yemek yiyorlarmış. Sosyal ilişkiler daha güçlüymüş.

Şu anda Karadeniz’in hemen her yerinde tam bir izolasyon siyaseti hakim. Bu yüzden işçiler genellikle köylerin marjinlerinde kalıyorlar. Köye girmeleri yasaklanıyor. Kamusal alanları paylaşmaları yasaklanıyor, camiye girmeleri, kahvehanelere girmeleri yasaklanıyor. İhtiyaçlarını esnaftan daha pahalıya alıyorlar.

Böylelikle garip bir şekilde özel-kamusal alan ayırımının hem kaybolması, hem iç içe geçmesi durumu ortaya çıkıyor, kamusal alan işçiler tarafından paylaşılabilir hale geliyor. Çadır alanları ise özel alan olmalıyken köyden sürekli muhtar, yerli halk vs geliyor, tehditvari konuşmalar yapıyorlar. Bu da yabancılaşmış bir sosyal alan getiriyor.

Çalışma koşullarına gelince, en problemlisi sabah 6’dan akşam 7’ye kadar süren uzun çalışma saatleri. Bir de kadınları düşündüğümüzde, sırf kadın oldukları için bu, 3 saat fazladan emeğe mal oluyor.

Akşam 7’de geliyorlar, yemek yapıyorlar, çamaşır yıkıyorlar, çocuklarla ilgileniyorlar. Erkekler bu sırada yıkıyorlar ve oturuyorlar bir kenarda. Kadınların ise en son akşam 10’daki çay servisiyle birlikte vardiyanı bitirmiş oluyorlar. Sonrasında sabah altıda yeniden başlıyorlar. 7 gün çalışıyor, yani bitmeyen bir döngü.

**(Amed YDK) (Devam edecek)**

yolculuk sırasında boğulan berivanlara, 2005’te Bursa’da fabrikada yanan 5 kadına, 2009’da İstanbul’da sel sularına kapılan 9 işçi kadına Semsür’ü 9 kadın eklenir.

Güvenceli, güvenli, eşit, insana yakışır çalışmadan uzak bu mevsimin yollarındaki mayınları, ölümü; biz kadınlar, ellerimizle; ataerkiye, sömürü çarkına karşı mücadele ederek sökeceğiz mevsimlik kanlı göç yolundan... Devletin güvencesizliğe, işsizliğe, eve mahkum ettiği Remziye, Songül, Zahide, Salime, Zeynep, Medine, Fatma, Yıldızların hesabını biz soracağız. **(Bir YDK’lı)**

## Gülsuyu'nda Eme(K)adın kampanyasından...

Yeni Demokrat Kadınlar olarak başlattığımız "Bu emek bizim" konulu çalışmalarımıza Gülsuyu-Gülensuyu Mahallesi'nde devam ettik. "Görünmeyen, yok sayılan, düşük ücrete mahkûm edilen, değersizleştirilen, güvencesizleştirilen bu emek bizim" şiarıyla başlattığımız emek çalışmalarımız için Gülsuyu'nda kadınlarla bir araya geldik.

### Penyeyi hazır hale onlar getiriyorlar

Günlerce öncesinden başlattığımız "emek üzerine" tartışmalar Gülsuyu-Gülensu mahallesindeki kadınların evlerini ziyaret ederek devam etti. İlk ziyaret ettiğimiz evlerden birinde tekstil atölyelerinden eve iş alan kadınlarla bir araya geldik.

Bir evin önünde toplanan 5-6 kadın tekstil fabrikalarından aldıkları penyelerinin ipliklerini keserek giysiye hazır hale getiriyorlar. Kadınlar ellerinde makaslarla torbalardaki yüzlerce penyenin ipliklerini keserken bizler onlarla kadın emeği üzerine sohbet etme şansı bulduk. Kadınlar istenilen zaman aralığında

yetişmesi için oldukça hızlı çalışmaktaydı. Burada düşük ücrete mahkûm edilen kadın emeğini konuşarak ayrıldık.

Evlere ziyaretimiz devam ederken girdiğimiz bir tekstil atölyesinde kadınlarla çalışma koşullarını konuştuk. Küçük bir atölyede, ikisi atölye sahibi olmak üzere 4 kadın çalışmaktaydı. Fabrikalardan istenilen siparişi yetiştirmek için günlük 12-13 saat çalıştıklarını belirten kadınlar "Sabah 7, akşam 8; burada şu gördüğünüz makinelerde çalışıyoruz. Bazen konuşuyoruz, ama sonra daha hızlı işimize başlıyoruz. Çünkü biliyoruz ki bizler istenilen giysileri zamanında yetiştirmek zorundayız" dediler.

Kadınlar genelde Cumartesi günleri de çalışmak zorunda olduklarını, buradaki işten sonra evdeki mesealere döndüklerini söyleyerek evdeki kadın emeğinin de yok sayıldığını altını çizmiş oldu.

### "Erkekler yaptığımız işi görmüyorlar"

Bir sonraki durağımız "tesadüfen" gördüğümüz bir evde iki kadının al-

dıkları işi yetiştirmek için çalıştıklarını gördük. Kadınların yanlarına giderek etkinliğimizin duyurusu yaptık, ardından YDK'nın başlattığı emek konulu kampanyadan söz ettik.

Bir süre kadınlara yardım ederken yaptıkları işle ilgili bilgi edinmeye çalıştık. Sorularımızı yanıtlayan kadınların söylediklerinin oldukça öğretici bir yerde durduğunu gördük. Kadınlardan biri "şu gördüğümüz banyo takımlarından yaptığımız 5 bin tanesini 30 liraya yapıyoruz. Ayrıca evdeki işleri yetiştirmek, çocuklarını okula göndermek vb. işler için daha erken kalmak zorunda kalıyoruz" diyerek evin erkekleri tarafından emeklerinin ne kadar yok sayıldığını sözlere ekledi.

Diğer emekçi kadın ise "erkekler bize siz akşama kadar evde oturuyorsunuz, ne yapıyorsunuz ki diyor-



lar, yaptığımız işi görmüyorlar. Bizler emeklerimizin sömürüldüğünün farkındayız, ama ne yapabiliriz ki?" diyerek kadınların emeklerine sahip çıkmaları için örgütlenmelerin önemini hatırlattı bir kez daha.

Atölyede uzun bir süre sohbet ettikten sonra, deneyimlerimizi, bize dayatılan ev işçisi köleliğine dair konuşmak üzere pazar günü etkinliğinde buluşmak için ayrıldık. Ev ziyaretlerimize devam ederek, etkinlik için çıkardığımız bildirimimizi de kadınlara ulaştırdık. 4-5 saat boyunca yürüttüğümüz çalışmanın oldukça verimli geçtiğini düşünüyoruz. Yorulmamıza rağmen kadınların olumlu tepkileri yorgunluğumuzu giderdi.



Sarigazi

Sarigazi YDK olarak 2 Haziran günü Munzur Kültür Derneği'nde düzenleyeceğimiz etkinlik için çalışma yaptık. Bu çalışmaların hazırlığı ekseninde 2 Haziran'da yapacağımız etkinlik için kadınları evlerinde ziyaret ederek etkinliğe davet ettik. Girdiğimiz hemen hemen her ev bizi olumlu bir şekilde karşıladı. Ayrıca kadınlar o gün için hazırlık yapacaklarını belirterek böyle et-

kinliklere ihtiyacımız olduğunu belirttiler.

Ardından da kadınlarla kapıda emek üzerine sohbetler gerçekleştirdik. Bir sonraki gün Taşdelen'e gittiğimiz çalışmalar sırasında tekstil atölyelerine de giderek kadınlara çağrı bildirimimizi verdik. Yalnızca bildiri dağıtımını için gezdiğimiz sırada bile çok sayıda ev eksenli çalışan kadına denk geldik ve emek üzerine sohbet ettik.

## Sarigazi YDK "Bu emek bizim" şiarıyla kadınlarla buluştu

Yeni Demokrat Kadınlar olarak başlattığımız "Bu emek bizim" konulu çalışmalarımıza Sarigazi'de devam ettik. "Görünmeyen, yok sayılan, düşük ücrete mahkûm edilen, değersizleştirilen, güvencesizleştirilen bu emek bizim" şiarıyla başlattığımız emek çalışmalarımız 2 Haziran Pazar günü kadınlarla Munzur Kültür Derneği'nde bir etkinlikle bir araya geldik.

Etkinlikte ilk olarak Yeni Demokrat Kadın adına bir konuşma yapıldı. Bu konuşmada, kadınların emeğinin görülmediği, yok sayıldığı

ve değersizliğe mahkûm edildiğinden bahsedildi. Ardından EmeKadın Kampanyası hakkında bilgi verilerek bu etkinliğin kampanyanın bir ayağı olduğundan bahsedildi. Konuşmanın ardından sözü etkinliğe katılan kadınlar aldı.

### "Aynı iş farklı ücret"

Bir otomotiv firmasında çalışan bir kadın orada yaşadığı sorunları anlattı. İşyerlerinde az ücrete saatlerce çalıştıklarını belirtti. Ardından iş yerlerinde kadınları, daha fazla iş

yapmaları konusunda zorladıklarını anlattı. Çalıştığı yerde 650 milyon maaş aldığını, bunun kendisine yetmediğini anlattı ve çalıştığı firmada kendisi 650 TL alırken aynı yerde aynı işi yapan erkek işçilerinin ise 750 aldıklarını söyledi. Kadın arkadaşımız bunun için iş yerinde bir çok kadınla konuştuklarını ve iş yerinde mücadele verdiklerini anlattı.

### "Ev içi emek kıymetsiz ve görünür değil"

Ardından bir başka kadın

arkadaşımız ev içinde yaşadığı sorunlardan bahsetti. Evde bütün gün otistik çocuğuna baktığını anlatan kadın arkadaşımız ev içinde çok emek harcadığını fakat bunun kıymetsiz olduğunu ve görünmediğini söyledi.

### "Erkekler bizden daha fazla ücret alıyor"

Bu konuşmalarının ardından tüm emekçi kadınlarımız, erkekler bizden daha fazla para alıyor diyerek ortak bir sohbet ortamı açtı. Burada tüm kadınlar kendilerine bu soruyu sıkça sorduklarını belirttiler.

Ardından bunun çok saçma olduğu söyleyerek aynı işi yaptıklarını, aynı gücü harcadıklarını belirterek bunun adaletsizlik olduğunu söylediler

Konuşmalarının ardından bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Kadınlar sinevizyon gösterimini ilgiyle izledi ve ardından tekrar kampanya hakkında bilgi verilerek etkinlik sona erdi.

İstanbul YDK

## Savaşın kadın yüzüne tekil bir örnek!

Samandağ ilçesine bağlı Özençili köyünde yaşayan 50 yaşlarında ve evli olan S.B bir de Suriye'deki savaştan kaçarak gelen, henüz çok genç yaşlarda olan genç bir kadınla "evlendi". Olayı öğrendikten sonra karşı çıktığı için eşine de fiziksel şiddet uyguladı. Yaşanan olayın ardından avukatlara danışarak boşanmak istediğini belir-

ten A.B isimli kadın davayı kaybederse yüklü bir para miktarı ödeyeceği söylendiği için korkarak davadan vazgeçti.

Bu yazdığımız olay elbette tekil bir örneği içermektedir. Ancak bizler biliyoruz ki böylesi her savaşta, savaşın büyük faturası kadınlara kesilmektedir. Antakya'da, Reyhanlı'da, Saman-

dağ'da neredeyse her gün Suriye'den gelen kadınlar ile ilgili, onların fuhşa zorlandığı, para karşılığında evlenmek zorunda bırakıldıkları ve sırf bu işleri ayardıkları için para kazananların dahi olduğu artık bildiğimiz şeyler arasında. Daha önce de gazetemiz üzerinden sıkça değinilen bu gibi konular, biliyoruz ki yalnızca verdiğimiz mücadele sonucunda sonlanabilecektir. (Samandağ'dan bir ÖG okuru)



## Tayyip buyurdu: "Üniversitelere ÖGB yerine polis getirile!"

Her sözü fetva kabul gören T.C. Başbakanı Tayyip Erdoğan ABD gezisinde bir fetvada daha bulundu! "**Danışıklı dövüş**" olmasın diye "*Statlardan ve üniversiteden özel güvenliği çıkartacağız*" dedi.

Başbakan Yardımcısı **Beşir Atalay** ise geçtiğimiz hafta aynı konu üzerinden bir düşünceleri olduğunu açıkladı! Bizler için düşünce açıklamak dahi suç sayılırken Atalay milyonlarca üniversite öğrencisine saldırı mahiyetindeki düşüncesini açıklarken son derece rahattı. Atalay, "*Üniversitelerimizde özel güvenlik yerine polislerimizin görev yapması gibi stadyumlarımız için de aynı şekilde bir düşüncemiz var*" dedi.

Bu düşünceye bir destek de Gençlik ve Spor Bakanı **Suat Kılıç**'tan geldi: "*Stadyumlarda yaşanan bazı olaylarda özel güvenlik birimleri ile bazı gruplar arasında paralellikler olabileceği hususu dikkatimizi çekti.*" Suat Kılıç da kendi cephesinden yaklaşmalıydı ki; adet yerini bulsun, öyle de oldu. Suat Kılıç'ın dediğine göre "*Hükümet kararları doğrultusunda İçişleri Bakanlığının talimatları ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün uygulamaya yönelik adımları*" süreci şekillendirecekmış.

Mevcut durumda üniversite yönetimlerinin isteği doğrultusunda veya Emniyetin doğrudan talimatıyla polis üniversiteye rahatlıkla girebilmektedir. Zaten üniversitenin "**kopmaz bir parçası**" olan sivil polisleri geçelim, çevik kuvvet için durum budur. Geçtiğimiz dönem içerisinde dahi onlarca üniversite azgın polis terörüne ev sahipliği yapmıştır.

Öncelikle belirtmekte fayda var ki; bu açıklamayı yapan devlet sözcülerinin, eksiklikleri de olsa, ÖGB'lere bir teşekkür etmesi gerekirdi. Ne de olsa Ankara Üniversitesi'nde bir öğrenci onlar sayesinde bıçaklanmış, yemekhane fiyatlarına



zam yapan Osmangazi Üniversitesi'nde onlar sayesinde eylemde öğrenciler gözaltına alınmış ve birçok "**terör**" eylemi engellenmiştir! Ayrıca ellerinde not defterleriyle anbean devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilerin yaptıklarını kayda alan da bunları aktaran da ÖGB'dir.

Peki, **ÖGB yerine polisin üniversitelerimizde kalıcı-resmi bir pozisyona çekilmesiyle hedeflenen nedir?** Elbette kendi işini her ne kadar layıkıyla yapsa da ÖGB'ler devlet için yetmemektedir. Toplumsal muhalefet dinamiklerinin son derece diri olduğu üniversiteler bu kadar "**başı boş**" bırakılmamalıdır! "Olay çıkarsa sokarız çevik kuvveti içeri müdahale eder" beklemeci tavrı devletin önümüzdeki süreç çıkarları için yetersizdir. Önümüzdeki süreçte kapsamlı bir saldırı dalgasının geleceği aşikar. Ortadoğu kapsamında, "**barış**"a gölge düşürenlere "**kadın, çocuk demeden**" gereken yapılacaktır. Böyle bir durumda üniversiteler boş bırakmaya gelmez! O nedenle zaman kaybetmeden ama çok da ses çıkarmadan, kimseye çaktırmadan işlerini garantiye almak için polis üniversiteye sokulmak isteniyor.

YÖK kapsamında yeni yasa hazırlıkları sona yaklaşırken egemenler

kendi üniversite modellerinde tek bir pürüz dahi istememektedir. Polis de gaz bombası, tazyikli suyu, silahı, TOMA'sı, akrebi ve daha bir dizi malzemesiyle üniversiteyi koruyabilecek en güvenilir unsurdur!

### "ÖGB değil, polis değil, koruma memuru!"

Devlet sözcüleri bu durumun Bakanlar Kurulu'nda görüşüldüğünü de söylüyor. Yani öyle yeni bir mesele değil bu. Suat Kılıç "*Polis birimleri tamamen toplumsal olaylara yönelik özel eğitilmiş birimler. Bu konuda daha ciddi, kanunları harfiyen uygulayan, intizamı daha kısa sürede sağlayan ve olaylar yaşanmadan önce gerekli tedbirleri alan bir hizmet ifa edebileceği düşüncesindeyiz*" derken, İçişleri Bakanı Güler ÖGB yerine polis değil, "koruma memuru" verileceğini söyledi. Suat Kılıç ve diğerleri heyecanla söylemiş olsa gerek. Polis deyince kulağa hiç "hoş" gelmiyor, "koruma memuru" daha "**şık**" durur!

Polis, koruma memuru ya da "Sarı Çizmeli Mehmet Ağa"! Yapılmak istenen üniversitelerimizi kışlaya çevirmektir. Bize düşen de buna karşı **milan** bir karşı duruş örgütlemektir!

## Bursa ve İzmir'de Alternatif Şenliklere Saldırı

### Bursa:

Uludağ Üniversitesi'nin geleneksel olarak düzenlediği **13. Bahar Şenlikleri**'ne alternatif olarak, yurtsever öğrencilerin düzenlediği **6. Alternatif Bahar Şenliği** türküler ve halaylarla başladı.

Amed'in Yenişehir ilçesi Şehitlik semtinde PKK lideri A. Öcalan'ın Türkiye'ye getirilişinin yıldönümünü protesto gösterisinde polis panzeri altında ezilerek katledilen **Şahin Öner**'in anısına düzenlenen şenliğe katılımın önceki yıllara oranla daha fazla olması, üniversite yönetimi ve polisin dikkatini çekti.

Bunun bir sonucu olarak da saldırı gerçekleşti. Şenlik başlama esnasında iken polis panzer, gaz bombası ve coplarıyla öğrencilere saldırdı. Saldırıya anında karşılık veren öğrenciler taş ve sopalarla saldırıyı püskürtmeye çalıştı.

Düzenlenen saldırıda şenliğe katılan ya da katılmayan öğrenciler arasında ayırım yapılmadan herkese copla ve gaz bombalarıyla saldırıldı, ikisi şenliğe katılan üçü ise şenlikte yer almayan 5 öğrenci gözaltına alınarak daha sonra serbest bırakıldı. Polisin adeta terör estirdiği Uludağ Üniversitesi'nin öğretim görevlileri de şenliğe saldırılmasına tepki gösterdi. Yurtsever gençliğinin düzenlediği şenliğe YDG okurları olarak biz de destek verdik.

(Bursa YDG okurları)

### İzmir:

Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Kampüsü'nde her yıl gerçekleştirilen alternatif öğrenci şenliğine polis saldırdı. Coplarla saldıran polis, stantları dağıtırken, birçok öğrenciyi de darp etti. **Ahmet Kültür Alternatif Bahar Şenliği** adıyla yurtsever öğrenciler tarafından örgütlenen şenlikte alana PKK lideri Abdullah Öcalan'ın resminin asıldığını belirten ve bunu bahane eden polisin, saldırıdan önce bir grup ülkücü-faşist ile konuştuğu da gelen bilgiler arasında.

## Antakya'da savaş karşıtları yargılanıyor

**Antakya:** Geçtiğimiz yıl Suriye'ye emperyalist müdahaleye hayır demek için sokaklara çıkan ve polisin şiddetine maruz kalan anti-emperyalist gençlerin yargılandığı davanın ilk duruşması 23 Mayıs günü görüldü. Yargılanan gençler Antakya Adliyesi'nde basın açıklaması yaparak yargılamayı protesto etti. "**Savaş karşıtlarını değil, Reyhanlı faillerini yargılayın**" yazılı pankart açan gençler "*Biz bu davayı meşru kabul etmiyoruz*" dedi.

Duruşma öncesi Adliye önünde toplanan ve aralarında YDG'lilerin de bulunduğu HDK Antakya Gençlik Meclisi üyeleri adına açıklama yapan **Ozan Taş** "*Halklarımız Antep, Akçakale, Cilvegözü ve son olarak Reyhanlı'da AKP'nin savaş politikalarının bedelini öderken, 'savaş istemiyoruz' diyenler, 'halklar kardeşler' diyenler bugün sanık sandalyelerinde*" dedi.



## Türkçülük Günü davası

Mersin Üniversitesi'nde geçtiğimiz yıl 3 Mayıs tarihinde faşist gürhün "**Türkçülük ve Pilav Günü**" bahanesiyle devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırdıkları ve ardından her zamanki gibi, saldırıya maruz kalanlara açılan davanın ilk duruşması 20 Mayıs günü görüldü. 108 öğrencinin yargılandığı davanın ilk duruşması sabah 09.00'da başlayıp akşam 18.00'e kadar devam etti. Mersin Savcılığı tarafından açılan davada toplam 108 devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenci

"**Eğitim hakkını engellemek**", "**Kamu malına zarar vermek**" ve "**Gösteri ve yürüyüşler kanununa muhalefet etmek**" gibi maddelerden suçlandı.

Yine açılan davada bundan önceki siyasi davalarda da olduğu gibi mizah dergilerine uygun "delil"ler sergilendi. Mahkeme salonunda yer yer gülüşmelere de sahne yaratan delillerden ikisi şöyle; "**olay günü cep telefonu ile konuşmak ve bu konuşmanın polis kamerasına yakalanması**", "**yere düşen sandalyenin fotoğrafları**"... Dava Ekim ayına ertelendi. (Mersin YDG)

# Suriye; Çatışma, Yıkım ve Kaos

Çatışmaların ülkeyi büyük bir kaosa sürüklediği Suriye’de son günlerde yaşanan gelişmeler, gidişatın aynı yönde olacağına işaret ediyor.

Mart 2011’de Esad rejimine karşı başlayan halk ayaklanmasıyla birlikte Suriye’deki gelişmeler, adım adım Ortadoğu’nun en önemli gündemi haline geldi. Suriye bunu küçük bir ülke olmasına karşın elbette bölgedeki stratejik dengelere borçlu. Bugün, Suriye üzerinde aslında Ortadoğu’nun geleceğine yön verecek büyük bir emperyalist kapışma söz konusu. Çatışmanın bir ucunda ABD-AB’nin bölgeye dönük hesapları varken bunun karşısında ise İran-Rusya ve Çin’in çıkarları duruyor. Bu iki büyük kampın bölgede kurduğu, içiçe geçen oldukça karmaşık ilişkiler ağı Suriye’de yaşanan gelişmeleri Ortadoğu’nun sorunu haline getirmeye yetiyor da artıyor bile. Ortadoğu’ya dönük projelerini Esad’ın gitmesi üzerinden kurgulayan emperyalistler, silahlı muhalefetle doğrudan ilişki kurmuşken rakipleri ise Esad’ın arkasında olduklarını tüm dünyaya ilan ediyorlar. Suriye halkının zalim Esad’a duyduğu öfkeyi manipüle eden ABD ve AB’li emperyalistler, gelinen aşamada artık Suriye halkına yönelen, katliamlar gerçekleştiren silahlı muhalefet eliyle Suriye’nin içişlerine açıkça müdahale ediyor.

Beşar Esad’ın birkaç ay içinde yıkılacağı ikinci bir Saddam örneği hayal edenlerin büyük bir hüsrana uğradığı ise açık. Aradan geçen iki yıla, silahlı muhalefetin geliştirilmesi adına uluslararası alanda emperyalistlerin çabasına karşın Esad rejimi varlığını sürdürüyor. Suriye’de yaşanan her gelişme kendi sınırları içindeymiş gibi davranan, ağızdan Esad’ı düşürmeyen; kraldan çok kralcı TC’nin bu durumdan oldukça kaygı duyduğu açık. ABD ziyareti öncesi bol keseden, uçuşa yasak bölge ve Esad’ın kimyasal kullandığı konusunda demeçler veren Erdoğan, nedense dönüşte süt dökmüş kedi gibiydi.

“ABD ile tam mutabakat” şeklinde formüle edilen görüşmeler TC’nin hizaya çekilmesi, dizginlenmesi, ABD çizgisinde yeniden göreve çağrılmasından öte bir anlam taşıyor. Reyhanlı’da resmi açıklamalara göre 52 ancak bölge halkının verdiği bilgilere göre 100’ü aşkın insanın yaşamını yitirdiği saldırı, TC’nin Suriye politikasının büyük bir hezimete uğradığının cihana ilan edilmesi anlamı taşıyordu adeta. Esad zulmünü aratmayan bir baskı ve sindirme politikasını kendi sınırlarında uygulamayı sürdüren TC’nin, Suriye halkını demokrasi ve özgürlük söylemleri ile kandırması sadece gülünç olabilir. Mülteci kamplarında Suriyelilere reva

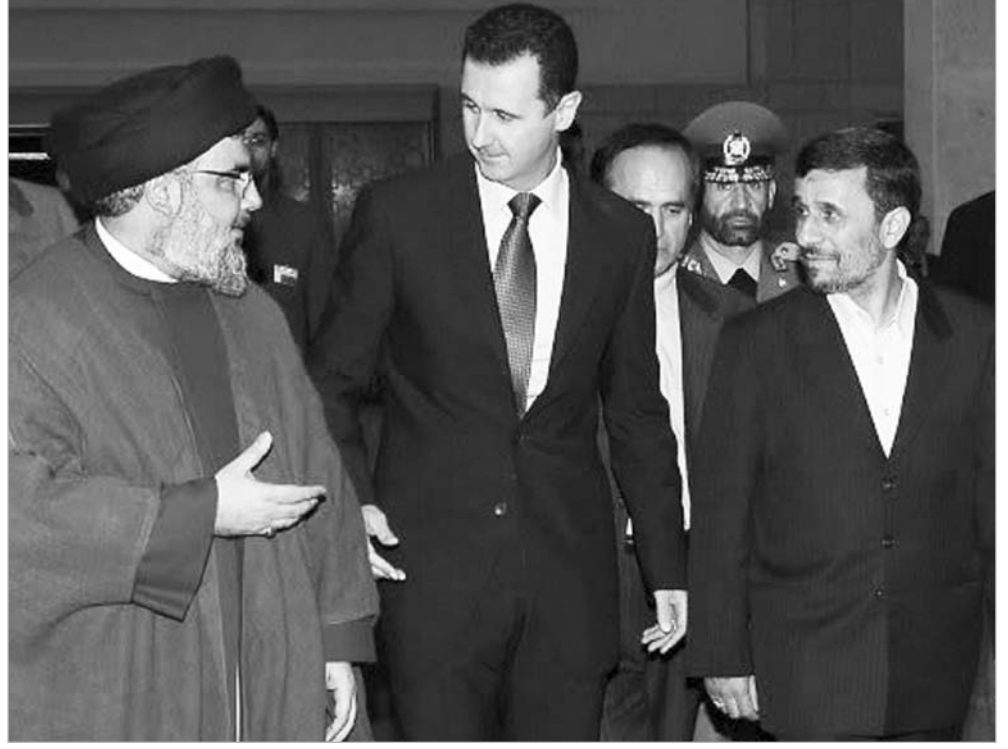
görülen muamele ve yaşananlar da bunun bir kanıtı. Suriye’de El Kaide ve bağlantılı İslamcılara kucak açan, Suriye’de hilafet uğruna savaşmaları için her türlü desteği sergileyen TC’nin bu politikasının faturasını, Antep, Akçakale ve Reyhanlı örneğinde olduğu gibi yoksul halkımız canı ve kanıyla ödemektedir.

Esad’ı devirmeye ant içmiş, efendileri şimdi izin verse savaş tamtamlarıyla, fetih dualarıyla soluğu komşunun topraklarında almaktan geri durmayacak Türk hakim sınıflarının iştahı kursaklarında kaldı.

## Esad Güçleniyor!

Özgür Suriye Ordusu adı altında ifadesini bulan, gerçekte birbirinden kopuk, bölgesel ve bağımsız çok sayıda gruptan müteşekkil silahlı muhalefetin Esad karşısında ağır darbeler aldığı görülüyor. TC’nin yardımlarıyla sınır boylarında birtakım bölgeleri ele geçiren, emperyalistlere angaje olmuş silahlı muhaliflerin, Esad karşısında inisiyatifini kaybetmeye başladığı anlaşılıyor. Başlangıçta Esad’ı, haklı olarak kitle katliamları gerçekleştirmekle ve kentleri-okulları, hastaneleri bombalamakla suçlayan muhalefet bugün benzer çok sayıda pratiğe imza atıyor. Esad’ı destekleyip, desteklemediğine bakmaksızın özellikle Alevi inancından Suriye halkına yönelik katliamların her gün bir yenisini basına yansıyor. Suriye halkı, bir yandan muhaliflerini yok etmek uğruna hemen her yeri bombalayan Esad’ın öte yandan zulme karşı savaştığını iddia eden ancak benzer bir yöntemle başvuran muhaliflerin arasında sıkışmış durumda. Muhaliflerin dağınık gruplar halinde ve birbirinden farklı düşüncelere sahip olması, etkin oldukları bölgelerde halka yönelik olumsuz tutumları ve bu bölgelerde yaşanan istikrarsızlığın Suriye halkını (Sünnileri vd.) Esad’a yakınlaştırdığı söylenebilir.

Özellikle son günlerde Hizbullah lideri Nasrallah’ın Suriye’de doğrudan savaşa girecekleri şeklindeki açıklaması önümüzdeki günlerde dengelerin Esad lehine değişme ihtimalini artıracaktır. Bugüne kadar muhaliflerin hakimiyeti altında olan Suriye’nin güneyinde, Lübnan’ı Humus’a bağlayan yol üzerindeki Kuseyr kasabasına yönelik başlatılan ağır bombardıman ve bir havaalanının Esad-Hizbullah güçlerinin kontrolüne geçmesi de buna işaret ediyor. Burjuva-feodal basına yansıyan bilgilere bakılırsa şimdilik 5 bin civarında savaşçısını (çoğunluğu Ku-



seyrd’e olmak üzere) Suriye savaşına dahil eden Hizbullah’ın bu çıkışı dengelerin daha hızlı değişmesinde etkin bir rol oynayacak.

## Hizbullah; “Suriye düşerse, Kudüs unutulacak!”

Nasrallah’ın “Suriye tekkirciler, ABD ve bölgedeki unsurları tarafından devrilirse, direniş kuşatma altına alınacak, İsrail şartlarını dayatmak için yeniden Lübnan’a girecek. Suriye düşerse, Kudüs unutulacak, bölge karanlığa gömülecek” (Euronews) sözleriyle açıkladığı bu yeni durum bölge için yeni, kanlı ve büyük tehlikelerin de sinyali olabilir. Suriye’de çatışmaların başladığı ilk günden bu yana mezhepsel ayrılıkları körükleyen, Şii/Alevi Esad’a karşı İslamcıların dünyanın dört bir yanından Suriye’ye ulaşmasını kolaylaştıran emperyalistlerin ve uşaklarının bu politikasına karşılık Hizbullah’ın devreye girmesi bölgede inanç temelinde daha büyük çatışmaların önünü açacaktır.

Bu konuda Lübnan ve bölge halklarının yaşadığı büyük acılar tehlikenin büyüklüğü konusunda yeterince fikir veriyor. Al-Monitor yazarı Nasır Şerare’nin verdiği; Kaide bağlantılı Nusra Cephesi lideri Ebu Muhammed Colani ya da bir yardımcısının, Lübnan’daki Filistin mülteci kampı Ayn el Hilve’de Feth el İslam ve Cund el İslam gibi İslamcı/Selefi örgütleri Hizbullah ile BM gücü UNIFIL’e saldırarak Lübnan’da cephe açma konusunda ikna ettiği bilgileri de bunu doğruluyor.

Çatışmalarla birlikte kendini gerilimin tam ortasında bulan Trablusşam kentinde Sünni Bab el Tabbana mahallesi ile Alevilerin çoğunlukta olduğu Cebal Muhsin mahallesinde yaşanan çatışmalarda yalnızca 22 Mayıs günü 10 kişi öldü, 70 kişi yaralandı. (BBC Türkçe) Suriye’ye yönelik bombardıman ve Esad’a karşı İslamcı

örgütlerle kurduğu ilişkilerle gündemden düşmeyen İsrail’e bölge halkının duyduğu antipatinin Esad’ın hanesine yazılacağı açık.

Direnişle Güney Lübnan’ı işgal eden İsrail’e geri adım attıran Hizbullah’ın denkleme dahil olması Ortadoğu’da İsrail, ABD ve TC’ye karşı savaştan Şii Esad ve müttefikleri algısını güçlendirecektir.

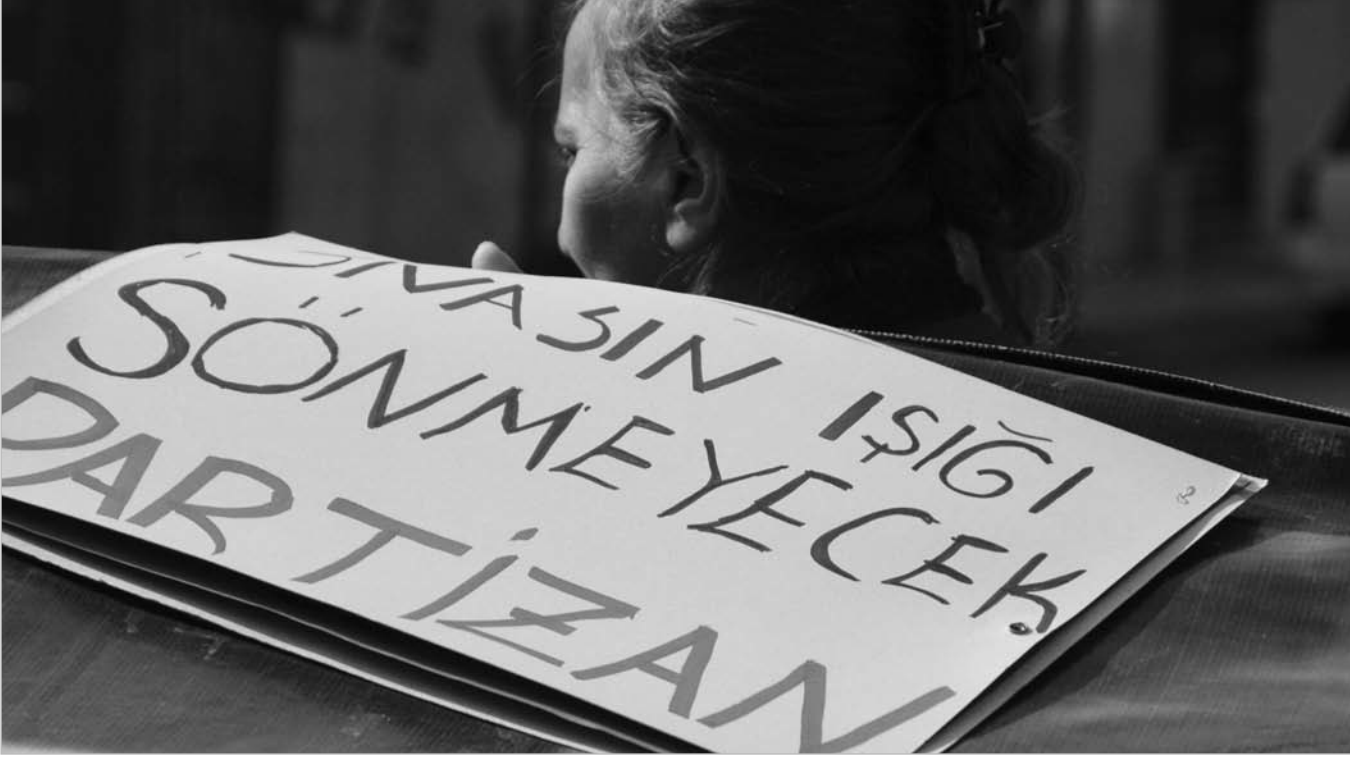
Esad cephesinde bunlar yaşanırken muhalifler ise Haziran ayında yapılacak Cenevre Konferansı’na kimin aday olacağına kavgasını veriyor. Mayıs ayının sonlarında Kürt Ulusal Konseyi bileşenlerinin de katıldığı İstanbul toplantısı, muhalifleri birleştirmek bir yana aralarındaki derin görüş ayrılıklarını bir kez daha su üstüne çıkardı. Katar, Suudi Arabistan ve diğer Körfez ülkelerinin ilişkide buldukları örgütler, isimler üzerinden yürüttüğü hegemonya savaşının etkisiyle toplantı hiçbir sonuca ulaşmadan dağıldı.

Bugün Suriye halkının gelişen öfkesi süreç içerisinde her biri bir ülkenin ismi ile anılan liderler, örgütler tarafından demokrasi ve özgürlük hedefinden saptırılmış durumda. Böylesi bir muhalefetin Suriye halkına özgürlük ve demokrasi getirmesi ise mümkün değil. Emperyalistler ve onların işbirlikçi, uşaklarından bağımsız bir duruş sergileyen bir muhalefet çizgisi ancak Suriye halkının özgür geleceğine katkı sunabilir. Suriye’deki her gelişmenin izdüşümünü doğrudan yaşadığımız topraklarımızda ise halkların kardeşliği şiarını yükseltmenin zamanı. Suriye gündeminde somut politikamız TC devletinin Suriye’nin içişlerine müdahale etmesine karşı koymak, saldırganlığına tepki göstermek ve halkımıza büyük acılar yaşatacak olası bir askeri saldırganlığa dur demek olmalıdır.

Suriye’nin geleceğine Suriye halkı karar verecektir!



## Ecdadı katliamcı olanlara karşı **2 TEMMUZ**'u 20. yılın öfkesiyle karşılayalım!



Taksim Gezi Parkı'nda "çalıdan az büyük yeşillikler" için başlayan protestolar, birikmiş bir öfkenin yansıması olarak onlarca şehirde, on binleri sokağa döken bir direnişe dönüştü. Alev alev yanan sokaklar, uykusuz ve çatışmayla geçen geceler ve Taksim'den yansıyan kareler; Tunuslu işsiz gencin kendini yakmasının ardından Kuzey Afrika ve Arap coğrafyasını alev topuna dönen "özgürlük" meydanlarını andırıyordu adeta.

Doğa katliamının fitilini yaktığı bu isyan kareleri art arda sıralanırken, TC devletinin sözcüsü AKP, bir doğa katliamı daha gerçekleştirerek İstanbul trafiğini "rahatlatacak" 3. Köprü'nün temel atma töreninin açılışını yaptı. Devlet erkanı için o kadar önemli bir olaydı ki bu tören, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ile Başbakan R. T. Erdoğan'ı ve "first lady" Hayrünnisa Gül ile Emine Erdoğan'ı biraraya getirdi. Onlarca bakanı saymıyoruz bile...

Köprü'nün amacı, "gerekli-gereksiz" oluşu üzerine değinmeyeceğiz bu yazımızda. Ancak bu törende A. Gül tarafından Erdoğan icazetinde yapılan açılış konuşmasının ve köprüye verilen ismin, TC'nin değişmeyen Alevi düşmanlığının bir kanıtı olarak tarihe geçtiğini söylememiz gerekiyor. Her ne kadar görünürde "barış" ve "kardeşlik" için adımlar atıldığı iddia edilse de, bu adımların TC'nin faşist iskeletinde bir değişiklik yaratmadığı; daha da kötüsü bu "hassas süreçlerle" değişiklik yaratmasının mümkün olmadığını; bir kez daha görmüş, kullaklarımızla duymuş olduk. Ve dilimiz döndüğünce de bunu anlatacağız.

**Atatürk Köprüsü** (Boğaziçi veya 1. köprü), **Fatih Sultan Mehmet Köprüsü** (2. köprü)'nün ardından açılış yapılan 3. köprüye "**Yavuz Sultan Selim**" adı verildi! A. Gül, köprüye Yavuz Sultan Selim isminin verilmesi ile ilgili konuşmasında şunları söyledi:

"Tarihimize övünen, Osmanlı devletini çok daha büyüten, imparatorluğumuzun cihanşümül bir imparatorluk haline getirmekte çok fetihlere adımları olan ve Mukaddes Emanetleri bize emanet eden bu büyük sultanı, padişahı bu şekilde daima yad etmek, anmak ve ona da saygı ve şükranlarımızı bir tarih bilinci içinde göstermek için bu ismi hep beraber verdik. Bundan sonra inşallah üçüncü köprü de Yavuz Sultan Selim Köprüsü olarak seslendirilecek!" (30 Mayıs, 2013)

Adı Selim iken "Yavuz Sultan" unvanını nasıl kazanmıştı da, bugün onun ecdadı olanlar hangi "tarih bilinci" ile ona "saygı ve şükranlarını" ödemeye çalışıyorlardı?

Selim'i Selim iken "Yavuz Sultan" yapan, sadece, dedesi "Fatih Sultan" Mehmet'ten aldığı mirasla 2 kardeşi, 8 yeğeni ve de en az 3 vezirini, tahtını sağlamlaştırmak için katletmesi değildir. Onu asıl "Yavuz" yapan, Safeviler'e "gazaya" giderken-dönerken katlettiği ve 40 ila 70 bin arası olduğu (ki bu sayıda İdris-i Bitlis'i'nin o dönemde hazırladığı belgelerde geçen sayıdır. Gerçeğin bunun katları olduğunu söylememize gerek yok) belirtilen Alevi Türkmenleri katletmesidir. Bugün A. Gül dilinden TC devletinin övündüğü, emanet aldığı tarih bilinci işte tam da katliamlardan beslenen bir bilinçtir. Bugün yad ettikleri, saygı ve şükranlarını sundukları ecdatlarından aldıkları bu bilincin bu kadar taze olması, kendilerine kalan katliamcı mirası hakkıyla kullanmalarından kaynaklıdır. Bu zihniyetin, Alevilere yönelik katliam yapmayı padişah olmanın erdemlerinden sayan ecdatlarından konu açılmışken, yalnızca "Yavuz"la sınırlı tutmak doğru değildir.

1427 yılında II. Murat'ın Amasya-Tokat-Çorum bölgesinde yüzlerce Alevi'yi katletmesi; 1511 yılında II. Bayezid'in Şah Kulu Baba Tekeli İsyanı

nı'nda 3 bin Alevi Kızılbaş öldürmesi ve Şah Kulu'nu idam etmesi; 1517 yılında Yozgat-Tokat'ta **Bozoklu Celal**, 1519 yılında Tokat-Zile'de **Şah Veli**, 1525 yılında **Süklün Koca** ve **Baba Zünnun Bozok**, 1526 yılında Kırşehir-Ankara yöresinde **Kalender Çelebi**, 1527 yılında Tokat'ta **Zünnünoğlu Halil** ve **Hubyar Baba** isyanlarında binlerce Alevi-Kızılbaşın katledilmesi...

16. yüzyılın sonlarına doğru Osmanlı'nın adaletsizliğini şiirleriyle, bağlamasıyla haykıran Pir Sultan Abdal'ın idam edilmesi, hele hele 1606 yılında Kuyucu Murat Paşa'nın 155 bin Alevi'yi özel olarak kazdırdığı kuyularda canlı canlı gömerek katletmesi, 1656-61 yılları arasında Köprülü Mehmet Paşa'nın Celali Ayaklanmalarını bastırmak bahanesiyle binlerce Alevi Türkmen'i kılıçtan geçirmesi...

Osmanlı'yı sahipleneler bu katliamları da sahiplenmektedirler aslında. Hem de farkında ola ola... Hem de bu katliamlara her dönem bir yenisini ekleye ekleye... 1920-21'de Koçgiri, 1926 Koçuşağı, 1937-38'de Dersim'de binlerce Alevinin katledilmesine; 11 Haziran 1967'de Elbistan'ı, 5 Mart 1971'de Kırıkhan'ı, 18 Nisan 1978'de Malatya'yı, 1-4 Eylül 1978'de Sivas Ali Baba Mah katliamlarını ekleyenler de bunlar değil miydi?

Hamile kadınların karınlarının deşilip ceninlerin öldürüldüğü, 9-10 yaşlarında çocukların canlı canlı kazanlara atıldığı yüzlerce Alevi, Kızılbaş, Kürt'ün katledildiği 24 Aralık 1978 Marş katliamının hemen ardından aylarca süren 1980 Çorum katliamını; devlet kontrolünde 8 saatlik kuşatma ile Madımak'ta diri diri yakılan 33 aydın, yazarı; 12 Mart 1995 Gazi ve Ümraniye katliamlarına ekleyenler kimdi peki? Osmanlı'nın torunu olan faşist Kemalist diktatörlüğün ta kendisi değil miydi Alevi halkı bu kanlı iktidar savaşının çarkı arasında ezen?

### Alevi olmak hala yok sayılmak demektir

Son yıllarda AKP eliyle "Alevi açılımlarıyla" asimilasyon politikalarında biçimde bir değişiklik yapan TC devleti "Türk-Sünni" sentezini yeniden üretmeye ve "kendi Alevisini" yaratmaya çalışmaktadır. Alevilerin "cemevlerini" ibadethaneden bile saymayan ve Alevileri "camiye davet eden" AKP döneminde yani son 10 yıllık süreçte Diyanet'in verilerine göre, ülke genelinde 75 bin 369 olan cami sayısı 82 bin 693'e ulaştı.

Yine geçtiğimiz günlerde gazeteci Nedim Şener'in "Aleviler ne istiyor?" konulu Posta gazetesinde başlattığı yazı dizisinin reklam filminde yer alan "katliamlarla susturulduğu" ifadesi, TRT'yi rahatsız etmiş olacak ki, Şener'e mail gönderen TRT, reklamı "yayımlanamaz" olarak göstermişti.

Devlet için hala bu kadar kırmızı çizgi olan Türk-İslam sentezinde Alevi olmanın anlamı hala yok sayılma, asimilasyon ve katliamdır. Bunu Dersim katliamı karşısında "**gerekirse özur dileriz**" taslamasıyla Erdoğan'ın prim yapma çabalarına karşın katliam sayfalarında devleti aklamasında, Sivas'ta yakılan 33 kişinin katledilmesinin üzerinden 20 yıl geçmesine rağmen katliamın aydınlatılması bir yana, katillerinin serbest bırakılması "hayırlı olsun"larla karşılamaında görmekteyiz.

### 2 Temmuz'u 20. yılın öfkesiyle karşılayalım

Bu yıl, katliamcı devlet geleneğinin halkalarından biri olan Sivas-Madımak Katliamı'nın 20. yılı. Asker ve polis bizzat gözetiminde gerçekleştirilen ve aralarında henüz 12 ve 15 yaşlarında 2 çocuğun da bulunduğu 33 kişinin yakılarak katledilmesi yalnızca gerici-faşist bir güruha yüklenemeyecek kadar organizeli bir katliamdır. O gün orada yüreğimizi yakıp, karşısına geçip gülerek seyredenler yalnızca o güruh değildir.

O gün orada insanlığı yakanlar, TC devletinin Osmanlı ecdatlarından miras aldığı katliamcı sistemin temsilcilerinin ta kendileridir. Katilleri Sivas'ın göbeğinde saklayanlar, onları terfi ettirip devlet kadrosu yapanlar, tahliye olduklarında bir "geçmiş olsun"larını esirgemeyenlerdir.

Sivas'ın göğünü kara ve kan kokan bulutlarla kaplayanlar; aydınlık bir dünyaya gönül veren Muhlis Akarsuları, Hasret Gültekinleri, Asaf Koçakları bir karanlığa gömmeye çalışanlara karşı bu yıl 2 Temmuz sürecini 20. yılın öfkesi ve hesap sorma bilinciyle karşıyoruz. Canlarımızı yakanlara, hakkıyla karşılık vermek için Sivas'ı unutmayacağımızı en güçlü biçimde haykıralım!

## “Okulumuzu dönüştürme-nize izin vermeyeceğiz!”

**H. Merkezi:** Fatih Gazi İlköğretim Okulu velileri, öğrencileri ve öğretmenleri okulunun imam hatip ortaokuluna dönüştürülmesine karşı 23 Mayıs günü okul önünde eylem yaptı. Kitle eyleme; tencere, tava, düdük, davul ile ses çıkararak başladı. Veliler adına açıklama yapan Okul Aile Birliği Başkanı **Sündüz Keklik** konu hakkında muhatap olan yetkililerin hepsi ile görüşmelerini söyledi ve “*Bütün demokratik tepkilerimize rağmen Gazi İlköğretim üzerindeki ısrarınızın gerçek gerekçelerini açıklayın! Yetkilileri bir kez daha yüksek sesle uyarıyoruz. Buradan çıkan bu gür sese kulak verin. Okulumuzun dönüştürülmesi fikrinden derhal vazgeçin*” ifadelerini kullandı.

## Çerkes Soykırımını lanetlendi

**İstanbul:** Soykırımın 149. yılında Çerkes Dernekleri, 1864 soykırımını protesto ederek, anavatanlarında Rusya tarafından düzenlenecek 2014 Soçi kış olimpiyatlarını protesto etti. Çerkesçe sloganların atıldığı eylemde; gençler korusu tarafından Çerkesçe ağıtlar okunarak “**soykırım andı**” içildi. Eylemde “**Yaşasın Çerkeslerin Direnişi**”, “Çerkesya Rus Toprağı Olmayacak”, “**Soykırımın Hesabı Sorulacak**”, “Soykırım Yapanlar Olimpiyat Yapamaz” sloganları atıldı.

Çerkes Dernekleri Federasyonu adına yapılan açıklamada 300 yıl süren Kafkasya’ya yönelik saldırılara ve onun ardından gelen Çerkes Soykırımına değinilerek; tarihin en kanlı katliamlarından biri olduğu ifade edildi. Açıklamada ayrıca “*2014 yılında Soçi’de, atalarımızın mezarları üzerinde yapılacak kanlı kış olimpiyatlarını protesto ederek soykırım topraklarında olimpiyat yapılamayacağını Rusya Federasyonu yöneticilerinin yüzlerine haykırın ve bu olimpiyatlara engel olun*” şeklinde çağrıda bulunuldu.

## “Çimentocu EMBA, Tonya’ya gelme”

**H. Merkezi:** Trabzon’un Tonya ilçesinde yapılmak istenen çimento fabrikasına ve taş ocaklarına ilişkin Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar’ın emri ile Tonya Kaymakamı tarafından hazırlanan anket, 27 Mayıs’ta Tonyalılar tarafından protesto edildi. Tonya Çevre Platformu’nun örgütlediği eylemde, “**Direne direne kazanacağız**”, “Çimentocu EMBA, Tonya’ya gelme”, “**Çayırbağı Tonya, Kahrolsun EMBA**” sloganları atıldı.

İlçe merkezinde yapılan basın açıklamasını okuyan **Dilek Lermi** yapılmak istenen fabrika ve taş ocağının halka, doğaya, bölgedeki yaşama zararlı olduğunu vurgulayarak, “*Daha önce Bakan Bayraktar’ın dillendirdiği referandum önerisiyle, Kaymakamın yaptıracağı anketin ne farkı vardır? Halkın sağlığı, halkın yaşamı, doğanın katledilmesi oylanabilir mi? Referandum ya da anket konusu olabilir mi? Elbette ki hayır*” dedi. Açıklamanın ardından horonlarla eylem sonlandırıldı.

## “Türkiye’de toplum askerlikten doğru organize ediliyor”

**İstanbul:** Uluslararası Vicdani Ret Günü olan 15 Mayıs’ta kuruluşunu deklare eden Vicdani Ret Derneği’nin kurucu üyelerinden **Ercan Jan Aktaş** ile derneğin kuruluşu ve vicdani reddin tanınması için verdikleri mücadele üzerine bir röportaj gerçekleştirdik.

**- Bize Vicdani Ret Derneği’nin kuruluşundan ve amacından bahsedermisiniz?**

- Biz vicdani retçiler uzun yıllardır ağ şeklinde çalışıyorduk ve örgütlenme noktasında uzun zaman bu ağı yerli gördük. Zaman zaman vicdani retçilerin yaşadığı sorunlara karşı çözüm getiremediğimizi, yardımcı olmadığımızı da gördük. Aslında 2006-2007’lerde yaptığımız bir tartışmaydı dernekleşme konusu. Ali Fikri Işık davasından sonra dernekleşme sürecine girdik. Dernekleşme sürecine girmemizin temel nedenleri arasında vicdani retçilerin hem hukuksal hem sosyal hem ekonomik olarak yaşamış olacağı sıkıntıları gidermek ve vicdani retçilerle dayanışma içerisinde olmak denilebilir. Aynı zamanda toplumda vicdani reddin toplumsallaşması, sorunsallaştırılması ve bunlarla birlikte kışla içlerinde yaşanan asker cinayetlerinin daha görünür kılınması için de çalışmalar sürdürüyoruz.

**- Süreci nasıl örmeyi planlıyorsunuz?**

- Geçtiğimiz günlerde geniş bir toplantı olarak kısa, orta ve uzun vadede neler yapabileceğimizi konuştuk. Dernek olarak kurumsallaşma çalışmaları yürütürken, komisyonlar kurduk. Kampanya, etkinliklerimiz, sorunsallaştıracağımız konular bu komisyonlarda tartışılacak. Dernek yönetim kurulu yerine genel kurul oluşturduk. Herkesin katılabileceği, ayda bir kez toplantı yapan, karar alan ve aldığı kararları komisyonlar aracılığıyla oluşturacak bir yapı.

**- Türkiye’de ve dünyada vicdani reddin yasal zemini var mı?**

- Türkiye’nin üyesi olduğu Avrupa Konseyi üyesi 46 ülkede vicdani ret



yasal olarak tanınmış bir hak. Sadece Türkiye’de yasal olarak kabul edilmiyor. Avrupa ülkelerinin hemen hemen hepsinde zorunlu askerlik kalktığı için bu konuda ciddi sıkıntılar yaşanmıyor. Hatta zorunlu askerliğin olmadığı ülkelerde bile vicdani ret hakkı var. Almanya’da şu anda zorunlu askerlik yok ama mesela geçen hafta bir grup vicdani retçi Alman genç arkadaş gelmişti ve onlar da sosyal sorumluluk gereği böyle bir şey yapıyoruz diyorlar.

**- Vicdani ret dünyada nasıl yaşıyor?**

- Vicdani reddin politikleşmesi 1. Dünya Savaşı ile beraberdir. Öncesinde çeşitli Hıristiyan mezhepler, insan öldürmeye karşı oldukları için ya da sadece tanrıya sorumlu hissettikleri için askerin içerisinde yer almazlardı. Daha sonra 1. Dünya Savaşı’nda bu durum değişmeye başladı. Sosyalistler, anarşistler ve çeşitli ütopya sahibi olan insanlar “bu savaş bizim savaşımız değil” diyerek hareket ettiler. Eylemler ördüler ve o zaman Fransa’da, Rusya’da, Almanya’da, İngiltere’de yargılanan, ceza alıp yıllarca hapisanede kalan, kurşuna dizilen vicdani retçiler oldu. İlk olarak İngiltere 1917’de vicdani reddi kabul etti. Diğer Avrupa ülkeleri de bu süreçten sonra peyderpey kabul etmeye başladı. Amerika’da Vietnam savaşından sonra, İskandinav ülkeleri 1990’lı yılların sonuna doğru, Balkan ülkeleri de 2000’li yıllara girdiğimizde vicdani reddi kabul etti.

**- Türkiye’de askerliğin dayatılmasını neye bağlıyorsunuz?**

- Türkiye’de askerlikte; erkeğin nasıl erkek olacağı, onun karşısında kadının rolünün nasıl olacağı, ev içi

işleri, ailenin nasıl olacağı vb. konularda eğitim verilir. Toplumun yarısının 15 ay; yoğun baskı, şiddet, işkence ve çeşitli bastırma yöntemleriyle; itiraz eden, müdahale eden, talep eden kişilerden çıkarılıp, tamamen biat eden kişilere dönüştürülmesidir. Bütün toplum buradan doğru organize edildiği için bu ülkede askerlik çok önemlidir. Mesela “her Türk asker doğar” gibi klişeleşmiş söylemler var. Eğitim hayatı, sokaklarda karşılaştığımız şeyler, aile içerisindeki pozisyonlar bir bütün sistemin bir kışlaya dönüştürüldüğünü bize gösteriyor. Onun için bundan vazgeçmek istemediler ve zorunlu askerliğin sorgulanmasını-tartışılmasını istemiyorlar.

**- Sayısı 1 milyona yaklaşan asker kaçığı var. Bunu nasıl yorumluyorsunuz?**

- Askerlik yapıp da mutlu geri gelen, karakola rahat bir şekilde giren insanlar göremeyiz, hepsi korkar ve tedirgindir. Birçoğu askerden travma ile döner. Bu nedenle yüz binlerce insan bu ordunun bir parçası olmamak için yoğun direniş gösteriyor. Asker kaçaklarına birçok baskıya rağmen görüyoruz ki, 800 bin kişi bir şekilde itiraz ediyor. Biz vicdani retçiler uzun yıllar bunu görmedik. Sınırlı bir alanda söz ve eylem üretmeye çalıştık oysa yüz binler var. Bunun için de o insanların durduğu yeri önemsiyoruz. Biz de yaklaşık 1-1,5 yıldır bu konuyu tartışıyoruz ve onlara doğru ses ve söylem geliştirmeye çalışıyoruz.

**- Eklemek istediğiniz...**

- Biz vicdani retçilerin derdi sadece askerlik yapıp-yapmama mevzusu değildir. Şiddetin bütün biçimlerine ve özellikle devlet kaynaklı, iktidar kaynaklı biçimlerini, militarizmi sorunsallaştırmaktır. Bu şiddet sokaklarda emekçilere, kadınlara, Taksim’de kenti, sokağı, parkı için direnişte olan insanlara yönelik şiddettir. Bunları kendi meselelerimiz olarak görüyor ve buradan doğru söz ve eylem geliştirmeye çalışıyoruz. Buradan doğru da sol sosyalist yapıların vicdani ret meselesine biraz daha yakın durmalarını, bu anlamda birbirimize daha yakında durmak ve konuşmak gerektiğini düşünüyoruz.

## Gazi halkı çetelere karşı yürüdü

**H. Merkezi:** 19 Mayıs günü Gazi Demokratik Haklar Derneği’ne yönelik gerçekleşen silahlı saldırı ile ilgili 21 Mayıs akşamı devrimci ve demokratik kurumlar bir yürüyüş düzenledi. Gazi DHD önünde biraraya gelen kurumlar, Cemvine kadar yürüdüler. Yapılan açıklamada Gazi halkının yıllardır devlet destekli çetelerin saldırılarına maruz kaldığına değinilerek, 19 Mayıs’taki saldırıların da halkın mücadele etmek kültürünü hedeflediği belirtildi.

“*Gazi’nin devrimci kimliğini devlet beslemeli çetelere teslim etmedik etmeyeceğiz. Tüm devrimci-ilerici kurumlar olarak egemen sistemin gerici saldırılarıyla birlikte tüm çeteler karşısında ortak hareket edeceğimizi bir kez daha dostla düşmana ilan ediyoruz*” ifadelerine yer verildi.



len açıklama sloganlarla sona erdirildi. Binden fazla insanın katıldığı eylemi **DHF**, Partizan, **BDSP**, **SDP**, **ESP**, **AKADER**, **ESP**, Devrimci Hareket, **Halkevleri**, **HDK**, **BDP**, **SYKP**, **TKP**, **TÖP-G** örgütlerken; **Halk Cephesi**, Mücadele Birliği, **EMEP** ve **PDD** de destekledi.



## Köprüde ve havaalanında üçleme tutulması

Kentsel Dönüşüm kapsamında yıkıntı haline çevrilen İstanbul sokakları ve ranta açılan doğal araziler giderek artış gösteriyor. İstanbul nezdinde gündemde olan iki büyük proje bulunuyor. Bunlardan biri **3. havalimanı** ve diğeri **3. köprü**. Hükümet, basiretsiz ifadelerle projelerini süsleme derdindedir.

### 3. havaalanı rant mı ihtiyaç mı?

İstanbul'a 3. Havalimanı projesinin ihalesi yapıldı. İhalenin kendisi bile devletin yürürlükteki yasa ve yönetmeliklerine aykırı olarak yapıldı. Çevre Etki Değerlendirmesi (ÇED) yönetmeliğinin 14. Maddesine göre ilgili projeye alakalı olarak gerekli raporun açıklanması gerekiyor. Bu rapor hukuki süreler nedeniyle en erken 7 Mayıs'ta açıklanabilecekken ihale 3 Mayıs'ta yapıp sonuçlandı. Kaldı ki ÇED raporunun olumlu olması da mümkün görünmüyor. ÇED'in ön raporunda, projenin % 90'ının orman ve göl alanı üzerine kurulacağı belirtiliyor.

3 milyon ağacın kesilmesi, 70 göl ve göletin kurutulması gerekiyor ki proje gerçekleşebilsin. Ayrıca proje 3 milyon ağacın kesilmesini değil tüm kuzey ormanını yani İstanbul'un akciğerini ranta açmak ve böylece yok etmek anlamına gelecektir. Buradaki 70 göl ve göletin kurutulması ise hem bölgedeki barajları etkileyecek hem de geri kalan ormanlık alanın besleneceği su kaynaklarının da kurutulması sonucunu doğuracaktır. Peki gerçekten de İstanbul'un böyle bir havalimanına ihtiyacı var mı?

AKP'nin ilk hükümet döneminde THY'ye başkan olarak atadığı **Candan Karlıtekin**'e göre 3. Havalimanı gereksiz. Karlıtekin mevcut havalimanlarına paralel pistler yapılarak İstanbul'un ihtiyacının karşılanabileceği, 3. Havalimanı projesinin esas amacının rant alanı yaratmak olduğu imasında bulunarak şöyle demişti; "Atatürk havalimanı tama-

men ortadan kaldırılmadıkça gökyüzü kullanım kısıtlamaları nedeniyle 3 havaalanı birden, randımanlı işletilemez. Zaten sorun arazilerin emlak geliştirme projeleri açısından kazandığı yüksek değer. 3. Havalimanı işi İstanbul'un genel imarı ile alakalı bir konu ve tek başına ele alınması da doğru değil".

İhale bitip, ihalenin koşulları açıklanınca meselenin bir yanının Atatürk Havalimanı arazisinin imar açısından değer kazanması olduğu, yani bu arazinin de yeni bir rant alanı olarak kullanılmak istendiği anlaşılıyor. Burjuva medya, "Cumhuriyet tarihinin en büyük ihalesi" deyip devletin kasasına 32,2 milyar Avro gireceği gibi bir imaj oluşturuyor. Bu paranın 10 milyarı inşaat yapımı için, 22,2 milyar Avro'su 25 yıllık işletme gideri olarak kullanılacak üç etaplı bir inşaat olacak. İlk etabı 2017-2018'de açılacak. Bu etapla birlikte 70 milyon yolcu kapasiteli 3. Havalimanı açılmış olacak ve Atatürk Havalimanı kapatılacak.

İhalenin sonuçlanmasıyla birlikte daha önce bilinmeyen bir şey de ortaya çıktı. Devlet 12 yıllık yolcu garantisi tutarı olarak 6 milyar 300 milyon Avro'yu açılışla birlikte işletme sahibi 5'li konsorsiyuma verecek. Daha öncesinde devletin bu parayı 12 yıla yayarak, yıllık ödeyeceği düşünülmüştü. Buna karşılık işletme sahipleri 25 yıllık işletme gideri olan 22,2 milyar Avro'yu 25 yıla bölüp, ayrı ayrı yıllık olarak, yıl sonunda ödeyecekler. Böylece 10 milyar yatırım yapan işletme sahipleri, açılışla birlikte bunun 6,3 milyarını peşin olarak devletten geri almış olacaklar.

### Bir kâr dürtüsü olarak 3. köprü

29 Mayıs günü temelleri atılan 3. Köprü projesi ise, adıyla beraber hem toplumsal hafızayı dürttü hem de gündemde yer işgal etti. 3. Köprü'nün toplumsal hafızaya dokunan noktası adının **Yavuz**

**Sultan Selim** olmasıdır. Konuya ilişkin Alevilerin tepkisi de köprü ile beraber büyüdü. Hemen her Osmanlı padişahının adı Alevilere katliamlarla anılabilir ancak Yavuz Sultan Selim Aleviler açısından önemli bir yerde duruyor. Yaklaşık 50.000 Alevi'yi katleden I. Selim bugün zihniyeti ile beraber yaşatılmaya devam ediyor. Köprüye bir cellâdın ismi konulurken aynı zamanda devlet politikalarının da bu anlayışla dizayn edildiği gösterilmiş oluyor. Sosyal medyada 1. Selim'e baş kesen Erdoğan'a ise baş kesen benzetmeleri yapılırken 3. köprü ile sadece yaşların kesilmediğine dikkat çekmekte fayda var.

1995 yılında "Üçüncü köprü İstanbul için cinayettir" diyen Erdoğan bugün 3. köprü'nün Deli Dumrul'u olma derdine düşerek buradan elde edilecek kârın hesabını yapıyor.

Hemen her defasında 3. köprüyü İstanbul trafiğine çare olarak nitelendirilmekte. Hatta "üzerinden tren de geçecek" şeklinde açıklamalarla beklentiler büyütülmekte. 17 Ağustos depreminin yıldönümünde altını çizerek vurguladığı üzere İstanbul'da büyük bir deprem yaşanması ihtimali uzak değildir. Olası bir depremde deniz ortasında kurulmuş yapay adacıkların büyük bir felakete yol açacağı mutlak. İstanbul deprem riskinden kaynaklanan sorunlarının daha hiçbirini çözememişken bunlara yenileri eklemek olsa olsa bu yapay adacıkları rant merkezi haline getirme, sermaye sahiplerine kiralama-satma anlayışına teslim olmak anlamına gelmektedir.

Dubai'den esinlenerek yapılan bu planlamalar İstanbul'un doğal kaynaklarıyla da, ihtiyaçlarıyla da, geleceğiyle de büyük bir tezat oluşturmaktadır. Üstünde yaklaşık 20 milyon insanımızın yaşadığı şehir Dubaileşme furçasının sığ kentleşmesine terk edilmektedir. 3. köprü projesinin İstanbul'un trafiğini rahatlatmayacağı hatta kente bağlanan bağlantı yollarının yerleşim yerlerindeki daralma zorunluluğundan buna uygun olmadığı için daha büyük keşmekeşe neden olacağı şimdiden görülüyor.



### YBO'lar kapatılıyor mu?

**H. Merkezi:** Devlet eski adıyla YİBO yeni adıyla YBO olan ve 120 bin öğrencinin okuduğu 10 bin öğretmenin görev yaptığı okulları devlet "sürpriz" bir şekilde kapatma kararı aldı.

Bu okullarda okuyan öğrencilerin

taşınmasıyla başka okullara nakledileceği, okul binalarının ise "ihtiyaç" sahibi kurumlara devredileceği söyleniyor. Öğrencilerin kilometrelerce uzak okullara nasıl gideceği, gidecek okullarda eğitimlerinin nasıl olacağı henüz açıklanmış değil.

Devletin YBO'ları kapatma gerekçe-

si ise sistemin ruhuna uygun görüyor. Öne sürülen iki gerekçeden biri "güvenlik"! T. Kürdistan'ndaki okullarda örgütlenme ve propaganda yapıldığı öne sürülmekte. Diğer gerekçe ise çocukların küçük yaşta ailelerinden uzakta eğitim görmesinin "aileye zarar verdiği" yönünde.

## Ocak ve Karakoç mezarları başında anıldı

**H. Merkezi:** Gözaltında Kayıplara Karşı Uluslararası Komite (ICAD) ve İHD, Uluslararası Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası nedeniyle **Hasan Ocak** ve **Rıdvan Karakoç**'un mezarı başında anma yaptı. Gazi Cemevi'nde toplanan kitlenin en önünde kayıp yakınları vardı.

Kayıp ailelerinin ardından, "Kayıpları durdurun" pankartı arkasında ICAD yer aldı. ESP de, "Gözaltında kayıpların sorumluları yargılsın, Ağar, Çiller, Demirel çetesi yargılsın" pankartı altında yürüyüşe katıldı. Gazi Mezarlığı'nda ilk olarak Hasan Ocak'ın mezarı başında bir anma programı yapıldı. Bu anmanın ardından Rıdvan Karakoç'un mezarında bir anma töreni gerçekleştirildi. Yapılan saygı duruşunun ardından Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından anma "Hasan'dan Yılmaz'a sürüyor, sürececek mücadelemiz" sloganı atılarak sonlandırıldı.

## Karadağ davasında "karar"



## Alaattin Ka

**İstanbul:** 2009 yılında TKİP militanı Alaattin Karadağ'ı katleden polisin yargılandığı davanın karar duruşması 28 Mayıs günü görüldü.

Dava öncesi BDSP tarafından Bakırköy Adliyesi önünde yapılan açıklamada, yargının polisi ve devleti aklamaya çalıştığı vurgulandı.

Alaattin Karadağ'ın uğruna yaşamını verdiği sınıfsız, sömürsüz, insanca yaşanabilir bir dünya mücadelesinin hiçbir biçimde engellenemeyeceği belirtildi.

Açıklamanın ardından başlayan mahkeme yine şaşırtmayarak devletin katil polisini korumasına karar verdi. Karara göre katil polis **Oğuzhan Vural** "kasten adam öldürme", "usulsüz tasarruf, görevi kötüye kullanma" suçlarının tamamından Mahkeme Heyeti'nin oybirliğiyle beraat etti.

## Hapishane

Gürgün Kurt  
toprağa verildi

**H. Merkezi:** Bitlis-Ahlat Hapishane'nde ailesi ve yoldaşlarının tüm çabasına karşın hapishane idaresi tarafından tedavisi engellenen ve beyin kanaması geçirdikten sonra kaldırıldığı hastanede yaşamını yitiren **Gürgün Kurt**, sloganlarla son yolculuğuna uğurlandı.

Wan'da Büyükşehir Belediye Başkanı Bekir Kaya ve BDP Milletvekili Özdal Üçer'in de aralarında bulunduğu kitle tarafından köyün girişinde omuzlara alınan Kurt'un cenazesinde **"63 yaşındaki Gürgün Kurt'un varlığı sizi bu kadar mı korkutuyor?"** pankartı açıldı.

MKP tutsaklarından  
firar girişimi

**H. Merkezi:** Malatya Hapishanesi'nde C-2 ve C-3 koşullarında bulunan MKP dava tutsakları tarafından açılan tünelin hapishane idaresi tarafından fark edildiği öğrenildi. Dersim'de 15-16 Kasım 2012'de yakalanan MKP/HKO gerillaları Malatya Hapishanesine getirilmişti.

Tünelin 18 Mayıs günü hapishane idaresinin yaptığı aramada ortaya çıktığı kaydedildi. Tünelin açığa çıkmasının ardından hapishane idaresi tutsaklarından Yusuf Selvi, Behzat Firik, Kenan Artun, Kadir Yıldız, Murat Aygün, Mehmet Ali Atilla, Erdal Garip, Eren Batmaz, Mahir Dünder, Adem Çelik, Özdal Bozkaya, Ferhat Yalçın'ı Tokat Hapishanesi'ne sürgün etti.

Duruşma salonunda  
polis terörü

**H. Merkezi:** 19 Aralık 2000'de 19 hapishaneye aynı anda gerçekleştirilen ve 28 devrimci tutsağın katledildiği **"Hayata Dönüş"** adı altında yapılan katliamda, Ümraniye Hapishanesi'nde yaşanan katliam davasının son duruşması 28 Mayıs günü Kartal'da bulunan Anadolu Yakası Adliyesi'nde görüldü.

Katliamı gerçekleştirenlerin değil, katliam saldırısına uğrayan 399 kişinin "yargılandığı" davada, tutsakların salona alınmasının ardından içeri giren ailelerin selamlaşmalarını bahane eden çevik kuvvet polisleri biber gazı sıktı. Ailelere de saldıran çevik kuvvet polisleri içeride bulunan herkesi dışarı çıkardı. Uzun süre devam eden saldırı sırasında tutsaklar ve yakınları **"Devrimci tutsaklar onurumuzdur"**, **"İnsanlık onuru işkenceyi yenecek"** sloganlarını haykırdı. Çok sayıda insan duruşma salonunun önünde baygınlık geçirdi. Mahkeme duruşmayı 30 Ekim'e erteledi.

Hasta tutsakların sesini **duyuyor musun?**

**"Daha içeride onlarca hasta tutsak var. Sizlerden istediğim, onların yaşam hakkını aramanız!"**

27 Mayıs 2010'da hayatını kaybeden Güler Zere'ye ait bu sözler. Onun bu sözleri ülkemiz hapishanelerinin bir gerçekliğini ortaya koyuyor. Düşlere alınacak yolun hayat olduğu ve hayat için direnişe, direniş için hayata tutunmaya çalışan hasta tutsakların gerçekliğine değiniyor. Bu sözlerin söylenmesinin üzerinden tam 3 yıl geçti ve geçtiğimiz günlerde hasta tutsak **İrfan Eskibağ** Ankara Sincan 2 No'lu F Tipi Hapishane'de, Gürgün Kurt Bitlis Ahlat Hapishanesi'nde hayatını kaybetti. Bugün hapishanelerde yüzlerce tutsak hayati tehlikesi olan hastalıklarla mücadele ediyor. Bu hastalıklarla mücadele ederken aynı zamanda hastalık üzerinden sistematik işkence uygulayan hapishane idareleri, Cezaevleri Tevkif Genel Müdürlüğü ve Adalet Bakanlığı'nın direktiflerine harfiyen sadık kalıyor. Tutsakların tedavi hakkı engellenirken, dayatılan ölüm sistematik bir şekilde derinlik kazanıyor.

Bugün İHD'nin tespitlerine göre hapishanelerde **411 hasta tutsak** bulunmaktadır. Yine tespite göre bu tutsakların **122'sinin durumu ağır**. Kamuoyunun gözleri önünde gerçekleşen ölümlerin haddi hesabı yokken dilsizliğin yırtılıp parçalanması için hasta tutsakların sesi olmak gerekiyor.

Hasta tutsaklar  
için 11. hafta

**Ankara:** Hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle İHD Ankara Şubesi ve TUHAD-FED Ankara Temsilciliği öncülüğünde gerçekleştirilen ve çok sayıda devrimci, demokratik kurumun katıldığı eylemler için 11. haftada da buluşularak Adalet Bakanlığı'na yürünmek ve basın açıklaması yapılmak istendi.

En önde ölümlere dikkat çekmek için kefen giyenlerin olduğu kitlenin



Bugün hapishaneler konusunda ilk olarak çözülmesi gereken konu hasta tutsakların serbest bırakılması meselesidir. Ölüm sınırına gelmiş tutuklu ve hükümlülerin serbest bırakılmaması bir devlet politikasıdır. Bu politika dünden bugüne devletin hapishaneler sorununa ve adli ya da siyasi bir bütün olarak hapishanedeki insanlara bakış açısının bir sonucudur.

Ergenekon paşalarının görme bozukluğu, depresyonlar, kısa süreli fiziki rahatsızlıklar söz konusu olduğunda başta Adli Tıp Kurumu

Mete Diş  
serbest bırakıldı

**H. Merkezi:** Kandıra F Tipi Hapishane'de kanser hastası olduğundan dolayı kemoterapi tedavisi gören 26 yaşındaki **Mete Diş**, 25 Kasım 2010'da tutuklanmıştı. İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı, kanser hastası Diş'in hapishanede kalmasının sağlığı açısından uygun olmadığını, ölümüne sebep olabileceği yönünde rapor vermişti. Verilen raporun ardından serbest bırakılması için hakkında eylemlerle kamuoyu oluşturulmaya çalışılan Diş tahliye oldu.

olmak üzere tüm devlet mercilerinin işleyişindeki gayret oldukça çarpıcı. Ancak devrimci veya adli tutsaklar söz konusu olduğunda bu mercilerin varlığının işleyişi açık biçimde ortadadır. ATK'nın kabul "gördüğünü" (ki bu adeta imkansız) Adalet Bakanlığı görmüyor, Adalet Bakanlığı'nın "gördüğünü" Cumhurbaşkanı görmüyor.

Kurdeleli yargı paketlerinin öz ifadesini aslında AKP Manisa Milletvekili Selçuk gösterdi. 4. Yargı Paketinin Hapishanelerdeki ülkücü katillerin mağduriyetini gidermek için yapıldığını belirtti. Bu açıklamadan da anlaşılacağı üzere adaletin devlet bekası için olduğu gayet açık. Hasta tutsaklara dönük çıkarılan bir paketten bahsedilecek olunursa bu paketin adı ölüm paketi olur.

Hasta tutsakların serbest bırakılmasını talep etmek hümanist bir talepten öte siyasettir. Bu yaklaşım bağlamında devletin katliam politikalarından biri olan hapishaneler politikası sınıf mücadelesinin önemli bir kulvarı demektir. Bu kulvarda yürütülen teşhir politikası ve kazanımlarla yürütülecek olan kervan tutsakların sesine ses olmaktan geçiyor.



yürüyüşüne, Adalet Bakanlığı'na 200 metre kala TOMA ve çevik kuvvet barikatı kurularak izin verilmedi.

Adalet Bakanlığı'na yürümesine izin verilmeyen kitle oturma eylemi yaparak durumu protesto etti.

Yapılan açıklamada **"Mahpusların yaşamını bu kadar mı sayıyorsunuz? Şehabettin Yücel, İrfan Eskibağ ve Gürgün Kurt 'hapishanelerde ölüm yok' denilen bu doksan günde öldüler. Ölenler bu ülkenin hapishanelerinde sağlıkları ve yaşamları devletin sorumluluğunda olan insanlardır"** denildi.



## Osmanlı'dan günümüze dışa bağımlılığın tarihçesinden bir kesit:

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın son dönemki konuşmalarında çokça işittiğimiz bir şey oldu dış borçlar. "Dışa bağımlılığı bitirdik", "IMF'ye borcumuz bitti, bağımlılık kalmadı" vb. söylemler; çok sıkça zikredilir oldu bugünlerde.

Ekonomik dışa bağımlılığın ve emperyalizme uşaklığın tek parametresi borçlanma olmasa da, Osmanlı'dan kalan borçlar, bunların ödenmesi ve sonrasında alınanlarla beraber bugüne kadar ulaşan borçlanma düzeyi; emperyalizmle uşaklık temelinde kurulan ilişkinin temel taşlarından birisidir. Ve 13 Haziran 1928 yılında Paris'te imzalanan ve Osmanlı'dan kalan borçların ödenmesini, borçların eski Osmanlı toprağı olan ülkeler ile paylaşımını da içeren Türkiye Cumhuriyeti ile Düyun-u Umumiye alacaklıları arasında sözleşme de bu sürecin köşetaşlarından birisi...

Osmanlı'da ilk dış borç alımı 1854'lü yıllara dayanmaktadır. Karlofça Antlaşması'ndan sonra sürekli toprak kaybeden Osmanlı, hem toprak kayıplarının yarattığı vergi gelirinin düşüşü sonucu; hem de sürdürdüğü sürekli savaşlardan kaynaklı olarak ekonomik gerilemeye maruz kalmakta; bu da borçlanmayı ihtiyaç haline getirmekteydi.

Sanayisi neredeyse gelişmemiş bir ülke olarak, en önemli ekonomik gelirlerinden olan ithalat ve ihracat vergileri; kapitülasyonlarla ve birçok Avrupa ülkesine tanınan imtiyazlarla birlikte azalmıştı Osmanlı'nın.

Böylesi bir dönemde ilk borcu 1788 yılında Cezayirli Hasan Paşa'dan 600.000 kuruşluk bir miktar olarak aldı Osmanlı. 1840 yılında ise yine Galata bankerlerinden Alleon ve Baltacı'nın kurdukları İstanbul Bankası'ndan borç aldı.

Ancak bu borçlar iç borçlanma niteliğinde olup; niteliği gereği ihtiyaca tam bir cevap olamamaktaydı. Zira; iç borçlanma; ülke mevcut kaynaklarına artış getirmeyen,

# 13 HAZİRAN 1928 ANTLAŞMASI

### 25 Mayıs 1954

- Türkiye, Osmanlı borçlarının son taksitini ödedi.
- Düyun-u Umumiye İdaresi (1881-1928)



ekonomiye ek kaynak yaratmayan ve döviz cinsinden ek olanaklar yaratmayan bir niteliğe sahiptir. Bu nedenle de; dış borçlanma ekonomik çıkmazda olan Osmanlı için gerekli hale gelmişti.

Osmanlı'da ilk dış borç; Kırım Savaşı öncesinde 200.000 sterlin olarak İngiltere'den alınmıştır. Bu tarihlere iç borç da 15 milyon Sterline ulaşmıştı. 1854'ü takip eden 20 yıl içinde yapılan 15 sözleşme ile borç 239 milyon liraya (ele geçen kısmı 127 milyon) çıkmıştır.

1976 yılına gelindiğinde ise; aldığı borçları ödeyemeyen Osmanlı; ödemelere son verdi. Böylece de emperyalist güçler açısından; Osmanlı'yı mali kontrol altına alacak ortam da doğmuş oldu. 1879 yılında iç borçlar için; birçok dalda gelen vergileri 10 yıl boyunca Galata bankerlerine bırakan "Rüsum-ı sitte" idaresi kuruldu. Bu durum, ödeme alamayan dış borç alacaklılarını da harekete geçirdi.

Ve Düyun-u Umumiye idaresi kurularak vergilerin toplanması, denetlenmesi ve borçların ödenmesi; 7 üyeden oluşan bu idareye bırakıldı. Düyun-u Umumiye'nin kurulmasıyla; borçlarında belirli bir miktar indirim yapılan Osmanlı Devleti, 1886 yılına kadar yeni borç kullanmadı. 1886-1903 arasında ise; zaten Osmanlı üye-

rinde mali denetim kurma gibi amaçlarla hareket eden Düyun-u Umumiye İdaresi'nin izlediği politikalar neticesinde 13 borç anlaması daha yapıldı. 2. Abdülhamit'in son dönemlerinde ise tablo şu şekildeydi:

720 şubesi ve 5500 çalışanı ile hazineye girenin iki katı miktarı sermayedarlara ödeme olarak aktaran bir Düyun-u Umumiye...

### "Kurtuluş" Savaşı Yılları ve Sonrası...

1. Emperyalist Paylaşım Savaşı yıllarında da görevine devam eden İda-re'ye; koşulların var olduğu yerlerde vergi toplamaya ve ödeme yapmaya; yani devlete borç veren iç ve dış sermayedarları mağdur etmemeye devam etti. Bu tarihlere Osmanlı'nın toplam borcu, kısa vadeli borçlar hariç 140 milyon sterlin civarındaydı.

TC'nin kuruluş sürecinde gelindiğinde ise, faal halde bulunduğu yerlerde tüm vergi ve gelirlere Ankara Hükümeti el koydu. Özellikle TC'nin kurulmasıyla da birçok yerli ve yabancı burjuva; ellerinde geçersiz kuponlarla kaldılar. Bu borçların ne olacağı; nasıl bir statüye bağlanacağı ise; Lozan'ın önemli gündemlerinden birisi oldu. Lozan'da çözüm getirilemeyen bu sorun; 13 Haziran 1928 yılında Paris'te; Düyun-u Umumiye alacaklıları ile imzalanan bir antlaşma ile statüye bağlanarak; borçlar Osmanlı toprağı olan ülkelere belirli oranlarda paylaşılarak ödendi. Tabii büyük pay ise; Osmanlı'nın devamcısı olan TC'ye kaldı. 1912 yılından önceki borçların % 63'ü ve bu tarihten sonrakilerin % 76'sı TC'nin ödemesi gereken pay olarak saptandı.

Borçların ödemesine devam edilirken Düyun-u Umumiye'nin de adı değişerek; "Eski Osmanlı İmparatorluğu'nun Taksim Edilmiş Düyun-u Umu-

miyesi Meclisi" oldu ve merkezi Paris'e taşındı. Lozan'da 107 milyon lira olarak belirlenen borç; antlaşma ile 84 milyon 600 bin liraya çekilerek ödeme sürecine girdi.

Bu tarihlere de yeni yeni "kolaylık"lar tanındı TC'ye efendileri tarafından. 1933 yılında; Galata, İstanbul ve Haydarpaşa gümrüklerinin gelirleri rehin gösterilerek yeni bir antlaşma daha imzalandı Düyun-u Umumiye ile. Yine 1936 ve döviz sıkıntısı yaşanan 1938 yılında da ek antlaşmalar imzalandı Fransa ile. Bu antlaşmalar; borç taksitlerinin mal olarak ödenmesini içeriyordu. Yani yapılan antlaşmalarla; TC emperyalizmin ihtiyaçları çerçevesinde bir üretime sokulmuş oluyordu.

Düyun-u Umumiye İdaresine olan borcun ödenmesi; 25 Mayıs 1954 yılına kadar sürdü. Tabii bu tarihlere de yeni borçlar aldı TC egemenleri; 1933 yılında Amerika'dan 10 milyon dolar olarak alınan borç, yine "kalkınma amaçlı" yabancı sermayenin ülkeye davet edilmesi; yine bu tarihlere imzalanan antlaşmalar; emperyalizmle nasıl bir ilişki kurulduğunun göstergesidir.

1960'lı yıllara gelindiğinde ise; dış krediye ihtiyaç artmış, IMF ile bu dönem içinde kredi anlaşmaları yapılmış ve IMF denetimi ekonomi içinde süreklilik kazanmıştır.

Bugün geline aşama ile birlikte; Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın "bağımlılığı bitirdiği" IMF; ülkemize bakan atayacak (Kemal Derviş örneğinde olduğu gibi); sektörel gelişim planları çizecek ve üretimi ne kadar-ne biçimde ve hangi ürünlerde yapılacağını denetleyecek pozisyona gelmiştir. Dış borcun 300 milyon doları aşığı günümüzde dışa bağımlılığı bitirmek, ancak bir aldatmaca olabilir. Emperyalizmin kucağında büyüyen bir ülkede; IMF ile borcun bitmesi, DB, Amerika vb. kaynaklardan ve yine iç borçlanma yaratılarak yapılabilecektir ki; bu da ancak; bir aldatmaca olacaktır.

### Tarihten kısa kısa...

□ 14 Haziran 1923: Kadınlar Halk Fırkası kuruldu.

□ 7 Haziran 1962: 100 kadar işsiz hamal İstanbul Vilayet binasına yürüyüş yaptı.

□ 15 Haziran 1970: İstanbul'da DİSK'in çağrısı üzerine 70 bin işçi direnişe geçti. İşçilerin amacı Sendikalar Kanunu'nda yapılan değişiklikleri protesto etmekte. İşçiler Kartal'da Ankara Asfaltı'nı kapattı; Haymak Fabrikası işgal edildi. Bakırköy'de Londra Asfaltı'nı kapattı. Levent bölgesindeki fabrikalardan çıkan işçiler Şişli, Taksim yönünde; Türk Kablo Fabrikası işçileri ise İzmit'e doğru yürüdü. 16

Haziran günü de devam eden eyleme saldıran polis iki işçiyi öldürdü. 15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfı tarihinde önemli bir deneyim olarak hafızalara kazandı.

□ 5 Haziran 1972: Zam istekleri kabul edilmeyen kasaplar boykot yaptı.

□ 14 Haziran 1972: "Umut" filmi gizlice yurtdışına çıkardığı iddiasıyla Yılmaz Güney'in 7 yıl hapsi istendi.

□ 10 Haziran 1981: Dev-Yol davasından tutuklu bulunan devrimci Vey-sel Güney Antep'te idam edildi.

□ 14 Haziran 1984: Metris Hapishanesi'nde, tek tip elbise uygulamasının kaldırılması, işkencenin sona

ermesi, insani ve sosyal yaşam koşullarının düzenlenmesi, siyasi tutukluluk hakkının tanınması talebiyle TİKB ve Devrimci-Sol dava tutanakları tarafından başlatılan Ölüm orucunda direnişin 63. günü olan 15 Haziran 1984'te Abdullah Meral şehit düştü. Abdullah Meral Devrimci-Sol davasından tutsaktı.

□ 2 Haziran 1988: Toplu iş sözleşmesi görüşmeleri tıkandı. 51 bin işçi direnişe geçti.

□ 8 Haziran 1991: 600 bin kamu işçisinin toplu sözleşmelerinde uyuşma sağlanamadı. İşçilerin protesto eylemleri arttı. Gölçük'te binlerce işçi Yalova-İzmit karayolunu trafiğe kapatarak eylem yaptı.

□ 8 Haziran 1992: İstanbul Elektrik Tünel Tramvay İşletmesi'nde (İETT) çalışanı 30 bini aşkın işçi, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasını protesto etmek için toplu viziteye çıktılar.

□ 8 Haziran 1992: Özgür Gündem gazetesi muhabiri Hafız Akdemir Amed'de polis tarafından katledildi.

□ 17 Haziran 1995: Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı isteyen 10 binlerce memur Ankara'da oturma eylemi yaptı.

□ 8 Haziran 1996: KESK üyesi emekçilerin Beyoğlu'nda yaptıkları oturma eylemine polis saldırdı: 357 kişi gözaltına alındı.

Evrensel  
Bakış

## Ya Barbarlık Ya Sosyalizm

Her ne kadar burjuva ideologlarca kapitalizmin her şeye kadir olduğu sürekli olarak vurgulansa da söylenenin aksine emperyalist-kapitalist sistem toplumsal sorunların çözümünde başarısız olduğu gibi, bir dizi toplumsal çelişkilerin de kaynağını oluşturuyor. Bunlardan birisini de **açlık sorunu** oluşturuyor.

Finans sisteminin krizde olmasından kaynaklı birçok "yatırımcı" gözünü gıda ve hammadde pazarına dikmiş bulunuyor. Buralarda yapılan spekülasyonlarla milyonlarca doları cebe indiren emperyalist burjuvazi, bu durumun sonucu olarak da halkları açlığa mahkum etmektedir.

Bu alanda yapılan çeşitli düzenlemelerle birlikte 2004 yılından bu yana gıda ve hammadde piyasaları hisse senedi ve tahviller gibi işlem görmeye başladı. Bu durumla birlikte nasıl ki finansal borsalarda spekülasyonlar at koşturarak zenginleşiyorsa, bu piyasalara da aynı ya da benzer spekülasyonlar akın ettiler. Buğday fiyatlarının dünya genelinde son 3-5 haftada fiyatı yüzde 50-60 oranında arttı. Bu fiyat artışının altında da çok uluslu şirketlerin spekülasyonlarıyla vurgun yapması var.

Pahalı tarımsal ürünler, özellikle kendi geçimini sağlayacak tarımsal ürünleri üretemeyen ülkelerin emperyalist sisteme olan bağımlılığını derinleştiren bir faktör oluşturuyor. Buğday fiyatlarının artması örneğin Mısır'ın kendisine yetecek buğdayı üretememesinin sonucu olarak emperyalistlere bağımlılığı her geçen süre zarfında artıyor.

Spekülasyon basit şekilde işliyor. Büyük, tekeller, piyasadaki buğdayı belirli fiyatlar üzerinden doğrudan üreticiden alıyor (eğer üretici tekel değilse). Öyle ki birkaç yıl sonranın ürünleri bile şimdiden belirli fiyatlar üzerinden alınıyor. Depolanan buğday gibi ürünler kıtlık, tarımsal hastalıklar vb. söylemlerle piyasaya sunulmayarak, arzın azaltılması sonucu tarımsal ürünlerin fiyatlarında büyük artışlar meydana geliyor.

Çok somut bir örnek vermek gerekirse; merkezi Londra'da olan hedge fon Armajaro, Londra Uluslararası Vadeli Mali İşlemler Borsası'na büyük miktarda kakao çekirdeği satın aldığı bildirir. Aldığı kakao miktarı 240.100 ton civarındadır. Öyle ki bu rakam dünya genelindeki üretimin yüzde 7'sine denk geliyor. Bunun sonucu olarak gıda piyasalarında kakaonun fiyatı son 33 yılın en yüksek seviyesine ulaşır. Böylelikle Armajaro, elindeki kakaoları bu pahalılaştıran fiyatlar üzerinden satarak büyük boyutlarda zenginleşirken, kakao üzerinden üretim yapan tüm gıda maddeleri normalin ötesinde pahalılaşır.

Bir yanda depoda bekletilen gıda maddeleri, öte tarafta halkların kitlesel olarak aç kalması bu sistemin genel tablosunu oluşturuyor. Yaşanan bolluk içerisinde açlıktır. Asya ve Afrika ülkeleri halklarının gelirlerinin yüzde 70-80'ini gıda harcamalarına ayırmak zorunda. Buna bir de çok uluslu tekellerin spekülasyonları sonucu artan gıda fiyatlarını eklediğimizde yeterli gıdaya ulaşan halk kitlelerinin sayısında azalma oluyor. Sırf bu durumdan kaynaklı son 4 yılda açlık ordusunun saflarına dünya genelinde 150 milyon insan katılmış bulunuyor. Bütün önemli gıda ürünlerinin fiyatı geçtiğimiz 10 yılda 2 katın üzerinde artış göstermiş oldu.

Bu tablonun halklar cephesine düşen çok daha fazla açlık ordusunun saflarına katılmak, hayatını idame ettirecek kadar bir gelirden mahrum olmaktır. Yoksulluk, sefalet, açlık kapitalist emperyalist bir sistemin "doğal" sonucu.

Öyle ki ekonomik krizin merkez üslerinden ABD'de yoksul çocukların sayısı tarihsel bir rekor kırarak 17 milyon, açlık sınırında yaşayanların sayısı da 47 milyona ulaşmış bulunuyor. Her 5 çocuktan birinin gıda yardımı aldığı bir durumdan bahsediyoruz. Gıda yardımı alan bu ABD'li çocukların şanslı olduğundan da bahsedebiliriz. Birçok emperyalist devletlerin yarı-sömürgesindeki çocuklar gıda yardımı alacak şansa da sahip olamayarak, topluca ölümün soluğunu enselelerinde hissederek hayatta kalmaya çalışıyorlar.

Bu tablonun son dönemde yaşanan en vahim görüntüsü Somali'de gerçekleşti. Somali'de 2010-2012 yılları arasında gerçekleşen kıtlık sonucu büyük bir çoğunluğu çocuk olmak üzere 260 bin kişi hayatını kaybetti. Hem de büyük tekellerin depoları tarımsal ürünlerle dolu olduğu halde.

Dünya kapitalist-emperyalist sistemden kurtulmadığı sürece de açlık ve sefalet her yanımızı, her geçen zaman diliminde artarak sarsacak. Halklar ya yok oluşa doğru sürüklenecek ya da ayaklanarak geleceklelerini kurtaracak. Sözün özü ya barbarlık içerisinde açlık, sefalet ya sosyalizm. Başka bir yol yok.

## Kaypakkaya Coşkuyla Anıldı

**H. Merkezi:** Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 40. yılına özgülenen kampanya kapsamında Avrupa ve dünyada yapılan etkinlikler devam ediyor.

## İSVİÇRE-BASEL

Kaypakkaya İsviçre'nin Basel şehrinde **TKP/ML, MKP, TKİP, MLKP** ve **FEKAR** tarafından gerçekleştirilen ortak yürüyüşle anıldı. Claraplatz Meydanı'nda 18 Mayıs günü toplanan kitleye yönelik Anma Komitesi adına Almanca-Türkçe konuşma yapıldı. Buradan eylemin yapılacağı Marktplatz Meydanı'na sloganlarla yüründü. Devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu yapıldı.

Mitingte konuşan TKP/ML temsilcisi "*Kaypakkaya olmak cesaretli, feda ruhlu bir savaş, militan ve yılmaz bir mücadele, ısrarlı ve inatçı bir direniş, özverili ve azimli bir çalışma, MLM bilimiyle donanmak, onu yaşam ve mücadelede rehber kılmak, parti, devrim ve halk uğruna bütün benliğiyle kavgaya atılmak anlamına gelir*" dedi.

## MEKSİKA

18 Mayıs günü Meksika'da bulunan Türk Konsoloslukluğu önünde bir araya gelen Sınıfsal Gençlik Ligi (LJUC) üyeleri, Kaypakkaya için anma eylemi gerçekleştirdi.

Burada yapılan açıklamada "*40 yıl önce, enternasyonal proletaryanın yoldaşı olan İbrahim Kaypakkaya katledildi. Geçen 40 yıl boyunca yoğun bir mücadele verildi. Büyük dersler yaşandı ve muazzam fedakarlıklar yapıldı. Onlar, halkın oğulları ve kızları; yaşamlarını alintileriyle ve azimliliğiyle özgürlük içinde feda etti ve etmeye devam ediyor*" denildi.

Yeni Demokrasi Peru Derneği, 18 Mayıs günü Hamburg'daki Kaypakkaya yürüyüşü vesilesiyle ilgili bir konuşma gerçekleştirdi.

"*Bizim enternasyonal sınıfımız, kendi mücadelesiyle kendi önderlerini oluşturur; devrimci hareketin toplu ilgi alanlarını temsil ve katalize etmesini bilen önderler. Bu gibi önderler dünyanın karşısında bir hayal dünyasında değil, ancak sınıf mücadelesinin ateşi içerisinde doğar. Marks da böyleydi, Lenin ve başkan Mao da böyleydi*" denilen açıklama, "*Yoldaş Kaypakkaya da sınıf mücadelesinin ateşinde doğmuştur ve onun uğrunda hayatını vermiştir. Onun temel tezlerinin yolunda ilerlemeden, yani revizyonizmi yıkmadan, legalizmi ve parlamenter kretenezmi reddetmeden demokratik devrimi zafere ulaştırmak*"



"*İbrahim Kaypakkaya Aramızda! İbrahim Yaşıyor!*" denilen açıklama "*İbrahim'in düşünceleri ve çalışmaları komünistler olarak yaptığımız işlerde ve verdiğimiz mücadelede hala canlıdır! İşkencehanede faşizme karşı sergilediği duruş bizim için ilhamdır!*" sözleriyle sone erdi.

## STRAZBURG

Mezopotamya Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlik, başta komünist önder Kaypakkaya olmak üzere, Mayıs ayında şehit düşen tüm devrimcilerin anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Sınıf Teorisi ve Partizan'ın konuşma yaptığı panel oldukça tartışmalı geçti.



"*imkânsızdır*" vurgusu yapıldı.

Açıklama "*Bugün, Türkiye ve Kuzey Kürdistan devrimci hareketinin önemli anların karşısında durduğu bir zamanda, bizler Maoizm'in uygulamasının oradaki koşullara dayalı bir biçimde daha da gerekli olduğunu düşünüyoruz. Fakat bu ancak Kaypakkaya'nın yolunda oluşabilir. Başka yolu yok! Bizler ve tüm Peru'daki tüm komünistler, savaşçılar ve devrimci kitleler Türk ve Kürt yoldaşların bu görevi yerine getireceklerinden ve dünya devrimine daha da büyük katkıda bulunacaklarından eminiz*" sözleriyle sonlandı.

## AB'li emperyalistlerde toplumsal patlama korkusu

Emperyalizmin genel kriziyle paralel giden mali ve sanayi krizi, bilhassa AB'li emperyalistlerin kabusunu derinleştiriyor. Artık bu krizle birlikte halk kitlelerinin patlaması olasılığının ciddi bir şekilde arttığı kaygıları ortaklıkta dolaşmaya başladı.

Krizden çıkış formülasyonu üretmeye çalışan egemen ideologlar ve ekonomistler iki kampa ayrılmış bulunuyorlar. Bir yandan kemer sıkma politikalarına devam etmeyi savunan kesimler, öte yandan ise halk kitlelerinin artan öfkesinin farkında olan kesimler istihdam artışını da göz önünde bulunduran politikaları savunuyor. Ancak gelinen aşamada AB'li emperyalistlerin krizden nasıl çıkılacağına dair bir hemfikirliğin bulunmadığının altını çizmek gerekiyor. Bu, emperyalistlerin çözüm kapasitelerinin sınırını göstermesi bakımından önemlidir.

### AB'nin uygulamış olduğu politikalar halkta itibar bulmuyor

Tek başına AB'ye ait bir özellik olmakla birlikte tüm moralleri bozan ekonomik durgunluk ve yüksek işsizlik özellikle AB'li emperyalistleri kıvrandırıyor. Çaresizlik içerisinde debelenen AB'li "efendiler" kemer sıkma politikalarına daha fazla gaz veriyorlar. Ancak bu politikalar yeni keşfedilen politikalar değil. Aksine 1930'lu yıllarda Almanya'nın uygulamış olduğu politikalarla büyük bir benzerlik gösteriyor. Zamanın Weimar Cumhuriyeti tasarruf politikalarıyla devlet maliyesini düzeltmeyi deneyen ülke, devasa işsizliğe ve yüksek enflasyona yol açarak, ülkede faşizmin iktidara yerleşmesine yol açmıştı. Bugün Yunanistan gibi ülkelerde gördüğümüz faşist partilerin yeniden yükselişe geçmeleri de uygulanan politikaların bir ürünüdür.

Emperyalistlerin Yunan halkına uygulamış olduğu politikalar, halk nezdinde itibar kazanmıyor. Yunan örneğini yakın zamanda yapılan seçimlerle İtalya halkı da gösterirken (ki seçim sonuçları AB genelinde şok yarattı) İspanya halkının da bu örnekleri izleyeceği korkusu emperyalist ideologlarca paylaşılıyor.

Avrupa Ekonomik Araştırmalar Merkezi uzmanlarından Clemens Fuest, krizden çıkış için ücret ayarlamalarının çığırından çıktığını belirterek, bunların düzenlenmesi gerektiğini söylüyor. Bu sözlerin anlamı ücretlerin düşürülmesinden öte

değildir. Bilindiği gibi kapitalist sınıf, maliyetleri artıran temel faktörün işçi ücretleri olduğunu sürekli vurgulayarak, maliyetlerin düşürülmesini ister, bunun anlamı emekçilerin maaşlarının düşürülmesidir. Emperyalistlerin bütün dertlerinin kendi ülkelerindeki işçi ücretlerinin Çin, Bangladeş gibi ülkelerdeki işçi ücretleri seviyesine indirmektir. Ancak bunu yapamıyorlar, çünkü Avrupa halkları buna karşı eylemsel bir duruş sergiliyorlar.

### ILO raporunun gösterdikleri...

BM'ye bağlı ILO'nun (Uluslararası Çalışma Örgütü) AB ülkelerinde istihdam piyasalarına ilişkin raporunda krizin derinden etkilediği ülkelerde sosyal patlamaların başgöstereceği belirtiliyor.

Raporu kaleme alanlardan biri olan İspanyol iktisatçı Miguel A. Malo, iki önemli noktanın altını çiziyor. Birincisi krizin derinleştiği ülkelerde sosyal patlamaların çıkması ihtimalinin artması. İkincisi ise Avrupa ülkelerinin gittikçe birbirinden uzaklaşması. Bu ikinci durum AB fikrinin, rüyasının halklar nezdinde itibarsızlaşmaya başladığını gösteriyor. ABD, Rusya, Çin gibi rakip emperyalist devletler karşısında çareyi Avrupa ülkelerini bir çatı altında toplamakta bulan Almanya, Fransa gibi ülkelerin başarısızlığı ve çaresizliği de gün geçtikçe kendisini gösteriyor. Şüphesiz ki bu durum AB'li emperyalistleri daha saldırgan bir zemine kaydıracaktır.

ILO'nun raporundaki birinci nokta halklar nezdinde daha fazla önem kazanıyor. ILO'nun verilerine göre 26 milyon 300 Avrupalı işsiz. Bu rakam krizin başlangıç yılı olan 2008'e göre 10 milyon artış anlamına geliyor. 27 AB ülkesinden 22'sinde işsizlik rakamları kriz öncesine göre artış içerisindedir. AB genelinde resmi işsizlik oranı yüzde 10.9 civarında. Yaklaşık yüzde 11'e vuran işsizlik rakamları krizin başlangıcından bu yana yüzde 4.1 daha fazlalaşmış durumda. Euro bölgesinde ise durum daha kötü. İşsizlik oranı 2013 yılında tarihsel bir rekor kırarak yüzde 12 civarına çıkmış durumda. Bütün bu oranlar emperya-

listlerin kriz karşısındaki çaresizliğini göstermektedir.

Aynı rapora göre ise AB'de toplumsal patlama olasılığı artan ülkeler şöyle sıralanıyor: Kıbrıs, Yunanistan, İspanya, İtalya, Portekiz, Slovenya ve Çek Cumhuriyeti.

Kriz özellikle üç kesimi daha fazla vurmuş görünüyor.

Birinci kesim **genç işsizlerdir**. Yunanistan ve İspanya gibi ülkelerde genç işsizlik yüzde 50'lerin biraz üzerine çıkmış durumda. Zaten rapora göre Almanya dışındaki bütün ülkelerde gençlerin işsizlik oranlarında artış var. Bu durum kriz karşısında bir yandan toplumsal muhalefete gençliğin katılımını artırırken, öte yandan da vasıflı gençlerin başka ülkelere göçüne yol açmaktadır. İkinci olarak uzun zamandır işsiz olan kesimlerin iş bulamaması krizin ürettiği bir sonuç olarak karşımıza çıkıyor. Üçüncü olarak da vasıfsız işçilerin işsiz kalmasına yol açıyor. Bu üç kesimin krizden en fazla etkilenen kesim olması, aynı zamanda toplumsal muhalefetin her hücrelerinde bu kesimleri görmemize yol açıyor.

Bu tablodan emperyalistler açısından karamsarlık çıkmaktadır. Mevcut politikalar emperyalistler açısından geleneksel çözüm yollarının tıkanıldığını gösterirken, öte taraftan da emperyalist ülkelerin birbirleriyle anlaşmazlıkları artıyor. Kemer sıkma politikaları olarak bilinen politikaları daha çok Almanya savunurken, Fransa ve İngiltere'nin ise daha farklı politikaları gündeme getirmeye çalıştığını görüyoruz. Bu durum emperyalistlerin ortak politika uygulamalarını zorlaştırırken, öte taraftan da halk kitleleri açısından toplumsal muhalefetin her geçen gün artmasına yol açıyor.

(\**) Daha fazla veri için H. Heinze-D. Zhang'ın Turquie Diplomatique'deki (Mayıs 2013) "Avrupa'da Patlama Uyarısı" makalesine bakınız.*

## Almanya'da eylemler



Geçtiğimiz günlerde Almanya'nın çeşitli şehirlerinde anti-faşist güçlere yönelik Alman Ceza Yasası'nın 129. maddesi kapsamında yapılan ev, iş yeri, dernek baskınları ve gözaltılar Stuttgart şehrinde yapılan yürüyüşle protesto edildi.

Stuttgart Anatren İstasyonu karşısında biraraya gelen yaklaşık 150 kişi, burada yapılan konuşmaların ardından yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca gözaltılar ve baskınları protesto eden sloganlar atıldı ve konuşmalar yapıldı. Yürüyüş öncesi Stuttgart şehir merkezi adeta polis tarafından kuşatılmıştı. Yürüyüşe katılan birçok kişi, kimlik kontrolüne tabii tutulurken polis bu tutumu yapılan konuşmalarla protesto edildi. Yürüyüşe çeşitli antifaşist yapıların yanı sıra **Partizan** ve **ATİK-YDG** faaliyetçileri de katılarak destek verdi.

## Neuchatel'de kanton seçimleri

**İsviçre:** 19 Mayıs Pazar günü Neuchatel Kantonu'nu 4 yıllığına yönetecek yeni yönetim seçildi. 14 Nisan ve 19 Mayıs'ta iki turda yapılan seçimlerle ilgili mecliste çoğunluğu sağcılar alırken, Bakanlıkta ise "solcular" aldı. Seçimlere 8 parti girdi, İTİF faaliyetçilerinin de desteklediği **İsviçre İşçi Partisi (POP)** 8 sandalye kazandı.

Sosyalist Parti'den seçilen Bakan **Jean Nat Karakash** Ermeni asıllıdır. 152 yıllık geçmişli olan Neuchatel kantonunda bu bir ilktir. Bu durumun buradaki göçmenler için de moral kaynağı olduğu söylenebilir. Burada altı çizilmesi gereken diğer bir konu ise, Avrupa'nın birçok ülkesinde olduğu gibi hem sol partiler ve sağ parti (liberal) de oy kaybederken, aşırı sağcı (UDC) faşist parti oylarını artırarak hem ilk kez bir bakan ve 20 sandalye almıştır. Bu da kantonda yaşayan duyarlı halkı ve göçmenleri tedirgin etmektedir.



*BM'ye bağlı ILO'nun (Uluslararası Çalışma Örgütü) AB ülkelerinde istihdam piyasalarına ilişkin raporunda krizin derinden etkilediği ülkelerde sosyal patlamaların başgöstereceği belirtiliyor.*



## “Hapishanelerde bütünlüklü bir politikaya ihtiyaç var”

**Mersin:** Uzun bir hapishane sürecinden sonra geçtiğimiz haftalarda 4. Yargı Paketi ile birlikte tahliye edilen Hasan Gülbahar için ne kadar farklı olduysa bu röportaj bizim için de bir o kadar yeni ve heyecan verici oldu ve birlikte belirleyelim diyorduk içeriği, sonra bir anda kaset dönmeye başlıyor...

**- Hapishanelere dair dışarıda verilen mücadeleyi nasıl değerlendiriyorsunuz?**

**Hasan Gülbahar:** Öğrenci kesimine yönelik ciddi bir tutuklama terörü var. Sonra bakıyorsunuz KCK operasyonları devam ediyor. Siyasi çevrelere ve demokratik alanlara dönük tutuklama terörü görülüyor. Hepsine dönük tek tek, parçalı bir mücadele var aslında. Belli bir kesim öğrenci platformları olarak çıkıyor. Öğrencilere dönük bir talep olarak bunu gündeme getiriyor. BDP ve yurtsever kesimin kendi çevrelerine dönük gündemleştirmeleri söz konusu olabiliyor. Ya da diğer siyasi çevreler... Tek tek bireyler üzerine. Hasta tutsaklar açısından da öyle. Burada temel mesele, aslında bu kadar yoğun adaletsizliğin, hukuksuzluğun olduğu koşullarda esas olarak bütünlüklü bir çözüme yönelmek lazım. Bu anlamıyla, “cezaevlerinin boşaltılması, siyasi tutsaklara özgürlük” talebinin yükseltilmesi, bunun genel kamuoyuna mal edilmesi daha önemli. Ancak tek tek uğraşlar içerisinde sonuca varmak önemli. Mesela hasta tutsaklar açısından... Belli bir ivme kazandırılıyor, ondan sonra o talep karşılanınca, birey üzerinden de yürütülünce, atıllık kaçınılmaz hale geliyor. Dolayısıyla bütünlüklü bir mücadeleye ihtiyaç var burada.

Sincan Hapishanesi’nde **İbrahim Şahin**’in mektubunu okudum, Sincan’da da kitap sınırlamasını kaldırmışlar. “Artık kitaplarımızı verdiler” dedi. Bunlar olumlu ama kısmi çözümler. Bir hapishanede uygulanıyor. Öbür tarafta BDP’li **İdris Baluken**’in bahsettiklerini okudum; Tekirdağ Hapishanesi’nde onursuz aramadan tutun da saldırılara, eşyaların dağıtılmasına kadar bir dizi konudan bahsediyor. Dolayısıyla bu kadar yoğun sorunun, saldırının çok

yönlü olduğu hapishaneler açısından, hasta tutsaklar, arama meseleleri, fiili saldırılar meselesi, infaz yakma meselesi ve birçok konuda daha bütünlüklü bir kafa yoruşun içerisine girmek gerekiyor.

**“Zindanlar boşalsın, tutsaklara özgürlük sloganını güncellemek gerek”**

**- Bu gibi kapsamlı saldırılara karşı nasıl bir yönelim oluşturulabilir?**

- Bu açıdan bence şöyle bir yol izlenebilir: Ya merkezi olarak HDK içerisindeki değişik siyasi çevreler üzerinden merkezi olarak gündemleştirilebilir. Ya da yerellerden, mesela Mersin HDK olarak bunu gündemleştirip, tartışıp buradaki demokratik kurumlarla, siyasi partilerle, devrimci çevrelerle bütünleştirip merkeze aktarma ya da onların gündemine oturtma yönlü bir hat izlenebilir.

MLKP dava tutsağı **Deniz Bakır** isimli bir arkadaşımız var. Bu arkadaş normal şartlı tahliye süresini doldurdu, ancak hapishane idaresi keyfi bir şekilde “örgütle hala bağlantısı olduğuna kanaat getirerek” infazını yaktı. Burada ciddi bir hukuksuzlukla karşı karşıya kalıyoruz. Hapishane idaresi kendisini mahkeme yerine koyarak karar alıp uygulayabiliyor. Bazı uygulamalarda rahatlık sağlıyor gibi görünseler bile esaslı meselelerde geçmişe göre daha kapsamlı saldırılar uyguluyorlar. Örneğin Malatya Hapishanesi’nde siyasi tutsaklara günlük sloganlar için ayda bir ceza veriliyor. Önce etkinlikten men cezası veriliyor, aynı süre içerisinde slogan atılmaya devam edildiği için bir üst ceza iletim cezası, ondan sonra görüş-ziyaret cezası en son olarak da hücre cezası veriliyor. Hücre cezasını da bir sene içerisinde üç defa alırsan infazın yakılıyor. Sorunlar çok boyutlu ve çok

yönlü. Hepsisiyle ayrı ayrı uğraşmak da mümkün değil. Olsa olsa bunlar teşhir malzemesi olabilir. Bütünlüklü bir kampanya yürütülürse içerinin boşaltılmasına yönelik bu meseleler ayrı ayrı işlenebilir, bu sorunların üzerinden de çözüme yönelinir. Bu konuyu artık “zindanlar boşaltılsın tutsaklara özgürlük!” sloganıyla güncellemek lazım.

**“Birleşik mücadeleyi yükseltelim”**

**- Türkiye’de ve Ortadoğu’da değişen bir tablo söz konusu. Bu değişiklikleri nasıl yorumluyorsunuz?**

- ‘71 çıkışı resmi ideolojide ciddi çatlak yaratan bir çıkış oldu. 12 Eylül darbesinden bugüne kadar AKP’de de zirveye erişen şey sistemin yeniden ciddi bir hegemonyayı oluşturabilmesidir. Bu anlamıyla da aslında ‘71 çıkışına benzer, bu hegemonyayı dağıtacak bir çıkışa ihtiyaç var. Aslında tam da İbrahim yoldaşın ulusal meselede söylediklerinin güncellenmesi meselesi hem de Kemalizm meselesi tam da bu ideolojik hegemonyayı kırmak için iki temel noktadır. Bu durumu kırmada önemli noktalardan bir tanesi Kemalizm-AKP ideolojisi arasındaki ilişkinin ne olduğunu açıklamaya geliyor.

Birçok siyaset Kemalizm’i farklı bir yapı, AKP’yi farklı bir ideolojik yapı olarak görüyor. Ayrıca iki farklı sermaye kolunun (İstanbul sermayesi ve Anadolu sermayesi) temsilcileriymiş gibi değerlendiriliyor. AKP; Kemalizm karşıtı bir ideoloji değil, tam tersine Kemalizm’in İslami versiyonu dediğimiz bir yapıdır. Burada 90’lardan sonra daha netleşen bir durum var. Bugün için cuntayla başlayan ve ANAP’la kendi siyasal temsiliyetini bulan, Doğru Yol’la belli ölçülerde gelişen ve AKP’de tam anlamıyla en duru ve en yetkinleşmiş halini bulan bir Türk-İslam sentezi oluşmuştur.

Devlet toplumsal kutuplaşmayı da AKP-Kemalizm ideolojisi üzerinden geliştiriyor. 90’lardan sonra Kemalizm ideolojisi çimento olarak kullanılmış, toplumu bir arada tutabilme, mevcut ideolojiyi kabul ettirebilme amacıyla kullanılmıştır. 90’lardan sonra, RSE’nin çökmesi ve batılı ülkelerdeki bir dizi gelişme, emperyalizm, demokrasi anlayışı, insan hakları anlayışı kitlelerde de geçmişten gelen bu tür talepleri daha da görünür kıldı. Buna yanıt verme amaçlı bir değişim ihtiyacı kendini ortaya koydu.

Diğer konu emperyalistlerin Ortadoğu’ya dönük politikalarındaki farklı



laşma. İlimli İslam dediğimiz politikaların Ortadoğu’daki ülkelerarası ilişkileri ya da mevcut iktidarların bu anlayış üzerinden yeniden şekillenmesi ihtiyacını da doğurdu. İran’ın belli İslami kesimler üzerinden etkinliğini belli ölçüde kırma düşüncesi oluştu. Yayılma politikası keza öyle. Son dönemlerde de Ortadoğu’da Türkiye’de geliştirilen ilimli Türk-İslam sentezi politikalar Ortadoğu’da, Müslüman Kardeşler’de temsiliyetini buldu. Tunus’ta AKP tarzı bir iktidar oluştu. Bunun öncesinde zaten Türkiye’de AKP gelişti. Yani hem resmi ideolojide ülkedeki toplumsal yapıyı, kitlelerin sistem içerisinde tutunmasını sağlayabilecek bir değişim ihtiyacı ortaya çıktı hem de bölge politikaları açısından bu ihtiyaç ortaya çıktı. Bunlar üzerinden değerlendirildiğinde “AKP nereye oturuyor?”, Kemalizm’i reddeden temelde bir siyasal parti midir, yoksa onu daha da sağlamlaştıracak toplumsal dayanaklarını mı oluşturuyor? soruları ortaya çıkıyor. Bu sorular cevaplandırılmazsa işte bugün ortaya çıkan ulusal ve onun karşısında dinci bir parti kutuplaşması toplumda da bu tür bir anlayış üzerinden şekillenmeye neden olur.

Bugün için bu anlayışın önüne geçebilmek önemli. AKP, değişik toplumsal kesimlerin ihtiyaçlarına yanıt vermeye çalışan siyasal bir görünüm vermeye çalıştı. Roman açılımı, Alevi açılımı, Kürt açılımı gibi... Bunlar karşısında da AKP % 50’ye varan bir destek aldı. Gerçekten kitlelerin algısını ciddi bir şekilde yönlendirdiler. Bugün de bunun meyvelerini topluyorlar. Bu nedenle de tablo böyleyken AKP’nin aşağı inmesi mümkün değil. Kürtler açısından da bu durum bir farklılık oluşturuyor hala. Bugün de ‘71 hareketi gibi bir çıkışa ihtiyaç var. Bugün hem sistem dışı mücadeleye hem de ideolojik hegemonyayı kırmaya yönelik ideolojik anlamda bir güce ihtiyaç bulunmaktadır. Bu noktada HDK de birleşik mücadele yürütmeye başvurulacak adreslerden bir tanesi olabilir.



## HKP (Maoist)'in 25 Mayıs tarihli eylem ile ilgili açıklaması

25 Mayıs günü Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'e bağlı **Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu** tarafından iktidardaki Kongre Partisi'nin destekçilerini ve yerel yönetim liderlerini taşıyan konvoyu **Chattisgarh**'ta düzenlenen saldırıda 28 kişi öldürüldü. Kongre Partisi liderlerinden **Mahendra Karma** ve **Nand Kumar Patel** ölümlerine, **V. C. Shukla** ağır yaralandı. Üst düzey liderlerin ve polislerin dışında parti destekçileri de yaşamını yitirdi.

Sıradan Kongre destekçilerinin ölümü üzerine, saldırının Maoistler tarafından yapıldığı tartışma konusu olurken; HKP(Maoist) Dandakaranya Özel Bölge Komitesi sözcüsü **Gudsa Usendi** tarafından bir açıklama yapılarak, saldırı üstlenildi ve amacı hakkında bilgi verildi.

Açıklamada; 25 Mayıs 2013 tarihinde, Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu'nun bir müfrezesinin düzenlediği saldırıda, Bastar'ın ezilen halkının koyu düşmanlarından Mahendra Karma ve Nand Kumar Patel'in öldürüldüğü bilgisi verilirken, en az 30 kişinin de yaralandığı ifade edildi. "*Zorba, katil, tecavüzcü, hırsız ve iftiracı*" sıfatlarıyla anılan Karma'nın ölümünün; paramiliter güçlerin ilk olarak onun görev süresi içinde konuşulduğu tüm Bastar'da festival atmosferi yarattığı söylendi. Yine yaralı olan Shukla'nın İçişleri Bakanlığı da dahil birçok makamda yer aldığı ve emperyalistlerin, komprador bürokrat burjuvaların ve toprak ağalarının sadık bir hizmetkarı olduğu, hükümetin sömürü politikalarının hem yaratıcısı hem de uygulayıcısı olduğu belirtildi.

"*Saldırının amacı esas olarak Mahendra Karma ve diğer bazı gerici Kongre Partisinin liderlerinin ortadan kaldırılmasıydı. Buna karşın silahlı polis güçleriyle gerilla güçlerimiz arasında iki saat boyunca yaşanan çatışma sonucu bu büyük saldırıda masum insanlar ve Kongre Partisinin düşmanımız olmayan alt seviyedeki aktivistleri de yaşamını yitirmiş ve yaralanmıştır. HKP (Maoist)'e bağlı Dandakaranya Özel Bölge Komitesi bundan üzüntü duymakta ve yakınlarını kaybeden ailelere başsağlığı dilemektedir*" denilen açıklamada, Dandakaranya Özel Bölge Komitesi'nin eylemin sorumluluğunu tamamen üstlendiği ifade edilerek, bu saldırıyı düzenleyen HKGO komutanlarına, bu başarıya katkıda bulunan kızıl savaşçılara, eyleme aktif olarak destek veren halka ve Bastar bölgesindeki tüm devrimci kitlelere devrimci selam iletildi. "*Bu saldırı, bir kez daha şiddet, zulüm ve katliam yapanların er ya da geç kaçınılmaz bir biçimde halk tarafından unutulmayacağı ve cezalandırılacağı tarihi gerçeğini kanıtlamıştır*" denilen açıklamada, Mahendra Karma ile ilgili şu bilgilere yer verildi:



Sözde kabile lideri Mahendra Karma, toprak Manjhi ailesinin çocuğudur. Büyükbabası **Masa Karma** ve babası **Bodda Manjhi**, kendi zamanlarında halka eziyet etmiş ve sömürgeci yöneticilerin güvenilir ajanları olarak hareket etmişlerdir. Ailesinin tüm tarihi Adivasilerin sömürülmesi ve baskı altına alınmasının insanlık dışı hikayesi olarak bilinir. Mahendra Karma'nın politik yaşamı hukuk öğrenimi görürken 1975 yılında AISF'nin bir üyesi olarak başladı. İlk olarak 1978'te HKP'den Yasama Kurumu Üyesi olarak seçildi, ardından 1981'de, HKP'nin aday listesinde yer alamayınca, Kongre Partisi'ne katıldı. 1996'da birlikte çalıştığı Madhavrao Scindhia'nın görevden çekilmesi üzerine bağımsız aday olarak Hindistan Parlamentosu'nun üyesi oldu. Daha sonra yeniden Kongre Partisi'ne katıldı.

1996'da, Bastar'da Altıncı Planın uygulanmasını talep eden kitlesel bir hareket yaşandı. Her ne kadar esas olarak HKP bu harekete önderlik etmiş olsa da, partimiz [HKP(Maoist)(Halk Savaşı)] de geniş bir düzlemde kitleleri seferber ederek hareket içinde aktif olarak yer aldı. Fakat Mahendra Karma, bu hareketin tam karşısında yer alarak Bastar'a dışarıdan gelerek yerleşen ve büyük kazançlar elde eden bencil kent burjuvazisinin temsilcisi olduğunu kanıtlamıştır. Böylece onun Adivasi karşıtı ve komprador yanlı doğası halk önünde açıkça teşhir oldu. 1980'lerden itibaren Bastar'daki büyük ticaret ve kapitalist sınıflarıyla bağlarını güçlendirdi.

1999'da Karma'nın ismi "Malik Makbuja" ismi verilen büyük bir dolandırıcılığa karıştı(...) Karma, henüz bölünmemiş olan Madhya Pradesh'te hapis haneler müdürüydü. Daha sonra Agit Jogi'nin hükümetinde sanayi ve ticaret bakanı oldu. O dönemde Romelt/NMDC tarafından çelik fabrikası yapılması önerisinin gerçekleştirilmesi için Nagarna'da zorla toprak alımı gerçekleştirildi. Yerel halk topraklarını vermeyi reddederken, Mahendra Karma kapitalistlerin yanında, halkın karşısında yer aldı. Zalim polis güçlerinin desteğiyle halkı bastırarak topraklarına zorla el konulmasında anahtar rol oynadı. Nagarnar'da hükümetin söz ver-

diği tazminat ve iş güvencesi topraklarına el konulan halkın eline hala geçmemiş bulunuyor.

Daha en baştan Mahendra Karma devrimci hareketin düşmanı olarak konumlanmıştır. Sebep bellidir –tipik feodal bir aileden gelmiş ve büyük ticaret ve burjuva sınıflarının bir ajanı olarak "büyümüştür". Devrimci harekete karşı ilk *Jan Jagaran* (farkındalık) kampanyası 1990-1991'de başlatıldı. Revizyonist HKP de karşı-devrimci bu kampanyaya katıldı. Toprak ağaları sınıfına mensup Karma ve birçok akrabası da aktif olarak bu kampanyada yer aldı. İkinci *Jan Jagaran* kampanyası 1997-98 yıllarında Mahendra Karma tarafından kendi köyü Faraspal ve çevre köylerinde başlatıldı ve Bhairamgarh ve Kutru bölgelerine yayıldı. Yüzlerce insan işkenceden geçirildi ve tutuklanarak hapishaneye gönderildi. Birçok yağmalama ve evlerin ateşe verilmesi olayı yaşandı. Kadınlara tecavüz edildi. Buna karşın, partimizin ve kitle örgütlerinin önderliğinde halk bir araya geldi ve bu karşı-devrimci saldırı karşısında durdu. Kısa bir süre içinde saldırı kampanyası yenilgiye uğradı.

Daha sonra devrimci hareket daha da güçlendi. Feodalizm karşıtı mücadele birçok bölgede yoğunlaştı. Podia Patel, Karma'nın abisi ve yakın akrabaları gibi toprak ağaları, direniş hareketinin bir parçası olarak öldürüldü. Birçok köyde feodal güçlerin ve soyluların iktidarı parçalandı ve Halkın Devrimci İktidarının organları kurulmaya başlandı. Feodal güçler, topraklarının yoksullar ve topraksızlar arasında paylaşılacağından korktular ve ilerici değişikliklere (zorla evlendirmenin, çok eşliliğin yasaklanması gibi) karşı çıktılar(...) Diğer yandan HKP (Maoist)'in tüm ülke çapında örgütlenen bir parti olarak ortaya çıkışının ardından devrimci hareketi ezme için sömürücü sınıflar karşı-devrimci saldırılarını yoğunlaştırdı. Böylece, Bastar'da Kongre ve BJP'nin suç ortaklığıyla "**Salwa Judum**" adıyla vahşi bir saldırı başlatıldı. Karma'nın birçok yandaşı ve akrabası Salwa Judum'un esas liderleri olarak ortaya çıktı(...)

Mahendra Karma'nın kendisi de birçok köyde yürüyüş ve miting düzenleme adı altında saldırılara liderlik

etti. Birçok kadın Mahendra'nın direkt kışkırtmasıyla katillerinin tecavüzüne uğradı. Kendisi direkt köylerin yakılmasında, insanlara işkence edilmesinde ve öldürülmesinde yer aldı. Böylece Mahendra, Bastar halkının hafızasında katil, tecavüzcü, ve büyük kapitalistlerin sadık simsarı olarak kaldı. Tüm Bastar halkı Partimizden ve HKGO'dan yıllardır Karma'nın cezalandırılmasını talep etmektedir. Bu insanların birçoğu bu göreve aktif destek için gönüllü olmuştur. Daha önce de birkaç saldırı olmuştu, ancak ufak tefek hatalar ve başka nedenlerle Karma kaçabilmişti.

Bu eylemle birlikte Salwa Judum katilleri ve hükümetin silahlı güçleri tarafından vahşice öldürülen binlerce Adivasi'nin intikamını aldık. Bu süreçte işkencenin en zalim, insanlık dışı biçimlerine maruz kalan ve cinsel saldırıya uğrayan yüzlerce anne ve kızkardeşimizin adına intikam aldık(...)

Saldırının hemen ardından Başbakan Singh ve diğerleri bu saldırının demokrasiye ve demokratik değerleri yönelik yapıldığını açıkladı. Son zamanlarda, 17 Mayıs'ta 3'ü daha masum çocuk 8 insan polis ve paramiliter güçler tarafından Bijapur'da öldürüldü, neden bu liderlerin hiçbiri "demokrasi"yi düşünmedi?(...) Adivasilerin katledilmesi sizin "demokrasinizin" bir parçası mı? Vb. Kim ki HKGO'nun düzenlediği bu saldırı aleyhinde bağır maktaysa, bu soruları yanıtlamak zorundadır? Yapılan açıklamada, Salwa Judum'un halkın direnişiyle yenilgiye uğradığı, 2009'da ise Yeşil Av Operasyonu başlatıldığı hatırlatılarak, bu saldırılarda ABD'nin oynadığı dolaysız rolden bahsedildi.

HKP(Maoist), Dandakaranya Özel Bölge Komitesi bildirisinin sonunda, işçilere, köylülere, öğrencilere, aydınlara, yazarlara, sanatçılara, medya çalışanlarına ve tüm demokratik kesimlere hükümetten Yeşil Av'ı derhal durdurmasını, tüm paramiliter güçlerin bölgeden çekilmesini, "eğitim" adı altında ordunun bölgeye yerleştirilmesine son verilmesini, Hava kuvvetlerinin müdahalesinin durdurulmasını, tüm devrimci ve sıradan Adivasi tutsakların serbest bırakılmasını, zalim yasaların ortadan kaldırılmasını istemeye çağırıldı.

## Pusulula

Bilginin kaynağı  
halktır!

Sınıflı toplumda her şeyin sınıfsal bir karakteri vardır. Yürüttüğümüz savaşın, konuştuğumuz dilin, sahip olduğumuz değerlerin hepsinin özünde temsil ettiğimiz sınıfın nitelikleri vardır. Sevgi anlayışımız da bunun içindedir. Sevmek ve sevgi kavramlarının da ikili bir niteliği ve karakteri vardır; biri proletaryanın diğeri ise burjuvazinin sevgi anlayışıdır.

Burjuvazinin sevgi anlayışı **biçime dönüktür**. Dış görünüm ve şekilsellikte kendini ifade eder. Böyle olmasının mantığı, sevginin, güzelliğin tüketim aracı haline getirilmesinde yatar. Tüketimin özünde de bireyselleştirme vardır; yani bireysel tüketim, bireysel sevgi. Birey kendi dışında toplumun tümüne yabancılaşmıştır. Proletaryanın elinde ise sevginin anlamı farklıdır. Her şeyden önce ona toplumsal bir değer biçer. Üretimi, bireyi, toplumu kısacası yaşama ait her şeyi toplumsallaştırdığı gibi sevgiyi de bireyin elinden alır, toplumsallaştırır. Toplumsal emek ve çabanın bir ürünü haline getirir. Ve bundan dolaydır ki sevgi, burjuva sistemin ona yüklediği misyonun tam tersine, zıddına dönüşür; tüketimden çıkarılır, üretimin kaynağı haline getirilir.

Bir devrimcinin sevgi anlayışı da onun temsil ettiği sınıftan ileri gelir. Dünya görüşü neyse sevgiye bakış açısı da odur. Sevgisi toplumsallaşmış emektir. Toplumsallaşmış emek nedir? Bir devrimcinin yoldaşlarına ve halkına karşı görev ve sorumluluklarını yerine getirme çabasıdır... Yoldaşlarına ve halkına doğru bakabilmek, onları mücadele içerisinde koyduğu yer, biçtiği misyonla ilgilidir. Eğer devrim kitlelerin yani halkın eseridir diyorsak, o zaman halk kavramının anlamı, dünya görüşümüz için daha özel bir yerdedir. Halk olmadan tek başına, bir devrimci hiçbir şeydir. Sınıf mücadelesi içinde halktan kopuk bir devrimcinin, örgütün bir anlamı, tarihi bir misyonu yoktur. Bizzat devrimcilerin varlık nedeni halktır. Bundan dolayı da devrimciye, halk için görev ve sorumluluklar düşmektedir. Halkı kazanmak, kendi çıkarlarının öznesi, sınıf mücadelesinin bilinçli sahibi haline getirmek gerekir. Bundan dolayı da emek vermek gerekir.

Halkın tarihi tecrübeleri, yaşama dair bilgileri daha derin ve köklüdür. Bir bütün halkın sınıf bilinci kendiliğinden, dağınık ve sistemli olmasına karşın sınıfsal refleksleri, algı ve devrimci değerleri güçlüdür. Bunun nedeni bizzat çelişkinin kaynağı olan sömürüyü, yoksulluğu ve baskıyı kendilerinin görmesinden kaynaklıdır.

Bilginin kaynağı bizzat halktır. Eğer halka önderlik edilecekse ve bunun iddiası ve kararlılığındaysak bilginin kaynağından (halktan) sürekli beslenmeliyiz. Bilgiye açlığımızdan bahsediyorsak soframız halktır. Bu sofradan kalkmamak gerekir. Halk hiçbir zaman hemen devrim mücadelesine katılmaz. Ya da bir yerde katılırken başka bir yerde karşısında durabilir. Bizi eleştirebilir, eleştirmelidir, kapıyı yüzümüze kapatabilir ya da bize bağırıp çağırabilir ve bize sistemin ona öğrettiği dille de hitap edebilirler. Tam da bu nokta devrimcilerin görevi yılınlağa kapılmak, tepkiselleşmek olmamalıdır. Israrla, inatla halka gitmek; kendimizi, devrimi, onların kurutuluşlarını onlara göstermek ve bunun için yılmadan, yorulmadan çalışmak gerekir.

Halka giderken onlarla kurduğumuz ilişkinin niteliği de önemlidir. Devrimciler alçakgönüllü insanlar olmak zorundadır. Halkla kurduğumuz ilişkilerde mütevazı olmak, onlara karşı itici davranışlardan kaçınmak gerekir. Çünkü halk değiştirme, değişme dinamikleriyle devrim sürecinin her anında patlayan volkanidir.

"Halkla yüzleşmek için yeterli cesaret herkeste yoktur. Fakat devrimciler yüzleşmekten kaçındıklarında esnekliklerini yitirirler ve ötekilere nesne muamelesi yaparlar." (**Mao Zedung**) Bugün kitle faaliyetinde karşılaştığımız sorunlardan bir tanesi de budur. Biz devrimci komünistlerin tanrısı kitlelerdir. Çünkü bizi devrime taşıyacak olan, özgürlüğümüze kavuşturacak olan halktır. Bu anlamda halkla yüzleşmek kendimizle yüzleşmektir. Özgürlüğü ne kadar arzuluyor ve istiyorsak, kitlelerle ilişkimizin çapı da o kadardır. Devrimcinin görevi halka hizmet etmektir. Halka hizmet etmek demek, yüksek bir emek ve çabayla halkın bilincini devrimcileştirmek, kurtuluş yolu göstermek ve örgütlemektir. Bunu yaparken halka saygılı olmalı, açık sözlü ve doğruları bıkmadan usanmadan onlara anlatabilmelidir. Bunun için de güçlü bir halk sevgisi gerekir. Başta İbrahim yoldaş olmak üzere birçok şehit yoldaşımız halk sevgisini kendi devrimci kişiliğinde cisimleştirerek yaşamında bize muazzam örnekler teşkil etmektedir.

## KAUGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

*Özlenen ateş yakılmıştı sonunda  
Elden ele bütün dünyaya taşınmıştı  
Kıvılcım dansıydı gözlerdeki sevinç  
Kavga dağlarda bilinci kuşanmış  
Zindanlarda dirence sarılmıştı  
Ve haykıran dudaklar  
Her ihanet vakti çöl çöl yarılmıştı*



**Aziz Akpınar:** Tarsus'ta faaliyet yürütürken **17 Haziran 1978** tarihinde polis tarafından katledildi.



**Aziz Aras:**

Kars doğumlu olan Aziz Aras, TİKB'nin 15-16 Haziran'ın yıldönümünde yaptığı eylem sonrasında devletin bölgede başlattığı operasyonlarda gözaltına alındı. Yapılan korsan eylem sonrasında çıkan çatışmada bir asteğmen ve iki er öldürülmüştü. Tek bir eylemciyi bile ele geçiremeyen devlet bölgede insan avına çıkmıştı. **Aziz Aras** ve TİKB militanı **Songül Kayabaşı** işkenceler sonucunda 16 Haziran 1980'de katledildi.

**Beyazdağ Şehitleri**

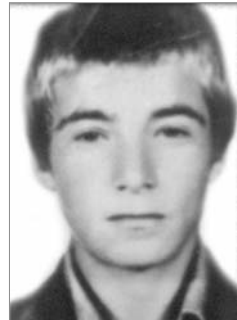
Dersim Hozat ilçesindeki Beyazdağ'ı dört bir yandan kuşatma altına alan koluk güçleriyle gerilla arasında 19 Haziran 1982'de yaşanan çatışmada **M. Şefik Karaağaç** ve **Hüseyin Gözlü** şehit düştü.

**M. Şefik Karaağaç:** 1956'da Dersim Hozat-İnciga köyünde doğdu. Lise yıllarında faaliyete başladı. 2. Konferans'tan sonra gerillaya katıldı.



**Hüseyin Gözlü:**

Dersim-Merkez Rayberler köyünde doğdu. İlkokulu köyünde bitirdi. Tunceli Lisesi üçüncü sınıfta iken ekonomik nedenlerden dolayı okuldan ayrıldı. Kendi köyünde gerillayla ilişkiye geçerek kuryelik görevini üstlendi. Daha sonra gerillaya katıldı.



**Mehmet Kalkan:** 1952 Dersim-Hozat Buzlupınar köyünde dünyaya geldi. 1978'de ailesiyle birlikte ekonomik nedenlerden dolayı İstanbul'a göç etti. İstanbul'da Cevizli Tekel Yedek Parça Fabrikası'nda işçi olarak çalıştı. Bu fabrikada örgütlenme çalışması yaptı. 14 Haziran 1987 tarihinde Amed'de işkencede ser verip sır vermeme geleneğinin sürdürücüsü olarak ölümsüzleşti.

**İsmail Bulut:** 1963 yılında Dersim-Ho-

zat Zenkirek köyünde doğdu. Dersimli olmasından kaynaklı çocukluk yıllarından beri gerillayı tanıyor, seviyordu. Henüz ortaokul yıllarında çeşitli öğrenci eylemlerine katılmaya başlamıştı. 1983 yılına kadar milislik görevini yerine getirmiş, gösterdiği hızlı gelişme ile yoldaşlarının sevgisini kazanmıştır. Gerilla savaşındaki ustalığı ile sadece Dersim değil Sivas'ta da halkın sevgilisi, düşmanın korkulu rüyası olmuştu. Karadeniz'de yaşanan hareketlilik sonrası devlet güçlerinin



bölgeye yönelik operasyonları artıyordu. Karadeniz dağlarında adım adım çatışmalar devam ederken gerilla Kaçkar Dağlarını aşırıyordu. Tarihler **21 Haziran**

**1992**'yi gösterdiğinde bir haber daha dalga dalga duyuluyordu. Kaçkar dağlarında/Artvin-Şavşat'ta eksilen cephanelerini tamamlamak üzere bomba imal ederken **İsmail Bulut** yaralandı, **Doğan Karadağ** ise şehit düştü. Aynı gün yaralı olarak yakalanan İsmail Bulut işkencede katledildi.

**Doğan Karadağ:** 1962 yılında Dersim-Hozat Tagar(Ormanyolu) köyünde doğdu. Devrimcileri çocukluğundan itibaren tanıyan Doğan Karadağ, ilkin Dev-Yol taraftarıydı. 12 Eylül AFC'sinden sonra TİKKO saflarına katıldı. Kısa zamanda halkın sevgisini kazandı.

Artık Dersim halkının Aşıyarıydı o. Aşıyar, Dersim isyanının önderlerinden birisi idi. Dersim halkı Doğan Karadağ yoldaşa olan sevgisini bu isimle ortaya koyuyordu.

Mücadeleye ilk katıldığında okuma yazma bilmeyen Karadağ sınıf mücadelesi içinde eksikliklerini giderme azmi ile kısa sürede okuma yazmayı öğrendi. Mütevazı ve alçakgönüllü kişiliği ile sevilen Doğan Karadağ, 21 Haziran'da Artvin-Şavşat'ta bomba yaparken bombanın elinde patlaması sonucu şehit düştü.





## Yüzünüzü çevirdiğiniz her yerde Kaypakkaya



### ANTAKYA

\* İbrahim Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler Antakya HDK tarafından 25 Mayıs günü bir yürüyüşle anıldı. KESK binası önünde başlayan yürüyüşü polis engellemek isteyince kısa süreli bir çatışma yaşandı. Kitlenin net ve kararlı duruşunun ardından polis kurduğu barikatı açmak zorunda kaldı. Yürüyüş Ulus Meydanı'nda son buldu. Ulus Meydanı'nda basın açıklamasına geçilmeden önce Valiliğin eylemlere yönelik tavrına tepki gösterildi.

\* **Samandağ:** 17 Mayıs Cuma günü Partizan tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Oytun alanında yapılan açıklamada Kaypakkaya'nın düşüncelerini onu katlederek bitiremeyeceklerinin bir kez daha altı çizilirken Reyhanlı'daki patlamalara da değinildi. Açıklamaya ESP ve SODAP destek verdi.

### İSTANBUL

18 Mayıs günü Taksim-Tünel'de ve 19 Mayıs günü de Çorum'da İbrahim Kaypakkaya anmalarına katılanlara yönelik saldırılar ve faşist baskılar Partizan tarafından İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan bir basın toplantısı ile protesto edildi. Açıklamada ilk olarak İHD İstanbul Şube Başkanı **Ümit Efe** 1 Mayıs'tan bu yana Taksim'de yapılacak istenen tüm yürüyüşlere yönelik polis saldırısına değinerek tüm anti-demokratik yasaların kaldırılması gerektiğine işaret etti.

Partizan adına yapılan açıklamada "*Kaypakkaya anmalarına yönelik devletin geliştirdiği saldırının pervasız oluşu anlaşılmalıdır ve nedeni Kaypakkaya'nın 40 yıl önce katledilmesinde gizlidir*" denildi. Son olarak konuşan Avukat **Gül Altay** da Taksim'de toplumsal muhalefetin yapmak istediği tüm gösterilere şiddetli polis müdahalelerinin gerçekleştiğini belirtti ve polis saldırılarının amacının Taksim'i muhalefete kapatmak olduğunu söyledi.

### ESKİŞEHİR

\* Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsünde Kaypakkaya'yı anmak için sticker çalışması gerçekleştirildi. Stickerlarda "**Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**", "Dünyayı temellerinden sarsacak davamızın önderidir İbrahim Kaypakkaya", "**Çelikten irade, komünist bilinç, davaya adanan yaşamdır Kaypakkaya**", "18

Mayıs'ı unutma! Ey mavi gök! Ey yağız yer bilesin ki; Yüreğimiz kabına sığmamakta, örsle çekiç arasında yoğrulduk, hıncımız derya gibi kabarmakta.

Daha sonra Sosyal Tesislerin önüne gelinerek burada saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunda "Diyarbakır'da Bir Kaya..." şiiri okundu. Ardından YDG okuru bir arkadaşımız ortak açıklamayı okudu. Yapılan müzik dinletisinde öğrenciler coşkuyla ezgilere eşlik etti.

### DENİZLİ

İlk olarak Denizli TMMOB binasında yurtsever ve devrimci kurumların katıldığı "Kırmızı Gül Buz İçinde" belgesel gösterimi yapıldı. Ardından Candoğan Parkında Partizan, DHF, HDK, Öğrenci Dayanışması, ÖDP, Gençlik Muhalefeti, Öğrenci Kolektifleri tarafından bir eylem düzenlendi.

Reyhanlı katliamının da protesto edildiği eylem sloganlarla son buldu.

### MERSİN

Mersin 68'liler Derneği ve HDK'nin düzenlediği İbrahim Kaypakkaya anması 18 Mayıs günü 13.30'da Akdeniz Belediyesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi.

68'liler Derneği Başkanı'nın yaptığı açılış konuşmasıyla başlayan anma, İbrahim Kaypakkaya şahsında şehit düşen devrimciler için saygı duruşuyla devam etti.

Ardından İbrahim Kaypakkaya'nın siyasal mücadelesini içeren sinevizyon gösterimi sunuldu. Sinevizyonun ardından panel gerçekleştirildi.

Panelde, Kaypakkaya'nın Çapa'dan arkadaşı **Hikmet Şener**, dönem koşullarından ve Kaypakkaya ile yaşadığı anılardan bahsederken ayrıca Kaypakkaya'nın Türkiye devrimci hareketi içerisindeki önemine değindi.

**Bertol Doğan** ise, sol hareket içerisinde yer yer ortaya çıkan düzen icazetçiliğine ve revizyonizme vurgu yaparak devrimci önderlerin bunlara alet edilmemesi için mücadele çağrısı yaptı. Ayrıca Kaypakkaya'nın ideolojisinin güncelliğine vurgu yapan Doğan, Kaypakkaya'nın salonlarda değil, mücadele içinde anılması gerektiğini ve bu oranda anlamlı olduğunu belirtti. Doğan; İbo'nun her koşulda sırtını halka yasladığını belirterek, onu diğer devrimci geleneklerden ayıran en önemli özelliklerden bi-

rinin de bu olduğunu söyledi.

Anma, panelin ardından gerçekleşen söyleşi ve Partizan, DHF ve HDK adına yapılan konuşmalarla devam etti. Anma, şiir ve müzik dinletisiyle sonlandırıldı.

### AMED

Katledilişinin 40. yılında Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın güncelliği Amed'de düzenlenen bir panelle Belediye Konferans Salonu **İbrahim Kaypakkaya, Dörtler, Haki Karer, Kazım Çelik, Sakine Cansızlar, Sinan Cemgil, Beşler, Yurdal Yıldırım ve Mazlum Erenci** ile Hasan Ocak'a ait resimlerle donatıldı. Amed Milletvekili **Emine Ayna**, ESP adına **Ziya Ulusoy** ve Partizan adına **Toğay Okay**'ın katıldığı panelde programa dair yapılan kısa bir açıklamadan sonra tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Bu sırada İbrahim yoldaşa yazılmış bir şiir okundu. Ardından sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi.

Panelde ilk sözü alan **Ziya Ulusoy**, İbrahim Kaypakkaya'nın ortaya koyduğu tezlerle 71 devrimci çıkışında ayrı bir yer edindiğini vurguladı ve özellikle Kemalizm ve ulusal mesele kapsamında ortaya koyduğu tezlerin hala güncel olduğunu açıkladı. Ardından söz alan **Emine Ayna** "*Siyasal anlamda en önemli yönü Türk kimliğiyle Kemalizm'i bu kadar köklü ele alan ilk devrimci önderdir. Türkiye'de ulus devlet anlayışını ele alması onun farklılığını ortaya koyuyor*" diyerek Kaypakkaya'nın her gittiği yerin sosyo-ekonomik yapısını araştıran, öğrenmeye doymayan özelliğinin bugünün devrimcileri için örnek alınması gerektiğini dile getirdi.

Son olarak söz alan **Toğay Okay**, 40. yıl vesilesiyle gerçekleştirilen kampanya çalışmalarından, kampanya kapsamında yapılan etkinliklerden bahsederek Kaypakkaya korkusunun hala güncel olduğunu vurguladı ve "*Kaypakkaya günceldir çünkü ülkenin temel iktisadi yapısı esas olarak aynıdır. Kaypakkaya günceldir çünkü Kemalizm kendini günün koşullarına göre yeniden üretse de faşist karakterini hala korumaktadır. Kaypakkaya günceldir çünkü işçi sınıfının, köylülerin Kürt ulusunun mücadelesinden direnişinden beslenmiştir*" dedi. Sunumların ardından soru cevap bölümüne geçildi. Panele **78'liler, ESP, Hebun LGBT, KESK, Keskesor, MEYADER, HDK, DHF ve BDP** katıldı.



Korkun O'nun Cellâtları. Biz Unuttuk Bağışlamayı", "**Bila sond û ehd be em dê nav û şanê de bidin jiyandin Ciwanen Demokraten Nû**" şiarlarına yer verildi.

\* YDG okurlarının da katıldığı Mayıs ayı şehitleri anması Hamam Yolu'ndan Adalar'a doğru gerçekleşen



bir yürüyüşle anıldı. En önde Türkçe ve Kürtçe "**Mayıs ayı şehitleri ölümsüzdür**" yazılı pankart açıldı. Açıklama sırasında kolluk güçleri ve sivil faşistler provokasyon girişiminde bulundular. Kitle sloganlarla karşılık verdi. Açıklamanın ardından ESP binasına yüründü.

### ÇANAKKALE

Çanakkale İskele Meydanı'nda 18 Mayıs günü YDG ve SGD tarafından bir eylem örgütlendi. Açıklamaya **BDP, EMEP Gençliği, Halk Cephesi, Halkevleri, HDK, Öğrenci Kolektifleri, Yurtsever Gençlik** ve TKP de destek verdi.

### KOCAELİ

Kocaeli Üniversitesi Umuttepe Kampüsünde 16 Mayıs günü devrimci ve demokrat örgütler İbrahim Kaypakkaya anması gerçekleştirdiler. **DGH, Ekim Gençliği, Genç-Sen, SGD, SYKP Gençliği** ve YDG'nin ortak örgütlediği anmada ilk olarak İletişim Fakültesi önünde toplanıldı. Buradan diğer fakültelerin önünden geçerek öğrencilere anmaya katılım çağrısı yapıldı.



## Reyhanlı'daki patlamalar protesto edildi

**H. Merkezi:** Hannover Barış Platformu tarafından 25 Mayıs günü yapılan bir miting ile Reyhanlı katliamı protesto edildi. Şehrin en işlek ve Türk-yelilerin yoğun olarak bulunduğu alanında Barış Platformu adına yapılan

açıklamada bu katliamın asıl sorumlusunun ABD emperyalizmi tarafından desteklenen AKP hükümeti olduğu belirtildi.

Onlarca insanın hayatını yitirdiği patlamaların Türk devleti eli ile ger-



çekleştirildiği ifade edildi. Patlamalarda yakınlarını kaybedenlerin de konuştuğu miting duygulu anlara sahne oldu. **Hannover Barış Platformu** bileşenlerinin dışında **ADHK** ve **Yek-Kom** taraftarlarının da destek verdiği mitingde **Hannover Partizan** ve **ATİK** faaliyetçileri de bayraklarıyla yer aldı.

## Reyhanlı "ziyareti" ve bir kez daha halklara ölüm çağrısı

Tayyip Erdoğan-Obama görüşmesinde bir kere daha tayin edilen tam uşaklık ve Ortadoğu konusundaki taşeronluk meselesini Tayyip Erdoğan her gittiği yerde, her konuşmasında yenileme ihtiyacı duyuyor.

Yine CHP de emperyalizme ne kadar bağımlı olduğunu ve NATO'nun kendi üzerinde ne kadar sözünün geçtiğini bilmiyormuş gibi Suriye halkının ağzından konuşarak – söz söyleyene bakılmaksızın, ne kadar gerçekliğe uysa da – Tayyip Erdoğan'ı terörist başı ilan edebiliyor.

Suriye'deki savaş konusunda güncel gelişmelerin ardından savaş girme iştahı ve hevesi artan TC, çaktığı kılıcını bilemeye başladı. Ancak emperyalist devletler arasında var olan uluslararası diplomasi, Türkiye'nin elini kolunu bağlayan bir yerde duruyor. TC'nin bölgeye yaptığı askeri sevkیات ve emperyalist savaşta konumuna denk düşen savaş yatırımı bugün için olmasa da sürecin dış askeri müdahaleye uygun hale gelmesiyle birlikte kullanmak için güç biriktirmesi olarak yorumlanabilir.

Reyhanlı patlamalarının ardından bölgeye rötarlı bir şekilde 25 Mayıs tarihinde giden Tayyip Erdoğan yine yaptığı açıklamalarla Suriye halklarına ölüm götürmede rol alacağını tekrar ilan etti. Birinci patlamanın olduğu Reyhanlı Belediyesi önünden seslenen Tayyip Erdoğan; "**Esad diktatörü gidecek**" ve "**Suriye halkının iradesi**" vurgularını yaparak sanki işlerinin var olan diktatörlükle ilgili olduğu aldatmacasına halkları inandırmak istemektedir.

Yine hem ABD hem de TC cephesinden sıkça dillendirilmekte olan "**Esad'sız Suriye**" söylemlerinin altında yatan şey, Suriye pazarını ellerine geçirme isteğinin gizlenmesidir. Çünkü emperyalist sistemin tüm hesapları elde edecekleri kâr üzerine olmaktadır. Kişiler ve onların yaptıkları katliamların en ufak bir önemi bulunmamaktadır.

### Yine ve Yeniden Taşeronluk, Rüşvet

Suriye'deki savaşta ÖSO'nun daha fazla desteklenme kararının açıklanmasının ardından AB tarafından 1 Haziran itibarıyla muhaliflere "uygulanmakta" olan silah ambargosunun kalkacağı kararı alındı. Yine TC tarafından her daim eksik edilmeyen askeri lojistik destek son dönemde daha da artacağı benziyor.

Tayyip Erdoğan'ın Reyhanlı'dan



yaptığı: "*Türkiye güçlü bir ülkedir hiç endişe etmeyin. İnşallah en kısa zamanda, Suriye'deki muhalif güçler, bu diktatörü indirecekler, gün yakındır. Hani 'o' daraldığı zaman diyordu ya, 'Allah'ın yardımı ne zaman?' ve ardından Allah'ın yardımının yakın olduğu müjdesi geliyordu. Suriye'deki kardeşlerime buradan sesleniyorum; Allah'ın yardımı yakındır inşallah hiç endişe etmeyin. 'Nasrun minallah ve fethun karib'* (Allah'ın yardımı yakın)" açıklaması da durumu kanıtlar nitelikte.

Yaşanan bu gelişmeler ve ÖSO'ya verilecek olan desteğin hız kazanması Reyhanlı, Samandağ, Antakya... gibi bölgelerde muhalefetin devrimci dinamiğini artırarak sisteme karşı pratik bir duruşa zemin hazırlamıştır. Elbette TC'nin büyüyen öfkeye ve devrimci dinamiğe yanıtı, bilindik karakterinden olan rüşveti devreye sokarak verecektir.

İş-kur'u da devreye sokarak Reyhanlı'da yaşayan binlerce kişiye milyonlarca lira dağıtarak ve Antakya'nın 10 ay içerisinde büyükşehir olacağını "müjdeleyerek" dağıtmış oldukları rüşvetle, halkların sisteme karşı büyüyen kininin önüne geçebileceklerini düşünmektedirler.

Ancak halkın devletin bu politikasına cevabı da bölgede binlerce kişinin neredeyse her eylemde alanları

Yaşanan bu gelişmeler ve ÖSO'ya verilecek olan desteğin hız kazanması Reyhanlı, Samandağ, Antakya... gibi bölgelerde muhalefetin devrimci dinamiğini artırarak sisteme karşı pratik bir duruşa zemin hazırlamıştır. Elbette TC'nin büyüyen öfkeye ve devrimci dinamiğe yanıtı, bilindik karakterinden olan rüşveti devreye sokarak verecektir.

doldurması olmuştur.

Tüm bunların yanı sıra sistem öngördüğü muhalefeti direkt olarak dindirmeme ihtimaline karşın bu planı olarak milliyetçilikten ve şovenizmden bir hayli beslenen ulusalcıları devreye sokup öne çıkarmıştır.

Anti-Amerikancı ve Esad yanlı söylemlere sahne alan bu gibi yapılar uzun soluklu ve güçlü bir hareket olmaya gidecekleri bir gerçeklik yoktur. Çünkü halkın devrimci duruşu karşısında tüm söylemleri, pratiksizlikten ve devrimci potansiyeli karşılayamayacaklarından kaynaklı yok olmaya mahkûmdur.

(Antakya'dan bir ÖG okuru)

### Yasağa karşı eyleme polis saldırısı

**İstanbul:** "**Taksim Yasağını Tanıyamıyoruz**" şiarıyla **Alinteri**, **BDSP**, **EÖC**, **Devrimci Hareket**, **Halk Cephesi**, **Mücadele Birliği** ve **Kaldıraç** tarafından 25 Mayıs akşamı örgütlenen eyleme polis saldırdı. İstiklal Caddesi üzerindeki bütün sokakları tutan polis Atlas Pasajı önünde toplanan kitleye saldırdı.

Pasaj önünde birçok kişi polis tarafından darp edildi. Bir süre İstiklal Caddesi üzerinde süren çatışmalar daha sonra ara sokaklara yayıldı. "**Taksim kızıldır, kızıl kalacak**", "**Polis defol, bu sokaklar bizim**" sloganları atan kitle ara sokaklardan Taksim'e girmeye çalıştı. Bu sırada Taksim Meydanı'nda bulunan Burger King'e çıkan 3 kişi, "**Baskılarınız, yasaklarınız sökmeyecek! Taksim yasağını tanıyamıyoruz**" yazılı pankart açtı. Polisin 3 kişiyi gözaltına alması üzerine çevrede bulunanlar alkışlarla polisi protesto etti.

Cihangir tarafında da kitle ile polis arasında çatışmalar yaşandı. Polisin içinde çocukların oyun oynadığı Cihangir Parkı'na gaz atması sonucu birçok çocuk gazdan etkilendi.



### Yargıdan Fener-Balat'ta yıkıma "dur" kararı

**H. Merkezi:** Fener-Balat'ta Fatih Belediyesi ve GAP İnşaat'ın 278 bin metrekarelik alan için ortak yürüttüğü "yenileme" projesi hakkında yargıdan 2. kez olumsuz karar çıktı.

Söz konusu alanda otel, rezidans ve ofis yapılması planlanan proje 2012 Haziran'da İstanbul 5. İdare Mahkemesi tarafından iptal edilmişti.

Daha sonra Ekim ayında Bakanlar Kurulu'ndan acele kamulaştırma kararı çıkmıştı. Karar hakkında mahallelinin açtığı ve İstanbul 1. İdare Mahkemesi'nde görülen da-

vada 1/5000 ölçekli 'Koruma' Amaçlı Nazım İmar Planı hakkında, "**Şehircilik ilkelerine, planlama esaslarına, kamu yararına ve hukuka uygun değil**" denilerek yürütmeyi durdurma kararı verildi.

Mahkemenin aldığı kararda yenilemenin gerekli olup olmaması konusunda bir tartışma olmadığı belirtildi.



## DOSYA-3-

## Asimilasyon Kışkacında Diller ve Kültürler

**H. Merkezi:** Azınlık ve milliyetler konusunda oldukça zengin olan ülkemizde tüm bu zenginlikler aynı zamanda bir o kadar da baskı altına alınarak; yok sayılıyor, hor görülüyor, asimilasyon politikalarına maruz bırakılıyor. Biz de Özgür Gelecek olarak bu konuda okurlarımız için bir dosya çalışmasına başladık. Destek ve önerilerinizi bekliyoruz.

## “Bugün tanınmayan tek halk Süryanilerdir”

**Amed:** Yüzyıllardır bu topraklarda kardeşçe yaşamış Süryani halkının katliamlarla, baskı, asimilasyon ve yok sayma ile nelere maruz kaldığını kendilerinden dinleyelim istedik. Süryaniliğin nasıl ayakta kaldığını, direndiğini öğrenmek için Merdîn/Midyat Mor Borsavmo Kilisesi görevlisi **Gürkan Sabro** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

## - Süryanilik nedir? Neden daha az görünür?

- Süryaniler “Süryani” ismini 2 bin yıl önce kullanmaya başladı. Hıristiyanlık ile birlikte kullanılmaya başlanan bir isimdir. Bazı tarihçilere göre büyük İskender’in Mezopotamya’yı işgal etmesi ile beraber burada yaşayan halk için kullandığı bir isimmiş. Ama Hıristiyanlığın yayılmasıyla birlikte, Hıristiyanlığı kabul eden kitle Antakya Patrikhanesi çatısı altında birleşerek tarihte (1. yüzyıldan itibaren resmi kayıtlarda) Patrikhanenin resmi yazışmalarında, *Antakya Süryani Kilisesi* olarak kullanılmaya başlandı. Ama son yüzyılda Süryani ismi bir mezhep, bir din olarak yansıtılmaya çalıştı. Biz hariç herkes öyle biliyordu. Süryani denildiği zaman direkt Hıristiyan anlamına geliyordu. Hatta bazılarında göre Hıristiyanlığın mezhebi anlamına geliyordu. Ama değildi!

Süryani bir halkın adıdır. Süryanilerin de tarihi, alfabesi var, dili var. Süryani kültürü var. Hıristiyanlıktan önce Aramiler, Asurîler, Keldaniler, Babiller, Sümerler, Akadlar vardı. Süryaniler “Süryanice” konuşuyordu. Yani Aramice konuşuyorlardı. Bu dil için tarihte Hıristiyanlıktan önce hep Aramice deniliyordu. Süryanice değil. Aramiceye de Hıristiyanlıktan sonra Süryanice denilmeye başlandı. Dünyada en eski dili, ilk medeniyeti, ilk astronomlar, ilk imparatorluk, ilk üniversiteyi bu kültür var etmiştir.

Süryaniliği eğer devlet rahat bıraksaydı İsveç’te olduğu gibi 1. ligde takımımız, bakanlarımız, parlamenterlerimiz olurdu. Zaten Süryanilerin bölgeden çıkarılmasının nedenlerinden biri de Kürt halkıdır. Süryaniler burada olsaydı, Kürt halkıyla oynamazlardı. Çünkü Süryaniler bu çarkı

çeviriyorlardı. Süryaniler fabrika sahibiydi. Süryaniler zenginlikte burada. Bölgeyi kalkındırıyordu. Sistemli bir şekilde görünür olmamız engelleniyor. Diğer azınlık halklar gibi haklarımız elimizden alınmış. Bize gelen herkese anlatıyoruz biz buyuz diye.

## “Yaşanan Asurî, Süryani, Ermeni ve Rum Pontus soykırımıdır”

- 24 Nisan soykırımı hep Ermenilerle anılır. Ancak bu dönemde Süryaniler de soykırıma uğradı. O döneme dair neler anlatırsınız?

- Ermeniler bizden önce, daha 1915’ten önce ve sonra da, Batı ülke-

maddeden yargılandı. Sırf “Süryaniler soykırıma maruz kaldı” dedi diye. Halkımızın Avrupa’ya gitmesiyle başladı hareket.

Özellikle İsveç’te olan nüfusla, İsveç devletine Asurî-Süryani ve Ermeni, Rum Pontus katliamı olarak kabul ettirdik. Biz böyle genel olarak bir hat çizmeye çalışırken genelde soykırım Ermenilere yapıldı deniyor. Hatta HDK ve BDP içerisinde dahi zaman zaman bu durumla karşılaşıyoruz.

Bizler hala yok sayılıyor. Ama biz bu davanın bizlerin de bir parçası



leriyle tanışmış. Özellikle de Fransa’da. Bizden daha çok güçlü lobilere sahip kitlelerdir Ermeniler. Biz Avrupa’ya gitmemizle beraber soykırımdan bahsetmeye başladık. Artık halk korkmuyor. Yeni yeni bahsetmeye başladık. Şöyle kendimden anlattım: Ben neneme soruyordum. Nenem elinin ağzına götürerek “hişşt” diyordu. Hatta detaylı sormadığım zamanlar anlatmıyordu. Neler yaşadıklarını, o travmaları anlatmadılar. Oysa o dönemde 600 bin Süryani katledildi.

Hep korku ve baskıya maruz kaldık. Türkiye’de yaşayan Ermeniler de anlatmıyordu bu yaşananları aslında, son yıllarda bu durum değişmeye başladı. Çünkü bölücülükle yargılanıyorduk bir şeyler anlatmaya kalkıştığımızda. Hatta Diyarbakır kilisesindeki papaz, 90’lı yıllarda 301.

olduğu gibi hareket etmeye devam edeceğiz. Şunun açık bilinmesi lazım, yaşanan yalnızca Ermeni soykırımı değil bir Asurî, Süryani, Ermeni ve Rum Pontus soykırımıdır. Evet, biz 24 Nisan’ı anıyoruz. İstese de istemezsek de ferman hepimize çıktı. Yani Midyat’ta bir tane Ermeni yokken, İdil’de bir tane Ermeni, Türk, Kürt ve Arap yokken bizler niçin katledildik?

## “İstanbul’un fethi 6-7 Eylül’le tamamlandı”

- Azınlıkların kendilerini Türkiye’de ifade edebildiklerini düşünüyor musunuz?

- Bugün Türkiye’de tanınmayan tek halk Süryanilerdir. Evet, Lozan Antlaşmasına göre Müslüman olmayanların hepsi bu azınlık haklarına sahipken Süryaniler, hiçbir hakka sahip



değiller. Dolayısıyla Süryaniler TC kimliği taşıyor ve Hıristiyan’dır. Bugün Süryaniler hiçbir azınlık haklarından yararlanamıyor. Dil eğitimimizi gerçekleştiremiyoruz. Okul açamıyoruz. Mülk edinemiyorduk 6 ay önce-sine kadar, yasaktı.

## - Devletin azınlıklara yönelik savışı hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Devletin kuruluşu sırasında sermaye Müslüman olmayan halkların elinde bulunuyordu. Soykırımdan sonra da bitiremediler. Varlık vergisi ile yine devam ettiler. Ama 6-7 Eylül olaylarından sonra sermaye tam anlamıyla Müslüman olanların eline geçti. Aslında İstanbul’un fethi, 6-7 Eylül olaylarıyla birlikte oldu.

“Siz Türk vatandaşsınız. Azınlık değilsiniz”

## - Son olarak Süryani kültürü ve anadilde eğitim çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

- Kültürel anlamda 2004 yılında çalışmalarımız sonucu bir dernek açtık. Ama dinsel anlamda etkinlikler hala yasak. Yani Süryanilik kültürü denildiği zaman Hıristiyanlık da vardır. Hıristiyanlık denildiği zaman Süryanilik de vardır. Çünkü Süryanice’dir. Anadilde eğitim gerçekten çok önemlidir. Kiliselerimiz kapalı. Okul açamıyoruz. Nasıl eğitim vereceğiz? Türkçe vermek istemiyoruz eğitimi. Kültürel ve dinsel olarak anadilde eğitim hakkımızı istiyoruz. Anadilde eğitim ve dinsel anlamda eğitim hakkımızken yasal mevcut haklarımızı dahi alamıyoruz/kullanamıyoruz. Geçen yıl İstanbul yönetimi anadilde anasınıfı açma konusunda MEB’e başvurdu. Bize gelen resmi yazı şu şekilde “Siz Türk vatandaşsınız. Azınlık değilsiniz”. Ruhban okulumuz bile yok. Temennimiz insanın olduğu gibi yaşamasıdır.



## "Her yer Taksim, her yer direniş!"

### ANKARA

\* Taksim'deki direnişini selamlamak için yapılan eylem polis saldırısı ile şiddetli çatışmalara dönüşürken, gazetemiz yayına hazırlandığı sırada, kitle kararlı bir şekilde direnişini sürdürüyordu. Yüz binlerin kararlı duruşu üzerine, polisler zırhlı araçlarıyla binalıkların bulunduğu alana çekilmek zorunda kaldı. Polis burada üzerine yürüyen kitleye gaz bombalarıyla saldırdı. Gazdan oluşan sis bulutuna rağmen alanı terk etmeyen kitle Bakanlık binalarına yürüdü. Şiddetli çatışmaların yaşandığı Bakanlıklar önünde, kitle kurduğu barikatların ardından polisle çatıştı. Bakanlıkları da taş yağmuruna tutan kitleye polis ve jandarma ekipleri plastik ve gerçek

ken kitle taşlarla polise yüklendi. Sabah saatlerinden beri zalimleştiğiçe zalimleşen polis kitleye olan korkusundan kalkanlarını dahi bırakıp kaçmak zorunda kalırken, tam bu sırada bir polis silahıyla ateş etti.

Polisin silahlı saldırısı sonucu **Ethem Sarısülük** adlı eylemci vuruldu. Hala hastanede bilinci kapalı olan Sarısülük'ün durumu ciddiyetini koruyor. Ayrıca Emek Gençliği'nden **Mutlu Coşar** da yüzüne isabet eden gaz kapsülüyle ağır yaralandı.

Direniş sırasında aralarında Partizan ve YDG'lilerin de olduğu yüzlerce kişi gaz bombalarının isabet etmesi sonucu yaralanırken, çatışma alanında ara ara "**Faşizme isyan, halka önder**



Ankara

olduğu yaklaşık bin kişilik kitle, Sümerbank'tan Alsancak Liman'a yürüdü. Sümerbank önünde gerçekleşen basın açıklaması ve ardından milletvekili **Erol Dora**'nın konuşması ile başlayan eylem; oldukça coşkulu şekilde gerçekleşti. Kitle Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne girdiğinde destek görülmeye değerdi. Buradan limana geçen bileşen-

siyle tekrar toparlanıp AKP'ye doğru yürümeye başladı. Yol boyunca ısıklı ve zılgıtlarla yürüyen kitle Basmane Fuar Kapısı'na geldi. Burada polis TOMA'lar ve gazlarıyla tekrar kitleye saldırdı. Ara sokaklara çekilen kitle, çatışmaya devam etti. Çatışan kitle Alsancak'a doğru çekilmeye başladı. Bu sırada polis kitleyi parçalayarak, gözaltı yapmaya başladı.



Ankara



Dersim

### DERSİM

\* Binlerce Dersimli alanlara çıkarak Taksim direnişini selamladı. Saat 18.00'den yürüyüşün başlayacağı 19.00'a kadar Sanat Sokağı'nda sloganlarla bekleyen kitle oldukça coşkulu ve öfkeliydi. Tunceli Üniversitesi öğrencileri ise Gazik'te bulunan öğrenci yurdundan Sanat Sokağı'na kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Buradaki kitle ile öğrencilerin buluşması sonucu yürüyüş başladı. AKP il binası önüne gelen kitle oturma eylemi yaptı.

#### (Dersim Partizan)

\* **Pertek:** Partizan'ın da bileşeni olduğu **HDK Pertek Meclisi** 1 Haziran'da Elazığ-Dersim Karayolunu trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptı. Kitle adına yapılan açıklamadan sonra eylem sona erdi. (**Pertek ÖG okurları**)

\* **Pulur (Ovacık):** Taksim saldırılarını ve 3. köprüye Yavuz Sultan Selim'in adının verilmesini protesto etmek amaçlı 1 Haziran günü açıklama gerçekleştirildi. Açıklamada; "*Taksim'de çevre katliamına karşı direnen halkın üzerine gaz bombaları, gerçek mermiler kullanarak Yavuz'dan miras aldığı katliamcı yüzünü bir kez daha göstermişlerdir*" denildi. Partizan'ın da örgütleyicisi olduğu eylemde devrimci kurumlar **Ovacık Halk İnişiyatifi** adı altında toplandı. (**Pulur ÖG okurları**)

mermi ile saldırdı.

\* **Tuzlucaayır:** Mamak Tuzlucaayır'da toplanan 150 kişi "**Her yer Taksim, her yer direniş**", "Hükümet istifa", "**Faşizme karşı omuz omuz**" vb. sloganlarla Abidin Paşa Caddesi'ni trafiğe kapatarak Kızılay'a doğru yürüyüşe geçti.

Evlerden alkışlar, arabalardan koruna sesleriyle coşkusu artan yürüyüş kolu her geçen dakika daha da kalabalıklaştı. Aralarında **AKA-DER**, Halkevleri, **TKP**, Partizan, **YDG**, **BDSP**, **Devrimci Proletarya**, **ESP** ve **BDP**'lilerin de olduğu bini aşkın kişi Kızılay'a yaklaşıyor; devam eden çatışmalara dahil oldu. Ayrıca faşist düzen partisi CHP de yürüyüşlerden nemalanmaya çalıştı. Kitlenin arkasından gelen CHP aracı kendi propagandasını yaparak eylemi kendi yapıyormuş gibi göstermeye çalıştı.

\* **Kızılay:** Gücünü bölmek ve daha etkili karşılık vermek için Kızılay Meydanı ve Bakanlıklar bölgesine konuşlanan polis on binlerin direnişine dayanamadı. Meydanı dört yandan ablukaya alan polis; önce iki metre, sonra meydanın ortası, Güvenpark, en son da Bakanlıklar'ın hizasına çekilmek zorunda kaldı. Başbakanlık'ı korumak üzere askeriyeden takviye alındı.

Güvenpark'taki polisler YKM önüne çekilmek zorunda kalır-

**Partizan**" sloganı yankılandı. Ayrıca Güvenpark civarında çatışmalar sürerken, Konur Sokak'taki kafelerde sağlıkçılar yaralılara müdahale etti. Eylemler sırasında barikat yapılan bir aracın üzerine "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" yazılı pankart asıldı. Hastaneye kaldırılan yaralılar ve yanında olanların gözetimine alındığı haberi üzerine avukatlar hastanelerde görevlendirildi.

\* **Mamak:** Kızılay Meydanı'nda gece saatlerine kadar çatışmalar sürerken, saat 22.30 sularında Mamak'ta toplanan ve aralarında okurlarımızın da olduğu binlerce kişi Kızılay'a doğru yürüyüşe geçti. Polis Kolej yakınlarında kitleye azgınca saldırdı, insanlar cadde boyu geri çekildiler. Ayrıca Keçiören ve birçok noktada da çeşitli eylemler yapıldı.

### İZMİR

İçinde HDK ve diğer devrimci yapıların

ler, daha sonra internet üzerinden örgütlenen çevreci ve anarşist gruplarla da birleşerek Basmane'ye geçti. Burada AKP Konak ilçe binasına yürüyen kitle polis saldırısı ile karşılaştı. Polisle çatışan kitle, yolu trafiğe kapattı. Aralarında **Partizan**'ın da olduğu birçok devrimci ve demokratik kurum daha sonra ise Alsancak'a geçerek sloganlarla bekledi.

Alsancak Sevinç Pastanesi önünde halaylarla, sloganlarla ve Kardeş Türküler'in ezgileriyle eylemi sürdüren kitleye saat 01.00'den itibaren polis saldırısı başladı. Saldırıya taşlarla, şişelerle karşılık veren kitle gitgide kiteselleşerek çatışmaları büyüttü. Kordon ve Kıbrıs Şehitlerinin ara sokaklarında sabah saat 06.30'a kadar çatışmalar devam etti. Sabaha kadar çatışan kitle; saat 05.00'te polisin geri çekilme-



Ankara



İzmir



## BURSA

Uludağ Üniversitesi öğrencileri üniversite kampüsünden İzmir Bursa yolunu trafiğe kapatarak Küçük Sanayi Metro İstasyonu'na kadar sloganlarla yürüdü. Buradan metroya binerek Fatih Sultan Mehmet Bulvarı'nda gösterilerine devam etti. 1 Haziran günü de Timurtaşpaşa Otobüs Durakları ve Fatih Sultan Bulvarı'ndan olmak üzere iki koldan yürüyen kitle, Kültür Park'ta toplandı.

Timurtaşpaşa'da toplanan kolda **Partizan**'ın da içinde bulunduğu HDK birleşenleri ve birçok ilerici ve devrimci kurumla birlikte kitle "**Her Yer Taksim, Her Yer Direniş-Doğader**" yazılı pankartla slogan ve alkışlarla trafiğe kapatarak Kültür Park'a yürüdü. Yürüyüşe **Bursaspor Teksas Taraftar Grubu**, çevredeki tüm binalardan halk alkışlar, araçlar ise kornalarla destek verdi. Kitle hep bir ağızdan "**Her Yer Taksim, Her Yer Direniş**" sloganıyla eylemlerine devam ettiler.



## ARTVİN

Otopark önünde toplanan binlerce kişi yağın yağmura aldırmadan Taksim direnişini selamladı. "**Her yer Taksim, her yer direniş**", "**Faşizme karşı omuz omuza**" sloganlarının atıldığı eyleme çevredeki halk da tencere ve tavalarla destek verdi. Yürüyüşün ardından AKP İl Binasında toplanan kitle burada oturma eylemi gerçekleştirdi.

(Artvin'den bir ÖG okuru)

## ÇANAKKALE

31 Mayıs günü İskele Meydanı'nda yapılan açıklamanın ardından gece boyunca Halk Bahçesi'nde süren eylem, ertesi gün de kitlesel bir biçimde devam etti. AKP il binası önünde toplanan halk yapılan açıklamanın ardından yürüyüş gerçekleştirdi.

(Çanakkale YDG)

## İSPARTA

Isparta Valilik Meydanı'nda biraraya gelen **Kolektif, DGH** ve **TKP**'nin dü-

zenlediği eyleme **YDG okurları** da katıldı. Yüzlerce kişinin AKP Binası önünde "**Hükümet istifa**" sloganları ile bekledi ve oturma eylemi yapıldı. Burada gece 03.00 sıralarında İstasyon Caddesi'ne in-

mek isteyen kitleye polis saldırdı. Kitle de karşılık verdi. Çatışmada çok sayıda yaralı ve gözaltı var.

## MERSİN

\* Gezi Parkı direnişiyle dayanışmak için hükümete öfkelerini haykıran kitle şehir merkezinde iki noktadan harekete geçip Cumhuriyet Meydanı'nda birleşti. Sahil yolunu trafiğe kapatan kitle



buradan Forum AVM'ye doğru yürüyüşe geçti. Çevre yolunu 1 saatten fazla trafiğe kapatan kitle "**Taksim'de düşünene, dövüşene bin selam**" sloganlarıyla protestoya gün boyu devam etti.

\* **Tarsus**: Musalla Köprüsü'nde biraraya gelen halk, yolu trafiğe kapatarak yaklaşık 10 km uzaklıktaki Yarenlik Alanı'na doğru yürüyüşe geçti. Kitle "**Musalla halkı faşizme karşı**" yazılı pankart açarak sloganlar attı. Alana yaklaşıldığında kitle Valilik önünü kapatarak buradan açıklamanın yapılacağı alana doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşün ardından Musalla halkı sloganlar eşliğinde karşılandı. Burada açıklama ve oturma eylemi yapıldı.

## ANTAKYA

Antakya Emek ve Demokrasi Güçleri Saray Caddesi'nde toplandı ve Uğur Mumcu alanına doğru yürüyüşe geçti. Kitle burada çekim yapan polise müdahale etti.

Daha sonra alanda bulunan polisi taşlarla, sopalarla, şişelerle alandan uzaklaştırdı. Polis kitleye şuursuzca attığı gaz bombalarıyla ve tazyikli suyla saldırdı çatışmalar büyüdü.

Aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu eylemciler alanı üç koldan barikatlarla kapatarak işgal etti. Polis yetersiz kalınca takviye olarak jandarma geldi. Jandarma eylemcilerle polis arasında barikat kurdu. Ancak eylemciler jandarma barikatını da aşarak polise saldırdı. Çatışmalar yaklaşık olarak beş saat sürdü. Çok sayıda eylemci ve polis yaralandı. Onlarca kişi gözaltına alındı. Daha sonra polis çekilmek zorunda kaldı. Sayıları 10 bini bulan kitle yol keserek gözaltına alınanların serbest bırakılmasını istedi. Yaklaşık 4 saatlik beklemeden sonra gözaltına alınanların bir kısmı serbest bırakıldı.

## Avrupa'dan destek eylemleri

\* **STRASBURG**: Fransa'nın Strazburg şehrinde 1 Haziran Cumartesi günü Cumhuriyet



## İSTANBUL

\* **Gülsuyu**: Gülsuyu Partizan 1 Haziran günü saat 22.00'de bir araya gelerek halka bir çağrı yaptık. "**Direnenler bin selam olsun**" demek için Heykel Meydanı'nda bir araya geldik. Ara sokaklarda toplanarak gelen gruplar marşlar eşliğinde meydana toplandı.

Meydan'da toplanan kitleyle E-5'e kadar bir yürüyüş gerçekleştirerek trafiği 2 yönlü kestik ve halaylarla, marşlarla "**Her yer Taksim, her yer direniş**" sloganlarını haykır-

dık. Eylemimiz boyunca 2 karakolun önünden geçtik ve korkularından kapılarını kilitleyerek içeri kaçışlarını izledik.

\* **Kartal**: Kurfalı'dan Kartal Meydan'a doğru yürüyüşe geçen binlerce kişi "**Faşizme karşı omuz omuza**", "**Her yer Taksim her yer direniş**", "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarıyla birlikte Pendik ve Maltepe'den gelenlerle birlikte E-5'e yürüdü.

\* **Sarıgazi ve Gazi**: 1 Haziran gecesi ellerinde tava ve tencereleyle sokağa çıkan Sarıgazi halkı Kaymakamlığa yürüdü. Burada Kaymakamlığın etrafını saran kitleye polis saldırdı. Aynı saatlerde Gazi'de de sokağa çıkan halk Gazi Karakolu'nu taşa tuttu.

Sternschanze "**Her Yer Taksim, Her Yer Direniş**" sloganıyla toplanan kitle, en önde "**Sivas, Roboski, Taksim! Kartal Devlet Hesap Verecek-ATİF**" imzalı pankartla yürüyüşe geçti. Yoğun katılım olduğu yürüyüş Türk Konsolosluğu önünde yapılan konuşmalar ve Grup Cemre'nin müzik dinletisiyle sona erdi.

\* **LYON**: Aralarında **ATİK**'in de bulunduğu platformun çağrısıyla, Fransa'nın Lyon şehrinde toplanan yüzlerce kişi sloganlarla eylem gerçekleştirdi. Eyleme **Fransız Maoistleri** de destek verdi.

Eylemin başından sonuna kadar Kemalistlerin eylemi provoke etmeleri ise devrimciler tarafından boşa düşürüldü. (**ATİK Lyon Komitesi**)

\* **LONDRA**: 1 Haziran günü Hyde Park'ta toplanan kitle buradan Trafalgar Meydanı'na yürüyüş yaptı. Yürüyüş yapılmasına polis tarafından izin verilmemesine rağmen kitle ara sokaklardan Trafalgar Meydanı'na ulaştı. Sık Sık "**Faşizme Karşı Omuz Omuz**", "**Her Yer Taksim Her Yer Direniş**" sloganlarının atıldığı eylem aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu birçok kurum katıldı.





**özgür gelecek**  
Paşeroja Azad  
www.ozgurgelecek.net

Umud Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

#### BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02  
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23  
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15  
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18  
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98  
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60  
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 3 No: 17  
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01  
Faks: 0049 203 40 69 16

# BİR AĞAÇ GİBİ TEK VE HÜR olabilmek için BİR ORMAN GİBİ direniş!



## Taksim'e doğru yürüyüşte öfke

1 Haziran günü sabah erken saatlerde İstiklal Caddesi ve ara sokaklarda toplanan kitle "Bu daha başlangıç mücadeleye devam", "Faşizme karşı omuz omuza", "Hükümet istifa", "Faşizmi döktüğünde boğacağız" sloganlarını atarak İstiklal Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. 31 Mayıs'a nazaran daha hazırlıklı olan kitle, kalkanlar ile gaz bombalarından korunurken sağlık emekçileri de sağlık üniformaları ile kitleye ilk yardım uyguladı. Eldi-venciler gaz bombalarından kitleyi korurken barikat görevlileri de polis saldırılarını engellemek için barikata malzeme taşıdılar.

Her zaman olduğu gibi polis burada da yoğun gaz bombası ve plastik mermi kullandı. Aralarında Partizan, ESP, Halk Cephesi, DHF'nin de bulunduğu kitle ara sokaklarda polis barikadını taş yağmuruna tutarak polisi püskürttü. Eylem sırasında TKP/ML militanları da çeşitli noktalardan polisle şiddetli çatışmalara girdi. Polis bu noktalarda aciz kalırken kitle İstiklal'in hakimiyetini ele geçirerek Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yol boyunca "Ağa-patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız!-TKP/ML", "Halk Ordusu TIKKO, katillerin peşinde" ve "TKP/ML-TIKKO-TMLGB" yazılamaları dikkat çekti.

Çatışmalar Taksim Meydanı'na ilerlediği sırada polis hızlı bir şekilde geri çekilmeye başladı. Polisin geri çekilmesi ile beraber alana akan kitle burada polis araçlarını, zırh panellerini parçaladı. Polis noktalarını ateşe veren kitle Gezi Parkı'na doğru yürüdü ve buradaki hakimiyeti de sağlayarak yıkımlarda kullanılan iş makinelerini de kullanamaz hale getirdi. Ele geçirilen polis araçları kitle tarafından parçalanırken çaresiz kalan polis, bir kez daha azgın bir şekilde saldırdı ve gerçek mermi kullandı. Beşiktaş Meydanı'na doğru çekilmek zorunda alan kolluk güçleri, Beşiktaş'taki Başbakanlık Ofisi önüne kadar kitle tarafından kovalandı. Polisin geri çekilme anonsları ve bölgeyi terk edeceklerine dair çağrılarını kitle taşlarla yanıt vermeye devam etti. Çatışmalar Beşiktaş'ta gece geç saatlere kadar sürdü ve polis buradan da kaçarak bölgeyi tamamen terk etti.

Taksim Meydanı'nda kitle kolluk güçlerinin araçlarını parçalayarak kullanılmaz hale getirdi. Ayrıca Gezi Parkı'ndaki polis noktaları da parçalandı ve ateşe verildi. Çatışmaların ardından yerlerde çok sayıda telsiz, kleş, polis kalkanı, kask, jarjör ve çelik yelek vardı. Kitlenin Taksim'deki hakimiyetinden sonra buradaki mobese kameraları da kullanılmaz hale getirildi.

Direniş; zamanı ve anı belirsiz bir ateş gibidir. Tıpkı 30 Haziran'da patlak veren Taksim Gezi Parkı direnişi gibi. 1 Mayıs sonrası her türlü eyleme kapatılan Taksim ve sokakları direnişin kıvılcımları ile tutuştu.

Taksim Gezi Parkı'nın yıkılarak yerine Toplu Kışlası'nın yeniden inşa edilmesi projeleri üzerine günler öncesinden İstanbul halkı ve demokratik kitle örgütleri Gezi Parkı'nda çadır kurarak nöbet tutmaya başlamıştı. Nöbetlerin kitleselleşmesi üzerine devletin büyüyen kaygısı 31 Mayıs günü bir şafak baskını ile kendini gösterdi. Saldırı sırasında çadırlar parçalandı, birçok kişi başına isabet eden gaz bombası kapsülü nedeniyle yaralı olarak hastaneye kaldırıldı. Azgınca saldıran kolluk güçleri parkta yemek yiyen ailelerin üzerine dahi biber gazı sıktı.

Saldırı ile beraber direnişe geçen kitle, meydana kolluk güçlerine taş atarak direndi. Alanın koşullarından kaynaklı kitlenin direnişi burada uzun sürmedi ancak kitle Divan Otel'i'nin önüne doğru çekilerek burada oturma eylemi yaptı. Daha sonra binlerce kişi Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçerek meydana bir basın açıklaması yapmak istedi.

## Sıra direnişin senfonisinde...

Basın açıklamasının yapıldığı sırada kolluk güçleri bir kez daha tazyikli su, gaz bombaları ve biber gazları ile kitleye saldırdı. Bu saldırı sırasında da birçok kişi başına isabet eden gaz

bombası kapsülleri nedeniyle yaralandı. Saldırıya karşı Sıraselviler, İstiklal, Mete Caddesi, Tarlabası, Gümüşsuyu, Elmadağ'a çekilen kitle burada barikatlar kurarak savunma hatlarını oluşturdu. Gaz bombalarına karşı önlem alan kitle, polis barikatlarına yüklenerek meydana çıkmayı zorladı. Sabaha doğru 5.00'de başlayan direniş gece saat 3.00'e kadar devam etti.

Polisin aylardır devam eden saldırılarına karşı başlayan öfke 1 Haziran günü de devam etti. Günün ilk saatleri, gece Kadıköy'de toplanan on binlerce kişinin Boğaz Köprüsü'nü yürüyerek geçip Beşiktaş'ta polisle çatışmasıyla başladı.

